

Uchwała Nr XXX/257/2021
Rady Gminy Karnice
z dnia 22 lipca 2021 r.

w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla miejscowości Karnice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.), art. 12 ust.1. ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 ze zm.) oraz uchwały Nr II/28/2018 Rady Gminy Karnice z dnia 29 listopada 2018 roku o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla miejscowości Karnice,

Rada Gminy Karnice uchwala co następuje:

§1. Uchwala się zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla fragmentu miejscowości Karnice.

§ 2. Integralną częścią niniejszej uchwały są następujące załączniki:

1. Załącznik nr 1 – ujednolicony tekst studium zawierający uwarunkowania oraz kierunki zagospodarowania przestrzennego,
2. Załącznik nr 2 – rysunek studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”,
3. Załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu studium,
4. Załącznik nr 4 – dane przestrzenne tworzone do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Karnice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Przeździek

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KARNICE

TEKST UJEDNOLICONY

TEKST STUDIUM:

Uchwała nr IX/51/2003 Rady Gminy w Karnicach z dnia 10 lipca 2003 roku w sprawie uchwalenia Studium

ZMIANY:

- Uchwała nr XIX/128/2004 Rady Gminy w Karnicach z dnia 28 sierpnia 2004 r. w sprawie zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr XXXI/225/2006 Rady Gminy Karnice z dnia 12 stycznia 2006 roku w sprawie uchwalenia zmiany Studium.
- Uchwała nr XXIII/259/2013 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2013 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Karnice Nowe”.
- Uchwała nr XXXV/333/2014 Rady Gminy Karnice z dnia 01 października 2014 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr VII/59/2015 Rady Gminy Karnice z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Niedysz”.
- Uchwała nr XXX/257/2021.. Rady Gminy Karnice z dnia 22.lipca..2021 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Karnice”

SPIS TREŚCI:

STRONA

I.	WSTĘP	4
	1. Podstawa formalno – prawna opracowania	4
	2. Przedmiot i zakres opracowania	5
	3. Cel studium	5
	4. Materiały wejściowe - merytoryczne	8
II.	Uwarunkowania rozwoju gminy	9
	1. Charakterystyka obszaru gminy – główne powiązania zewnętrzne	9
	2. Stan i ochrona środowiska przyrodniczego	10
	2.1. Ogólna charakterystyka fizjograficzno – przyrodnicza gminy	10
	2.2. Geomorfologia, geologia, warunki hydrogeologiczne	15
	2.2.1. Rzeźba powierzchni ziemi i walory krajobrazowe	15
	2.2.2. Zarys budowy geologicznej	16
	2.2.3. Warunki hydrogeologiczne, zasoby wód podziemnych	17
	2.3. Surowce mineralne	19
	2.4. Wody powierzchniowe i zasady ich ochrony	20
	2.5. Warunki klimatyczne, atmosfera i zasady jej ochrony	21
	2.6. Gleby i sposoby ich ochrony	23
	2.7. Szata roślinna	25
	2.7.1. Trawiaste zbiorowiska łąkowe	25
	2.7.2. Lasy i zadrzewienia	25
	2.8. Fauna	27
	2.9. Zasady ochrony flory i fauny	28
	2.10. Obszary chronione	28
	3. Środowisko kulturowe	32
	3.1. Charakterystyka i wnioski dotyczące obszarów i obiektów o walorach zabytkowych	32
	3.2. Strefy ochrony konserwatorskiej	35
	3.2.1. Zasady ochrony konserwatorskiej w strefach	35
	3.2.2. Obiekty objęte ochroną konserwatorską	38
	3.3. Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych	40
	3.3.1. Wykaz miejscowości w których wyznaczono strefy ochrony archeologiczno-konserwatorskiej	40
	3.3.2. Zasady ochrony archeologicznej w strefach	41
	4. Stan zagospodarowania terenu	47
	4.1. Użytkowanie terenu	47
	4.2. Struktura władania gruntami	48
	5. Uwarunkowania demograficzne rozwoju gminy	49
	5.1. Zaludnienie i prognozy demograficzne	49
	5.2. Zatrudnienie	54
	6. Sieć osadnicza i obsługa ludności	55
	6.1. Sieć osadnicza	58
	6.2. Obsługa ludności	58
	7. Główne elementy zagospodarowania obszaru gminy	59
	7.1. Mieszkalnictwo	59
	7.2. Rolnictwo	59
	7.2.1. Środowisko agroprzyrodnicze	59
	7.2.2. Uwarunkowania rozwoju działalności rolniczej	61
	7.3. Leśnictwo	62
	7.4. Przemysł i działalność produkcyjno-usługowa	62
	7.5. Turystyka i rekreacja	62
	8. Komunikacja	63
	9. Infrastruktura techniczna	63
	9.1. Zaopatrzenie w wodę	63
	9.2. Orowadzenie ścieków	65
	9.3. Usuwanie odpadów	66
	9.4. Regulacja stosunków wodnych	66
	9.5. Elektroenergetyka	68
	9.6. Zaopatrzenie w gaz	70
	9.7. Zaopatrzenie w ciepło	71
	9.8. Telekomunikacja	71

	9.9. Gospodarka odpadami.	71
	10. Plany miejscowe obowiązujące w gminie opublikowane w Dziennikach Urzędowych Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie	74
III	Kierunki rozwoju gminy	76
	1. Środowisko przyrodnicze	76
	1.1. Proponowane formy ochrony przyrody	76
	1.2. Zasady eksploatacji surowców mineralnych	79
	2. Sieć osadnicza	80
	2.1. Kształtowanie sieci osadniczej	80
	2.2. Poprawa jakości życia mieszkańców	80
	3. Główne elementy zagospodarowania obszaru – kierunki rozwoju	81
	3.1. Mieszkalnictwo	81
	3.2. Rolnictwo	81
	3.3. Leśnictwo	82
	3.4. Przemysł i działalność produkcyjno - usługowa	82
	3.5. Turystyka i rekreacja	82
	4. Komunikacja	83
	5. Infrastruktura techniczna	84
	5.1. Zaopatrzenie w wodę	84
	5.2. Odprowadzenie ścieków	84
	5.3. Usuwanie odpadów	85
	5.4. Regulacja stosunków wodnych	85
	5.5. Elektroenergetyka	86
	5.6. Zaopatrzenie w gaz	86
	5.7. Zaopatrzenie w ciepło	87
	5.8. Telekomunikacja	87
IV	Kształtowanie struktur przestrzennych	87
	1. Priorytety rozwoju	96
	2. Główne problemy	97
	3. Struktura funkcjonalno-przestrzenna	97
	3.1. Strefy mieszkalno-usługowe	98
	3.2. Strefy rozwoju funkcji osiedleńczej, turystyczno – osiedleńczej i rekreacji	98
	3.3. Strefy prowadzenia działalności gospodarczej	99
	3.4. Strefy rozwoju funkcji rekreacyjnej	100
	3.5. Strefy rolniczej przestrzeni produkcyjnej	101
	3.6. Tereny gospodarki leśnej	101
	3.7. Tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną	102
	4. Zasady gospodarki gruntami	103
	5. Zadania służące celom ponadlokalnym	103
	6. Rodzaj i zakres dalszych prac planistycznych	104
	6.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	104
	6.2. Opracowania uzupełniające	105
V	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.	106
VI	Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości	106
VII	Obszary przestrzeni publicznej	106
VIII	Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne	106
IX	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	106
X	Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych	106
XI	Obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny	106
XII	Obszary pomników zabytki i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej	106
XIII	Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji	107
XIV	Granice stref zamkniętych i ich stref ochronnych	107
XV	Obszary problemowe występujące w gminie	107
XVI	Uzasadnienie i synteza zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice	107
XVII	Bilans terenów	109

I. WSTĘP

1. Podstawa formalno - prawna opracowania

Podstawę opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice” stanowi umowa nr 1/2002 zawarta w dniu 1 lipca 2002 r. pomiędzy Zarządem Gminy Karnice a Regionalnym Biurem Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie.

Uchwała i jej zmiany:

- Uchwała nr IX/51/2003 Rady Gminy w Karnicach z dnia 10 lipca 2003 roku w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr XIX/128/2004 Rady Gminy w Karnicach z dnia 28 sierpnia 2004 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr XXXI/225/2006 Rady Gminy Karnice z dnia 12 stycznia 2006 roku w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr XXIII/259/2013 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2013 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Karnice Małe”.
- Uchwała nr XXXV/333/2014 Rady Gminy Karnice z dnia 01 października 2014 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
- Uchwała nr VII/59/2015 Rady Gminy Karnice z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Niedysz”.
- Uchwała nr ..XXX/257/2021... Rady Gminy Karnice z dnia ...22 lipca..2021 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pn. „Karnice”

Akty prawne:

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233),
- Ustawa z *dnia 27 marca 2003 r.* o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2021 r., poz.741)
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 55),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r o lasach (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1463),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 282),

- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1990),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1167),
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1064),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 247),
- Ustawa z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2243),
- Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. z . 2021 r. 81),
- Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego (poprawiona), sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 r. (Dz.U z 1996 r. Nr 120 poz. 564 i 565),
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 470 ze zmianami),
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 833 ze zmianami),
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1064),
- Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2018),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zmianami),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r. poz. 112).
- Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U z 2019 r., poz. 2410).

2. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice” jest określenie polityki przestrzennej gminy.

Wprowadzono następujące zmiany studium:

- zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice pod lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną w rejonie

miejsowości Paprotno, Modlimowo oraz Gościmierz obejmującą obszar wyznaczony na załączniku graficznym do zmiany studium pn. „Karnice Nowe”;

- zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla obszaru w obrębie geodezyjnym Dreżewo. Przedmiotem zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice było określenie sposobu zabudowy i zagospodarowania w tym terenie wskazanego na załączniku graficznym do zmiany studium (jednolity rysunek studium) w tym m.in. wyznaczenie terenów pod zabudowę usługową, wytwórczą związaną z działalnością rolniczą oraz towarzyszącą infrastrukturę;
- zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice m.in. pod lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną w rejonie miejscowości Niedysz obejmującą obszar wyznaczony na załączniku graficznym do zmiany studium. Opracowaniem objęto obszar całej gminy w granicach administracyjnych - 133 km² wraz z miejscowością gminną Karnice, przy uwzględnieniu powiązań strukturalno - przestrzennych z sąsiednimi gminami;
- zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla miejscowości Karnice.

3. Cele studium

Zgodnie z wymogami Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z dnia 27 marca 2003 r., celem Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest:

- określenie istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z rozwojem gminy;
- wyznaczenie obszarów o różnym stopniu ochrony środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu oraz ustalenie dla nich zasad użytkowania;
- sformułowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i zasad polityki przestrzennej gminy; rozwoju funkcji gospodarczych oraz systemu obsługi ludności i infrastruktury technicznej;
- określenie rodzaju i zakresu dalszych prac planistycznych i zadań ponadlokalnych.

Cele sporządzenia zmian studium:

- wyznaczenie obszarów gminy Karnice pod lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w rejonie miejscowości Paprotno, Modlimowo oraz Gościmierz pod lokalizację elektrowni wiatrowych;
- zmiana studium pod roboczą nazwą Niedysz wyznacza obszary lokalizacji elektrowni wiatrowych z infrastrukturą towarzyszącą oraz minimalną strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, wyznacza

również punkt selektywnej zbiórki odpadów oraz zachowuje dotychczasowe ustalenia dla pozostałych terenów;

- zmiana studium opracowana na podstawie uchwały nr XXXII/319/2014 Rady Gminy Karnice z dnia 16 maja 2014 roku jest wyznaczenie terenu w obrębie Dreżewo strefy działalności gospodarczej w tym ośrodka produkcji rolnej, tereny usług oraz tereny lokalizacji obiektów i urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania zawierającą się w granicach objętych zmianą studium,
- zmiana studium miejscowości Karnice ma na celu: rozpoznanie aktualnych uwarunkowań oraz problemów związanych z rozwojem wsi Karnice, stworzenie warunków dla intensywnej urbanizacji wsi i ekspansji terenów zabudowy, ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych wsi w warunkach postępującej urbanizacji, poprawę warunków zamieszkiwania m.in. poprzez rewitalizację i rehabilitację zabudowy, jak również stworzenie warunków przestrzennych dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego poprzez odpowiednie doposażenie terenów osadniczych w zakresie infrastruktury technicznej oraz odpowiedniej ilości i jakości usług, ochronę istniejących zasobów dziedzictwa kulturowego, stworzenie podstaw do koordynacji przy sporządzaniu planu miejscowego. Celem jest wprowadzanie zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w oparciu o składane wnioski, uwzględnienie zachodzących zmian prawnych w szczególności zgodność studium z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. 2020 poz. 293 ze zmianami). Jako podstawową zasadą rozwoju wsi Karnice przyjęto zrównoważony rozwój zgodnie z ustawą prawo ochrony środowiska. Zmianę studium wyróżniono trzcionką i kolorem, informacje nieaktualne przekreślono.

W opracowaniu uwzględniono uwarunkowania wynikające z:

- istniejącego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- stanu środowiska przyrodniczego i kulturowego;
- występowania obiektów chronionych na podstawie przepisów szczególnych;
- własności gruntów;
- zadań ponadlokalnych celów publicznych.

Cele formalno – prawne Studium:

- stworzenie podstawowego dokumentu wytycznych do sporządzania planów miejscowych;
- sformułowanie wniosków do planowania ponadlokalnego, przede wszystkim do planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- stworzenie materiałów merytorycznych do uzgadniania i koordynacji gospodarki przestrzennej z gminami sąsiednimi;
- uzyskanie na obszarach, dla których nie ma planu miejscowego, materiału merytorycznego do oceny indywidualnych wniosków o warunki zabudowy i zagospodarowania terenu pod kątem interesu publicznego, by - w przypadku sprzeczności - podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego i zawiesić postępowanie administracyjne.

Opracowanie studium obejmuje :

- tekst, rysunek w skali 1 : 20 000, dokumentację formalno – prawną.

Opracowane zmiany studium obejmują:

- ujednolicony tekst, załącznik graficzny do zmiany studium w formie jednolitej w skali 1: 20 000, dokumentację formalno-prawną.

4. Materiały wejściowe – merytoryczne

Przy opracowaniu Studium wykorzystano następujące materiały :

- Wszystkie dotychczasowe plany zagospodarowania przestrzennego, wykonane dla terenu gminy Karnice oraz ich ocena z punktu widzenia przydatności dla Studium:
- Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice z 1982 r. wraz z późniejszymi zmianami.
- Zmiany w planie z lat 1999-2005, dotyczące miejscowości: Lędzin, Drozdowo, Ciećmierz, Konarzewo, Ninikowo, Dreżewo, Niczonów, Karnice, Kusin, Goćławice, Pogorzelca.

Opracowania wykonane dla potrzeb Studium:

- Inwentaryzacja wielobranżowa gminy Karnice w skali 1:20 000 – 2002r.,
- Rejestr własności gruntów dla gminy Karnice wraz z mapami 1:5000 –2002 r.
- Studium Krajobrazu Kulturowego gminy Karnice – 2003 r.(wytyczne konserwatorskie),
- Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych - 1:10.000
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu gminy Karnice - 1:10.000 - 2003 r.
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu gminy Karnice - 1:10.000 - czerwiec/lipiec 2012r.
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu zmiany studium gminy Karnice czerwiec 2014,
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu gminy Karnice - 1:20.000 - kwiecień/maj 2012 r.
- Waloryzacja przyrodnicza gminy Karnice - 1:25.000 - 2001 r.
- Wytyczne z zakresu warunków glebowo – rolniczych – 2002r.
- Lokalny program rewitalizacji na lata 2017- 2023. Uchwała Rady Gminy Karnice Nr XXI/281/18 z 28 lutego 2018 r.
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Gryfickiego na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024 r.

Inne opracowania i wnioski:

- Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim – WIOŚ.
- Wnioski i postulaty składane do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice.
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego.
- Rejestr programów rządowych i wojewódzkich.
- Strategia rozwoju województwa zachodniopomorskiego.
- Gazociąg Bałtycki „Baltic Pipe” wraz niezbędną infrastrukturą do jego obsługi

II. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY

1. Charakterystyka obszaru gminy – główne powiązania zewnętrzne

Gmina Karnice leży w północno-zachodniej części województwa zachodniopomorskiego (w północno-zachodniej części powiatu gryfickiego). Według podziału administracyjnego sąsiaduje z 4 gminami: od północy z gminą Rewal, od wschodu z gminą Trzebiatów, od południa z gminą Gryfice, od zachodu z gminą Świerzno.

Jest gminą rolniczą, głównym kierunkiem produkcji rolniczej jest produkcja roślinna, głównie uprawy zboża, rzepaku, buraków cukrowych. Do niedawna dużą rolę odgrywała produkcja zwierzęca – hodowla bydła, trzody chlewnej i koni.

Gmina zajmuje powierzchnię 133.1 km², liczba ludności ogółem (2018 r.) - 4040 osób, gęstość zaludnienia – 30 osób / km². Na terenie gminy jest 26 miejscowości (16 sołectw), z których liczbę 200 mieszkańców przekroczyły: Karnice, Cerkwica, Paprotno, Skrobotowo.

Ludność znajduje usługi częściowo w miejscowości gminnej Karnice i w miejscowości Cerkwica, ponadto w większych ośrodkach leżących w sąsiedztwie gminy takich jak Gryfice czy Trzebiatów.

Potencjał gminy to korzystne warunki do prowadzenia gospodarki rolnej oraz atrakcyjne położenie w niewielkiej odległości od wybrzeża morskiego, w sąsiedztwie gminy Rewal.

Za główne funkcje gminy należy więc uznać:

- Funkcję podstawową - rolnictwo (gospodarka żywnościowa),
- Funkcję uzupełniającą - turystykę i rekreację.

Gmina Karnice leży między dwiema drogami krajowymi nr 3 i nr 6. Łączność z województwem zapewniają jej drogi wojewódzkie: nr 102 relacji Międzyzdroje – Rewal – Trzebiatów – Kołobrzeg, nr 103 relacji Kamień Pomorski – Cerkwica – Trzebiatów oraz nr 110 relacji Lędzin – Karnice – Cerkwica – Gryfice, stanowiące główną oś komunikacyjną gminy, a połączenia lokalne – sieć dróg powiatowych i gminnych.

Linia kolejki wąskotorowej relacji Gryfice – Karnice – Rewal – Niechorze – Trzebiatów, wykorzystywana jest okresowo, głównie do obsługi ruchu turystycznego.

Miejscowości w gminie obsługiwane są przez komunikację PKS.

Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu - wieś Karnice.

Dokumentem, który określa przeznaczenie terenu, a jednocześnie stanowi podstawę formalno – prawną prowadzenia gospodarki przestrzennej jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Wieś Karnice nie posiada planu miejscowego, jednak równocześnie ze zmianą studium przystąpiono do opracowania planu miejscowego.

Wieś Karnice jest siedzibą władz gminy. Na terenie wsi występują zarówno usługi podstawowe, służące głównie mieszkańcom gminy (z zakresu oświaty, ochrony zdrowia, kultury, administracji, handlu, rzemiosła, sportu).

Obiekty usługowe tzw. ponadpodstawowe (handel, gastronomia, kultura) zlokalizowane są głównie w mieście Gryfice oraz Trzebiatów.

Funkcje wsi:

- mieszkalnictwo z towarzyszącymi usługami;
- usługi handlu, zdrowia, kultury, oświaty i sportu, administracji;
- rekreacja i wypoczynek.

Funkcje uzupełniające:

- rzemiosło;
- produkcja;
- rolnictwo.

Obszar wiejski to przede wszystkim produkcja pozarolnicza i rolnicza. Na podstawie struktury użytkowania gruntów Karnice można zaliczyć jako: rolny z udziałem lasów i działalności pozarolniczych .

Stan ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony – wieś Karnice.

Pod pojęciem „ładu przestrzennego”, zgodnie z art. 2 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 293 ze zmianami), należy rozumieć *takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjnoestetyczne*. Ład przestrzenny w skali mikro oznacza harmonijne zespalanie elementów środowiska przyrodniczego z antropogenną infrastrukturą. Inaczej mówiąc, jest to zgodna symbioza przyrodniczego otoczenia człowieka z wytworami cywilizacji. Pojęcie ładu przestrzennego dotyczy każdej skali działalności człowieka i wiąże się nierozdzielnie z procesami rozwoju struktur przestrzennych.

Zaburzenia ładu przestrzennego wywoływane dysproporcjami w zagospodarowaniu zaostrzają dodatkowo takie przyczyny jak przewlekła realizacja inwestycji, powszechna realizacja tzw. obiektów tymczasowych, a także brak poczucia ładu i porządku w świadomości społecznej oraz dyscypliny w działaniu.

Zabudowa wsi jest zróżnicowana pod względem formy architektonicznej budynków: od domów z dachami dwu lub wielospadowymi po budynki z dachami płaskim. Osiedle zabudowy wielorodzinnej wymaga poprawy stanu zagospodarowania np. poprzez wprowadzenie terenów zieleni i uporządkowanie części wspólnych. Ład przestrzenny to przede wszystkim porządek urbanistyczny, poczynając od małej architektury, poprzez estetykę pojedynczych budynków, ich zespołów, osiedla, wsi. Wieś Karnice to malownicza miejscowość z estetycznie utrzymaną zabudową historyczną i współczesną. Znajduje się tu park pałacowy z XIX wieku, kaplica pogrzebowa z XIX wieku oraz kościół z XV wieku, który przebudowano w wieku XVIII w stylu barokowym. We wnętrzu mieszczą się organy, ambona i epitafium z XVII wieku oraz ołtarz z przełomu XVII i XVIII wieku. Przez wieś przepływa rzeczka Liwka, w otoczeniu zbiorowiska roślinności nadrzecznej.

2. Stan i ochrona środowiska przyrodniczego

2.1. Ogólna charakterystyka fizjograficzno - przyrodnicza gminy

Zróżnicowanie fizjograficzne obszaru gminy wynikające z położenia geograficznego, charakteru i genezy rzeźby terenu, różnic hydrograficznych, biogeograficznych i glebowych a także gospodarczego użytkowania ziemi, odzwierciedla regionalizacja fizyczno geograficzna.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego gmina Karnice znajduje się w północnej części makroregionu Pobrzeże Szczecińskie.

Przez północną część gminy przebiega granica pomiędzy dwoma mezoregionami: Wybrzeżem Trzebiatowskim na północy i Równiną Gryficką na południu.

Podział ten odzwierciedla w przybliżeniu zróżnicowanie typów krajobrazu naturalnego ukształtowanego w wyniku oddziaływania zlodowacenia północnopolskiego fazy pomorskiej:

- mezoregion Wybrzeże Trzebiatowskie rozciąga się wąskim pasem wzdłuż wybrzeża morskiego od cieśniny Dziwny na zachodzie do ujścia Parsęty (w Kołobrzegu) na wschodzie. Na obszarze gminy Karnice reprezentuje krajobraz dolin i równin akumulacyjnych (den dolinnych). Jest to pradolina przymorska Kołobrzeko-Kamieńska, będąca równiną torfowiskową stanowiącą rozległy obszar łąk i pastwisk.
- mezoregion Równina Gryficka rozciąga się na południe od Wybrzeża Trzebiatowskiego. Reprezentuje młodoglacjalne krajobrazy równin i wzniesień morenowych rozciętych na obszarze gminy przez równoleżnikową dolinę Stuchowskiej Strugi i południkową dolinę Otoczki Reskiej. W krajobrazie wysoczyzny wyróżniają się rozległe tereny gruntów ornych, kompleksy leśne, tereny osiedlowe.

Naturalne formy geomorfologiczne i krajobrazy antropogeniczne kontynuują się poza granicami gminy Karnice.

Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej Trampiera przez obszar gminy Karnice przebiega granica 2 dzielnic i mezoregionów przyrodniczo-leśnych. Północna część gminy należy do Dzielnicy Pasa Nadmorskiego, mezoregionu Wybrzeża Szczecińskiego a środkowa i południowa część gminy należy do Dzielnicy Niziny Szczecińskiej, mezoregionu Równin Szczecińskich.

Północna część gminy jest bezleśna; kompleksy leśne znajdują się w mezoregionie Równin Szczecińskich. Największy kompleks zwany Puszcza Niczonowską stanowi północno-wschodnie obrzeże większego kompleksu leśnego rozciągającego się w sąsiedniej gminie Świerżno.

W kształtowaniu struktury przyrodniczej gminy Karnice istotne znaczenie ma niewielkie oddalenie od Morza Bałtyckiego – północna granica gminy przebiega w odległości 1-3 km od brzegu tego akwenu. Miejscowość Karnice położona mniej więcej w centrum gminy, znajduje się w odległości około 7 km od Bałtyku.

W powiązaniach przyrodniczych gminy z otoczeniem szczególną rolę odgrywają ekosystemy wodne w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych (środowiska morskiego i wód śródlądowych).

Jest to współzależny system pod względem funkcjonalnym i ekologicznym, dotyczący zarówno struktur hydrogeologicznych jak i powierzchniowych naturalnych zbiorników wodnych i rzek oraz sieci kanałów i rowów melioracyjnych. Według podziału hydrograficznego Polski przeważająca część gminy Karnice leży na obszarze zlewni Przymorza od Dziwny do Regi, a niewielkie fragmenty gminy na obszarze zlewni Dziwny i zlewni Regi.

W granicach gminy Karnice są prawnie uznane obszary tworzące krajowy system obszarów chronionych na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody: Trzebiatowsko - Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH 320017, Wybrzeże Trzebiatowskie PLB 320010 oraz sąsiadujący z gminą od północy faunistyczny rezerwat przyrody „Jezioro Liwia Łuża”, odgrywający jednocześnie istotną rolę w funkcjonowaniu systemu hydrograficznego gmin Karnice i Rewal.

Obszar gminy Karnice stanowi ważne ogniwo w tworzeniu krajowego systemu obszarów chronionych w nadmorskiej części woj. zachodniopomorskiego ze względu na znajdujące się tu tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, proponowane do objęcia różnymi formami ochrony przyrody, uzupełniającymi ekologiczny system obszarów chronionych województwa. Dotyczy to zwłaszcza pradoliny przymorskiej i Stuchowskiej Strugi oraz doliny Otoczki Reskiej stanowiących również ważne, ponadlokalne korytarze ekologiczne.

Szczególnie wysoką wartość przyrodniczą posiada pradolina przymorska, ciągnąca się wzdłuż gmin Rewal, Karnice i Trzebiatów z zachodu na wschód (kierunek południkowy). Są to tereny płaskie leżące na wysokości od 0 – 10 m. n.p.m. pocięte gęstą siecią cieków i rowów melioracyjnych.

Pradolina Przymorska stanowi ważne ogniwo w Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000, której podstawą są tzw. dyrektywy:

- w sprawie ochrony dzikich ptaków - Dyrektywa Ptasia (Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r.), zgodnie z którą ustanowiono kompleksowy program ochrony dzikich ptaków osiadłych i wędrownych i ich siedlisk.
- w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory - Dyrektywa Siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r.), której celem jest zachowanie różnorodności biologicznej w obrębie europejskiego terytorium państw członkowskich poprzez ochronę siedlisk naturalnych oraz dzikiej flory i fauny.

Po analizie przepisów Unii Europejskiej należy stwierdzić, że obszary zaproponowane do ochrony w gminie Karnice (Rozdz.III. KIERUNKI ROZWOJU GMINY, pkt 1.1. Proponowane formy ochrony przyrody) odpowiadają i wychodzą naprzeciw wymogom stawianym w aktach prawnych Unii Europejskiej w zakresie ochrony przyrody.

[Szczegóły w „Waloryzacji przyrodniczej gminy Karnice”, rozdz.V, p. 3 – „Przyroda gminy Karnice na tle konwencji międzynarodowych i dyrektyw Unii Europejskiej” – do wglądu w Urzędzie Gminy Karnice].

Gleby na obszarze gminy Karnice, podobnie jak pokrywa glebowa Pomorza, są tworami stosunkowo młodymi. Skalami macierzystymi gleb na tym obszarze są utwory czwartorzędowe o genezie lodowcowej i wodnolodowcowej wieku plejstoceńskiego oraz utwory związane z późniejszymi (holocen), trwającymi również współcześnie, procesami akumulacji osadów

organicznych i rzecznych. Są to piaski i piaski ze żwirami, gliny zwałowe, mułki i piaski rzeczne, torfy. Na tych utworach wykształciły się prawie wszystkie typy gleb charakterystyczne dla terenów nizinnych.

Są to gleby pseudobielicowe, brunatne wylugowane, piaskowe różnych typów genetycznych, czarne ziemie, gleby torfowe i murszowo-torfowe, mułowo-torfowe, murszowo mineralne.

Rozmieszczenie poszczególnych typów gleb jest na obszarze gminy nierównomierne. Zróżnicowanie wielkościowe ich powierzchni odznacza się dużą mozaiką. W obrębie gruntów ornych (na wysoczyźnie) największą powierzchnię zajmują gleby brunatne i pseudobielicowe; w obrębie użytków zielonych (doliny rzeki i pradolina przymorska) dominują gleby torfowe.

Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego.

Regionalizacja przyrodniczo -leśna Polski na podstawach ekologiczno -fizjograficznych wg T. Trampler i wsp. 1990.

Regionalizacja przyrodniczo – leśna. PWRiL. Warszawa. określa położenie w:

Kraina: Bałtycka (I)

Dzielnica: Pas Nadmorski (I.1)

Mezoregion: Wybrzeże Szczecińskie (I.1a)

Dzielnica: Nizina Szczecińska (I.2)

Mezoregion: Równiny Szczecińskie (I.2b)

Dzielnica: Pobrzeże Słowińskie (I.4)

Mezoregion: Równina Słupska (I.4a)

Regionalizacja geobotaniczna wg J.M. Matuszkiewicz. 1994. Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne 1:2500000, 1.

Krajobrazy roślinne, 2. Regiony botaniczne (42.5) (w:) Atlas Rzeczypospolitej Polskiej. Główny Geodeta Kraju. IGiPZ PAN. Warszawa. Położenie zgodnie z regionalizacją geobotaniczną, wykorzystywaną przy określeniu zróżnicowania zespołów roślinnych:

Obszar: Europejskie Lasy Liściaste i Mieszane,

Prowincja : Środkowoeuropejska,

Podprowincja: Południowobałtycka,

Dział : Pomorski (A),

Kraina: Brzegu Bałtyku (A.1),

Okręg: Zachodni (A.1.1),

Kraina : Pobrzeża Pomorskiego (A.2),

Okręg : Koszalińsko - Woliński (A.2.2),

Kraina : Pojezierzy Środkowo - pomorskich (A.4),

Okręg : Świdwiński (A.4.2).

Regionalizacja fizyczno – geograficzna. Według „Geografii fizycznej Polski” wg J. Kondracki. 1988. Geografia fizyczna Polski. PWN. Warszawa. Położenie:

Podobszarze: Pozaalpejskiej Europy Zachodniej (3),

Prowincji: Niżu Środkowoeuropejskiego (31),
Podprowincji: Pobrzeża Południowobałtyckiego (313),
Regionie: Pobrzeża Szczecińskiego (313.2 -3),
Mezoregionie : Wybrzeże Trzebiatowskie (313.22),
Równiny Gryfickiej (313.33).

Wybrzeże Trzebiatowskie

Obejmuje strefę brzegową Bałtyku o powierzchni około 290 km², ciągnącą się od Zalewu Kamieńskiego i ujścia Dziwny na zachodzie, do doliny Parsęty na wschodzie. Licząca 56 km linia brzegowa Wybrzeża Trzebiatowskiego nie jest zbyt zróżnicowana. W części zachodniej jest to wąska Mierzeja Dziwnowska, oddzielająca ujście Dziwny i jezioro Wrzosowo od morza. Na tym odcinku brzeg ma charakter piaszczysty z intensywnie niszczonejmi wałami wydmyowymi. Od Dziwnówka aż po Niechorze brzeg ma charakter klifowy o wysokości maksymalnej do kilkunastu metrów. Na wschód od Niechorza, aż do ujścia Regi wzdłuż brzegu ciągnie się szeroki pas wydmy nadmorskich porośniętych borem sosnowym i osiagających wysokość do 40 m. n.p.m. (Wg Kaczanowska K. (red.). Przyroda Pomorza Zachodniego. Oficyna in Plus. Szczecin 2002.)

Równina Gryficka

Znajduje się bezpośrednio na południe od Wybrzeża Trzebiatowskiego i obejmuje pas wysoczyzn morenowych ciągnących się od doliny Dziwny do doliny Parsęty oraz pomiędzy północną i południową odnogą Pradoliny Pomorskiej. Powierzchnia obszaru dochodzi do około 2100 km². Na obszar Równiny Gryfickiej składają się zarówno wysoczyzny morenowe płaskie i faliste o wysokości od 30 m. n.p.m. na północy i zachodzie, do około 50 - 60 m. n.p.m. na południu. Powierzchnię Równiny Gryfickiej urozmaicają w wielu miejscach pagórki kemów oraz niezbyt liczne wały ozów. Kulminacje terenu stanowią pojedyncze wzgórza morenowe między innymi Bukowiec (75,4 m. n.p.m.). (Wg Kaczanowska K. (red.). Przyroda Pomorza Zachodniego. Oficyna in Plus. Szczecin 2002.)

Regionalizacja klimatyczna. Według regionalizacji klimatycznej „Regiony Klimatyczne Polski” wg A. Woś. 1999. Klimat Polski. PWN. Warszawa tereny leżą w:

- regionie I – Zachodnio nadmorskim

W porównaniu z innymi regionami Pomorza odznacza się największą liczbą dni słonecznych i ciepłych oraz bez opadów, a także najmniejszą liczbą dni z dużym zachmurzeniem. Pogody przymrozkowi i mroźne są tutaj najrzadziej notowane (wg Kaczanowska K. (red.). Przyroda Pomorza Zachodniego. Oficyna in Plus. Szczecin 2002).

Klimat obszaru jest korzystny dla rozwoju roślinności drzewiastej, dzięki łagodnym temperaturom i dużej wilgotności powietrza. Gatunki liściaste w takich warunkach klimatycznych mogą zajmować gleby uboższe niż w głębi lądu, znajdując tu średnie a nawet dobre warunki wegetacyjne.

Dzielnica Szczecińska. Region ten wyróżnia się wysoką średnią roczną temperaturą powietrza (powyżej 8,5°C), stosunkowo ciepłym i suchym latem, najmniejszą liczbą dni zimowych (36 dni) oraz najdłuższym okresem wegetacyjnym (230 dni). Charakteryzuje się także dużą liczbą godzin słonecznych i niską roczną sumą opadów - poniżej 550 mm, znacznie niższą niż w dzielnicy pomorskiej. Dominującym kierunkiem wiatrów jest kierunek południowo-zachodni. Dzielnica ta wykazuje typowe cechy klimatu morskiego ze względu na silne wpływy Bałtyku i Atlantyku.

2.2 Geomorfologia, geologia, warunki hydrogeologiczne

2.2.1. Rzeźba powierzchni ziemi i walory krajobrazowe

Zasadniczą część powierzchni obszaru gminy zajmuje wysoczyzna morenowa ukształtowana w okresie najmłodszego zlodowacenia. Jest to typowa wysoczyzna moreny dennej wznosząca się od 10-30 m n.p.m., płaska lub falista o niewielkich deniwelacjach.

Wysoczyznę morenową od północy ogranicza wyraźna krawędź morfologiczna o wysokości nawet do 15 m oddzielająca wysoczyznę od przymorskiej doliny marginalnej (dolina Łądkowskiego Kanału i Konarzewskiej Strugi).

Dolina ta o szerokości 2-2,5 km w północno-zachodniej części gminy (Dreżewo, Ninikowo, Skrobotowo) zwęża się do 0,5 km na przekroju Konarzewo-Drozdowo, aby ponownie zwiększyć swą szerokość w kierunku wschodnim. Dno doliny zajmuje równina akumulacji biogenicznej (rozległe torfowiska), a wzdłuż granicy z wysoczyzną lokalnie zachowały się wąskie listwy tarasów akumulacyjnych wznoszące się 2-3 m n.p.dna doliny.

W południowej części obszaru gminy wzdłuż granicy wysoczyzny z doliną marginalną Stuchowskiej Strugi występują dość szerokie półki akumulacyjnych tarasów nadzalewowych (niekiedy dwa poziomy o wysokościach 2-3 m i 5-8 m n.p.rzeki). W brzeżnej strefie wysoczyzny ponad doliną Stuchowskiej Strugi znajdują się krótkie stożki sandrowe usypane na przedpolu wału morenowego Czarnej Góry.

W północno-zachodniej części gminy (Trzebieradz-Niczonów) występuje równina osadów wodnolodowcowych, na powierzchni której występują liczne zagłębienia wytopiskowe oraz pojedyncze pagórki wydmowe.

Obszar gminy nie sięga linii brzegu morskiego, wkracza na obszar wysoczyzny rewalskiej i obejmuje wschodnie pobrzeże jeziora Liwia Łuża z zachowanym klifem jeziornym (Skalno).

Ze względu na słabe zróżnicowanie geomorfologiczne i hipsometryczne krajobraz gminy jest monotony i mało atrakcyjny. Jedynymi dominantami w rzeźbie terenu są:

- wał morenowy Czarnej Góry;
- pojedyncze wzniesienia kemów: okolice Lędzina i Kusina, Cerkwica, Czaplina, Węgorzyn;
- krawędź wysoczyzny morenowej w rejonie Dreżewa oraz na odcinku Lędzin-Drozdowo;
- lokalnie krajobraz uatrakcyjniają, silnie przekształcone przez współczesne cieki, rynny lodowcowe.

Charakterystycznym elementem krajobrazu gminy jest dolina przymorska, której dno zajmuje równina aluwialno-torfowa z licznymi kanałami i rowami melioracyjnymi, które całkowicie przekształciły pierwotny układ hydrograficzny (zanik jeziora Dreżewskiego).

Walory krajobrazowe z obszaru gminy nieco poprawia kompleks leśny tzw. puszczy Niczonowskiej z licznymi śródleśnymi oczkami bagien i zanikających jeziorek oraz elementy

krajobrazu kulturowego (obiekty sakralne Cerkwicy i Karnic, wiatrak w Lędzinie, skansenowa zabudowa Janowa). Natomiast pełną destrukcję krajobrazu (w północnej części gminy) wprowadza eksploatacja żwirowni w Janowie, ogólny bałagan i zaniedbanie popegeerowskich wiosek i obiektów rolnych (Mojszewo, Czaplin Mały, Modlimowo, itd.). Gmina nie wykorzystuje atrakcyjnego przymorskiego położenia (wyjątkiem jest ośrodek w Lędzinie) takich miejscowości jak Skalno, Lędzin, Ninikowo i Dreżewo (z niewykorzystanym obiektem pałacowym) oraz Janowo położone na przedpolu lasów niczonowskich.

2.2.2. Zarys budowy geologicznej

Obszar gminy Karnice znajduje się w obrębie północnej części wału pomorskiego. Jest to jednostka strukturalno-tektoniczna, którą budują osady wieku jurajskiego i kredowego zalegające w podłożu osadów czwartorzędowych. Granica pomiędzy osadami jurajskimi (antyklina Gryfic), a osadami kredowymi (synklina Trzebiatowa) biegnie wzdłuż linii jez. Liwia Łuża-Czaplin-Węgorzyn.

Osady wieku jurajskiego są reprezentowane przez: margle, wapienie i piaskowce, wapienie jury górnej oraz ilowce i mułowce jury środkowej.

Osady kredy to piaskowce, margle i wapienie margliste. Strop osadów mezozoicznych zalega średnio na wysokości 30-50 m p.p.m., a w południowej części gminy (Paprotno-Modlimowo) zaledwie 20 m p.p.m.

Wyjątek stanowi głęboka kopalna dolina tektoniczno-erozyjna tzw. rynna Dreżewa przebiegająca na linii Dreżewo-Niczonów-Ciećmierz, gdzie strop podłoża leży na wysokości 150-180 m p.p.m.

W obrębie tego rowu miąższość osadów czwartorzędowych sięga 170 do 200 m, na pozostałym obszarze waha się od 30 do 80 m.

Budowa geologiczna obszaru gminy należy do mało skomplikowanych, przeważa obszar gruntów lodowcowych i wodnolodowcowych wysoczyzny oraz rozległe równiny torfowe dolin marginalnych.

Przeważają tereny o korzystnych warunkach gruntowo-wodnych (włączając w to obszary gleb chronionych i kompleksów leśnych).

Tereny o warunkach niekorzystnych pod zabudowę związane są z występowaniem nienośnych gruntów organicznych oraz słabonośnych gruntów organicznych i słabonośnych gruntów mineralnych w obrębie dolin marginalnych (dolina Stuchowskiej Strugi i dolina przymorska), młodych dolin rzecznych i obniżeń pojeziornych, a także ze strefami krawędziowymi wysoczyzn.

Lokalizacja zabudowy, zarówno zwartej jak i rozproszonej oraz obiektów liniowych i punktowych (elektrownie wiatrowe) wymaga szczegółowych badań geologiczno-inżynierskich.

2.2.3. Warunki hydrogeologiczne, zasoby wód podziemnych

Obszar gminy Karnice posiada korzystne warunki hydrogeologiczne. Istniejące ujęcia wód podziemnych zapewniają pobór wód dla wodociągów wiejskich zbiorowych i grupowych.

Na terenie gminy znajduje się 9 ujęć wodociągów zbiorowych oraz 4 ujęcia wodociągów lokalnych (grupowych), a także 19 studni ujęć indywidualnych z których jedynie 4 są aktualnie studniami czynnymi pracującymi dla potrzeb lokalnych.

Większość obszaru gminy znajduje się w obszarze zlewni Dziwny i tu wydzielono dwa obszary bilansowe:

- obszar VI obejmujący południową część gminy Karnice, którego pełna powierzchnia wynosi 78,9 km². Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych tego obszaru wynoszą 15.706 m³/24h. Pobór wód wynosi zaledwie 187 m³/24 h co daje wskaźnik wykorzystania zasobów dyspozycyjnych zaledwie 1,2 %. W obszarze tym znajdują się ujęcia Paprotno, Gościmierz i Modlimowo.
- obszar VIII obejmujący centralną i północną część gminy Karnice. Pełna powierzchnia tego obszaru wynosi 178,5 km², a wartość zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych 24.059 m³/24h. Łączny pobór wód sięga 6.156 m³/24 h co daje wskaźnik wykorzystania zasobów o wysokości 25,6 %. W obszarze tym pracują ujęcia wodociągów: Cerkwica, Goławice, Kusin, Lędzin, Karnice, Janowo i Mojszewo.

Południowo-wschodnia część obszaru gminy Karnice wchodzi w obręb sąsiedniej zlewni Regi i ten jej fragment stanowi część obszaru bilansowego (rejon B) o pełnej powierzchni 298,8 km². Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych rejonu B wynoszą 25.776 m³/24 h, a pobór 6.528 m³/24h co daje wskaźnik wykorzystania zasobów 24,9%. W rejonie tym znajdują się ujęcia Czaplina-obecnie nieczynne i Węgorzyn (W29).

Na obszarze gminy Karnice użytkowy poziom wodonośny występuje w obrębie osadów czwartorzędowych, kredowych i jurajskich.

Czwartorzędowy poziom wodonośny jest zasilany bezpośrednio poprzez infiltrację wód opadowych, posiada słabą izolację odpowierzchniową lub nawet brak izolacji. Oznaczono to na mapie (uwarunkowania geologiczne) jako strefę ułatwionego przenikania zanieczyszczeń odpowierzchniowych do poziomu użytkowego. Obejmuje ona dość rozległe powierzchnie występowania odpowierzchniowego osadów dobrze przepuszczalnych we wschodniej (Trzebieradz-Niczonów-Karnice) i południowej (Karnice-Ciećmierz-Paprotno oraz tarasy Stuchowskiej Strugi) części gminy.

W strefie tej należy prowadzić bardzo sprawną gospodarkę wodno-ściekową, likwidować wszelkie ogniska zanieczyszczeń odpowierzchniowych (dziłki składowiska odpadów, zrzuty zużytych materiałów pędnych, odprowadzania ścieków bytowych).

Poziom wodonośny w utworach kredowych występuje w północno-zachodniej części gminy. Eksploatacja wód z tego poziomu odbywa się na ujęciach w Pogorzeliczy, Rogozinie i Sadlnie (poza granicami gminy).

Warstwa wodonośna występuje na głębokości 25-50 m, a wydajności eksploatacyjne kształtują się w granicach 50-70 m³/h. Wody tego poziomu są zagrożone zasoleniem z głębszych warstw przy zwiększonej eksploatacji (Niechorze, Pogorzelica).

W miejscowości Karnice ujmowany jest jurajski poziom wodonośny z głębokości 99-117 m p.p.t.. Wydajność tej studni $Q_e=35$ m³/h, a wydajność maksymalna osiągała wartość 70 m³/h przy depresji 24 m.

Również studnia OHZ-Cerkwica (wspomagająca wodociąg wiejski, a obecnie nieczynna) ujmuje wody z poziomu jurajskiego na głębokości 46-48 m p.p.t. Podobnie nieczynna studnia dawnej mleczarni w Cerkwicy. Obydwie te studnie osiągały niewielką wydajność eksploatacyjną rzędu 5-10 m³/h.

Ujęcia wodociągów zbiorowych i grupowych

Na terenie gminy ujęciami stanowiącymi jej własność zarządzają: Wodociągi Zachodniopomorskie Sp. z o.o. w Goleniowie, Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach oraz SM „Osiedle” z Cerkwicy. Wskazane jest uporządkowanie stanu formalno-prawnego czynnych ujęć i terenów, na których się znajdują.

Wszystkie czynne ujęcia mają ustanowione tereny bezpośredniej strefy ochronnej, dla żadnego nie ma opracowanego i wprowadzonego terenu ochrony pośredniej. Jakość urządzenia i utrzymania terenu ochrony bezpośredniej ujęć (Karnice, Kusin, Lędzin, Paprotno, Węgorzyn) jest bardzo dobra. Odbiega od niej stan ochrony ujęć w Cerkwicy, Goślavicach, Gościmierzu i Modlimowie prowadzonych przez SM „Osiedle”.

Analizując warunki hydrogeologiczne poszczególnych ujęć zaopatrzenia zbiorowego zaleca się:

- regulację i ujednoczenia stosunków własnościowych;
- aktualizację pozwoleń wodno-prawnych dla ujęć w Gosławicach, Gościmierzu i Janowie;
- podjęcie przez gminę kroków w kierunku opracowania i ustanowienia terenów ochrony pośredniej dla ujęć w Cerkwicy, Kusinie, Lędzinie, Paprotnie, Modlimowie, Węgorzynie, Janowie, Mojszewie.
- szereg wyłączonych z eksploatacji studni wierconych powinno zostać zlikwidowanych aby uniemożliwić wnikanie zanieczyszczeń w obręb warstwy wodonośnej. Nieczynne studnie znajdują się w miejscowościach: Dreżewo, Janowo, Niwy, Karnice, Niedysz, Skrobotowo, Cerkwica, Czaplin Mały i Czaplice.

2.3. Surowce mineralne

Na terenie gminy prowadzona jest eksploatacja kruszywa naturalnego dla potrzeb budownictwa i drogownictwa. Odbywa się ona na złożu Janowo I. Złoże udokumentowane w 2000 r jest eksploatowane przez PH "Węglobud S.A." ze Szczecina. Zasoby udokumentowane w kategorii C₁ wynoszą:

- zasoby geologiczne 2.014 tys. ton,
- zasoby przemysłowe 1.837,7 tys. ton.

W zachodniej części obszaru złoża rozpoczęto prace rekultywacyjne, na pozostałym obszarze poeksploatacyjnym prace takie nie są prowadzone.

Wyrobiska poeksploatacyjne nie są właściwie zabezpieczone, a w jednym z nich, przed kilku laty, funkcjonowało wylewisko nieczystości. Obecnie na terenie wyrobisk poeksploatacyjnych nie stwierdzono gromadzenia odpadów czy wylewania ścieków. Złoże przewidziane jest do rozszerzenia eksploatacji w kierunku południowym (prognoza złożowa).

W wielu punktach gminy prowadzona była lokalna eksploatacja piasków i żwirów w obrębie niewielkich wyrobisk z reguły położonych w pobliżu wsi.

Obecnie, dzięki dorywcze wydobyte prowadzone jest zaledwie w 5-ciu niewielkich wyrobiskach w okolicy Ninikowa, Karnic, Czaplina Małego, Czarnej Góry i Węgorzyna. Równolegle z okresowym wydobyciem w wyrobiskach składowane są odpady i gruz budowlany.

Wiele starych wyrobisk po eksploatacji kruszywa czy glin uległo lub ulega procesom renaturalizacji, tworząc kępy śródpolnej zieleni. Dla kilku jednak wskazane jest oczyszczenie z nagromadzonych śmieci i przeprowadzenie podstawowych zabiegów rekultywacyjnych w kierunku leśnym lub rolnym.

Obszar gminy nie posiada perspektyw dla udokumentowania większych złóż kruszywa. Dla potrzeb lokalnych możliwe jest rozpoznanie i być może udokumentowanie niewielkich złóż piasku i żwiru w rejonie wału morenowego Czarnej Góry (stare wyrobiska poeksploatacyjne na północnym zboczu wału) oraz w obrębie pagórka kemowego koło Karnic (kruszywo drobne).

Na terenie gminy występują rozległe obszary pokryte torfami. Mimo bardzo dużych zasobów (dolina przymorska i dolina Janicy) złoża te nie są dopuszczane do eksploatacji ze względu na ochronę: wód, użytków zielonych i lasów. Jedyne wskazywane do eksploatacji (wg IMUZ-Falenty, 1999) złoża torfów na południu od Cerkwicy nie przedstawia większej wartości gospodarczej (powierzchnia 2 ha, zasoby 4 tys m³).

Eksploatacja nie jest wskazana ze względu na zagrożenie stosunków wodnych i warunków siedliskowych. Poza tym omawiane torfowisko znajduje się w sąsiedztwie ujęcia wody (potencjalna strefa ochronna) oraz w pobliżu obiektów OHZ-Cerkwica. Przy granicy południowej gminy funkcjonuje duże i od wielu lat eksploatowane złożo torfów „Modlimowo-Grądy” (gmina Gryfice).

2.4. Wody powierzchniowe i zasady ich ochrony

Gmina Karnice nie należy do zasobnych w wody powierzchniowe. Według wykazu gruntów Urzędy Gminy (stan 1.01.2020 r.) grunty pod wodami (wody powierzchniowe płynące) zajmują 21 ha, rowy 170 ha, co łącznie stanowi 1,4% powierzchni gminy.

Do wód powierzchniowych na obszarze gminy należą niewielkie cieki naturalne oraz liczne rowy i kanały podstawowego i szczegółowego systemu melioracyjnego o łącznej długości 393 km. Wody powierzchniowe obejmują:

- rzeki i strumienie 32 393 m,
- kanały 46 430 m,
- rowy melioracyjne 314 024 m.

Na obszarze gminy Karnice nie ma jezior i stawów rybnych. Na wysoczyźnie znajdują się niewielkie, naturalne zbiorniki wodne typowe dla krajobrazu polodowcowego. Są to śródpolne i śródleśne oczka wodne o powierzchni do 1 ha nie podlegające klasyfikacji gleboznawczej, na terenach otwartych często otaczane są zadrzewieniem.

Przez obszar gminy Karnice nie przepływają większe naturalne cieki. Układ hydrograficzny gminy nawiązuje do głównych form geomorfologicznych, którymi są przebiegające równoleżnikowo doliny marginalne – na północy wykorzystywane przez Kanał Łądkowski i Konarzewską Strugę (pradolina przymorska) a na południu przez Stuchowską Strugę oraz przebiegająca południkowo rynna subglacialna wykorzystywana przez Otoczkę Reską. Marginalne położenie głównych dolin na obszarze gminy podkreśla asymetryczność całego układu rzeczno-geologicznego.

Stuchowska Struga stanowiąca południową granicę gminy na odcinku około 4,2 km, pod względem administracyjnym nie należy do sieci rzecznej gminy Karnice.

Według podziału hydrograficznego Polski, gmina Karnice leży w obrębie 3 głównych obszarów zlewniowych:

- zlewnia przymorza od Dziwny do Regi
- zlewnia Dziwny
- zlewnia Regi

Największa część gminy (północna i środkowa) leży w zlewni przymorza, na obszarze zlewni cząstkowej Liwi Łuży. Południowo-zachodnia część gminy leży w zlewni Dziwny, na obszarze zlewni cząstkowej Stuchowskiej Strugi.

W granicach zlewni Regi znajdują się 2 obszary: południowo-wschodnia część gminy leży w zlewni cząstkowej Otoczki Reskiej, a niewielki skrawek północno-wschodniej części gminy leży w zlewni cząstkowej dolnej Regi.

Zasady ochrony:

- uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej na obszarze całej gminy,
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych,

- pełna ochrona ujęć wodnych według wskazań specjalistycznych,
- konieczne zachowanie i uporządkowanie otoczenia wszystkich śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych.

2.5. Warunki klimatyczne, atmosfera i zasady jej ochrony

Gmina Karnice leży w strefie klimatu morskiego, który kształtuje się pod wpływem mas powietrza atlantyckiego napływającego z kierunków zachodnich a bezpośrednio pod wpływem oddziaływania Morza Bałtyckiego, od którego gmina oddalona jest 1-15 km. Bliskość morza, ukształtowanie powierzchni gminy o niewielkich deniwelacjach oraz pasmowy, równoleżnikowy układ obniżeń pradolinnych umożliwia przemieszczanie się mas powietrza zgodnie z dominującą tendencją ruchu mas powietrza polarno-morskiego.

Według podziału województwa na krainy klimatyczne Cz. Koźmińskiego, gm. Karnice znajduje się w krainie II Pobrzeże Dziwnowsko-Kołobrzeskie. Oddziaływanie morza objawia się na tym obszarze wyrównanym profilem termicznym (małe amplitudy roczne i dobowe) w wyniku ochładzającego wpływu morza w lecie i ocieplającego w zimie oraz większą wilgotnością powietrza, długim ale późnym okresem wegetacyjnym, dużą liczbą dni pochmurnych z zachmurzeniem warstwowym. Wiosna i lato są tu wyraźnie chłodniejsze, zimy stosunkowo łagodne i krótkie a jesień znacznie dłuższa i cieplejsza.

Najczęściej występują tu wiatry z kierunków południowo-zachodniego i północno-zachodniego. Najrzadziej notowane są wiatry północne. Częstotliwość kierunków wiatru w poszczególnych porach roku jest zmienna. W miesiącach zimowych najczęściej wieją wiatry z sektora południowo-zachodniego i zachodniego, stosunkowo ciepłe, przynoszące odwilż oraz zmienną pogodę, często połączoną z opadami śniegu. Latem dominują wiatry zachodnie, jesienią przewagę osiągają ciepłe wiatry południowo-zachodnie.

Obszar charakteryzuje się dużą liczbą dni z wiatrami silnymi (powyżej 10 m/sek) – średnio 38 dni, głównie wiosną oraz wiatrami bardzo silnymi (powyżej 15 m/sek) średnio 4 dni, głównie z kierunków północnych.

Specyficzną cechą strefy nadmorskiej, są wiatry lokalne, tzw. bryza morska i lądowa. Są to wiatry wywołane dobowymi wahaniami temperatury, a przede wszystkim różnicą temperatury powietrza nad morzem i lądem w ciepłej porze roku. Zasięg tworzenia się i oddziaływania bryzy obejmuje pas lądu o szerokości 10-20 km i wysokości ok. 200 m.

Dużym walorem tej strefy jest czas usłonecznienia, co ma istotne znaczenie dla rozwoju funkcji rekreacyjnej. Średnie dzienne usłonecznienie wynosi w roku 4,4 godz. (w kraju 3,6 – 4,5 godz.) osiągając najwyższe wartości w okresie maj-sierpień (średnio 7,3 godz., z maksimum w czerwcu – 8,2 godz.). Dłuższe okresy usłonecznienia trwają również w kwietniu i we wrześniu (średnio 5,3 – 5,1 godz. dziennie), co jest bardzo korzystne dla rekreacji poza sezonem letnim.

Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,5 – 8, 0 °C i przez 10 miesięcy z wyjątkiem stycznia i lutego, utrzymują się temperatury dodatnie. Najcieplejszymi miesiącami są lipiec i

sierpień, w których średnie temperatury osiągają odpowiednio 17,0 °C i 16,8°C. Średnie temperatury najzimniejszych miesięcy wynoszą minus 0,7 °C (styczeń) i minus 0,2 °C (luty). Amplituda roczna temperatury powietrza wynosi 17,7 °C.

Średnia temperatura okresu wegetacyjnego (IV-IX), trwającego przeciętnie 215 do 217 dni wynosi 13 – 13,3 °C. Średnia temperatura w letnim sezonie turystyczno-wypoczynkowym (VI-IX) wynosi 15,7 °C. Początek okresu z temperaturami powyżej 0,0 °C przypada na 24.II. a koniec na 30.XII. Zima (temperatura poniżej 0,0 °C) jest stosunkowo krótka i trwa średnio 40 dni z niewielką liczbą dni z pokrywą śnieżną.

Długość okresu bezprzymrozkowego wynosi średnio 203 dni. Przez cały rok występuje tu podwyższona wilgotność powietrza. Średnia roczna wilgotność względna wynosi 82%. Najwyższe wartości wilgotności względnej notuje się w miesiącach zimowych z maksimum w grudniu (88%), najniższe w maju i czerwcu (77%). Rozkład wilgotności (w miesiącach V-IX o zwiększonej insolacji) jest uzależniony od położenia w stosunku do zbiorników wodnych i terenów podmokłych.

Z wilgotnością względną powietrza i temperaturą wiąże się zjawisko występowania mgły. Dni z mgłą, średnio rocznie jest 39, najwięcej od października do marca. W dolinach i w otoczeniu zbiorników wodnych występują mgły przyziemne, często stagnując do późnych godzin przedpołudniowych

Wielkość opadu atmosferycznego w krainie II jest zróżnicowana. Średnia roczna wynosi 540-650 mm a w okresie wegetacyjnym 350-450 mm. Średnie sumy opadów w okresie IV-X wynoszą 450-350 mm; V-VI 100-190 mm; VII-VIII 130-160 mm.

Poszczególne parametry meteorologiczne modyfikowane są na obszarze gminy zależnie od warunków lokalnych, na które składają się m.in. odległość od morza, ukształtowanie powierzchni, głębokość występowania wód gruntowych, pokrycie terenu roślinnością leśną i łąkową. Z punktu widzenia stałego przebywania ludzi najkorzystniejszymi warunkami topoklimatycznymi charakteryzują się obszary wysoczyznowe, wyniesione ponad zasięg zalegania chłodnego i wilgotnego powietrza.

Niekorzystne warunki topoklimatyczne występują na podmokłych, trawiastych i bezleśnych terenach doliny przymorskiej.

Atmosfera i zasady jej ochrony

Gmina Karnice znajduje się poza zasięgiem szkodliwego wpływu emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego ze źródeł ponadlokalnych.

Głównym źródłem zanieczyszczeń są kotłownie lokalne i paleniska domowe, sukcesywnie eliminowane przez upowszechnienie paliw ekologicznych, głównie gazu ziemnego. Jedyne zagrożenie dla powietrza może wystąpić w przypadku realizacji inwestycji „Balticpipe” i związana z tym możliwość wystąpienia sytuacji awaryjnych, skutkujących zrzutem gazu na znajdujące się na obszarze technologicznym pochodnie i towarzyszącą temu, ograniczoną w 3333czasie,

emisją dużych ilości tlenków azotu i tlenku węgla. Przy zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań technologicznych są to sytuacje o znikomym stopniu prawdopodobieństwa.

2.6. Gleby i sposoby ich ochrony

Gleby na obszarze gminy Karnice są tworami stosunkowo młodymi. Są to piaski i piaski ze żwirami, gliny zwałowe, mułki i piaski rzeczne, torfy. Na tych utworach wykształciły się prawie wszystkie typy gleb charakterystyczne dla terenów nizinnych. Są to gleby pseudobielicowe, brunatne wylugowane, piaskowe różnych typów genetycznych, czarne ziemie, gleby torfowe i murszowo-torfowe, mułowo-torfowe, murszowo mineralne. Rozmieszczenie poszczególnych typów gleb jest na obszarze gminy nierównomierne. W obrębie gruntów ornych (na wysoczyźnie) największą powierzchnię zajmują gleby brunatne i pseudobielicowe; w obrębie użytków zielonych (doliny rzeki i pradolina przymorska) dominują gleby torfowe.

Według gleboznawczej klasyfikacji gruntów, na obszarze gminy Karnice występują gleby klas bonitacyjnych od III a do IV na gruntach ornych i od III do VI na użytkach zielonych.

Generalnie na **gruntach ornych** gminy Karnice dominują gleby orne średnie (prawie 50% powierzchni) nad glebami dobrymi (nieco powyżej 30% powierzchni). Według klas bonitacyjnych największy areal zajmują gleby klasy IV a (35% ogólnej powierzchni gruntów ornych) i gleby klasy III b (prawie 25%), co stanowi łącznie 60% powierzchni gruntów ornych. Największe zwarte płyty dobrych gleb (III a i III b) znajdują się na południe od Mojszewa oraz w paśmie Modlinowo-Gościmierz i Czaplina Mały – Czaplina Duży, w okolicy Ciećmierza, Węgorzyna, Drozdowa, Skrobotowa. Największe zwarte płyty gleb średnich (IV a i IV b) znajdują się w okolicy Skrobotowa i Lędzina oraz Trzeszyna i Paprotna.

Na **gruntach użytków zielonych** gminy dominują użytki średnie (prawie 60% powierzchni) nad użytkami słabymi (40%). Według klas bonitacyjnych największy areal zajmują gleby IV klasy (55% ogólnej powierzchni użytków zielonych) a następnie gleby V klasy (28%), co stanowi łącznie 83% powierzchni użytków zielonych.

Największa powierzchnia użytków zielonych znajduje się w pradolinie pomorskiej (nad Kanałem Łądkowskim i Konarzewskim) oraz w dolinach Stuchowskiej Strugi i Otoczki Reskiej.

Kompleksy przydatności rolniczej gleb

Grunty orne

- **Kompleks korzystne** - gleby kompleksu 2-go pszennego dobrego (w największym konturze znajdują się w północnej części gminy pomiędzy Pogorzelicą i Konarzewem) i kompleksu 4-go żytniego b. dobrego, które zajmują największą powierzchnię wśród gruntów ornych gminy i występują w dużych, zwartych konturach (pomiędzy Cerkwicą i Paprotnem, w paśmie Skrobotowo-Lędzin-Drozdowo-Czaplina Wielki, w okolicy Węgorzyna, Trzeszyna, Modlinowa, Ciećmierza).

Ze względu na wysoką jakość gleby kompleksów 2-go i 4-go powinny podlegać ochronie przed przeznaczeniem na cele nierolnicze a zwłaszcza przed zabudową i powinny stanowić podstawowy ekosystem żywielski.

- **Kompleksy średniokorzystne** - gleby kompleksu 3-go pszennego wadliwego (w największym konturze znajdują się na wysoczyźnie wzdłuż doliny Kanału Konarzewskiego, na północ od Drozdowa), 5-go żytniego dobrego (w największych konturach występują na wschód od Cerkwicy, na południe od Skrobotowa, Kusina i Ciećmierza oraz na zachód od Niedysza i Karnic), 8-go zbożowo-pastewnego mocnego i 9-go zbożowo-pastewnego słabego (gleby obu kompleksów wymagają uregulowania stosunków wodnych, zalecane są pod uprawę roślin pastewnych, na obszarze gminy występują w rozproszeniu).
- **Kompleksy niekorzystne** - gleby kompleksów 6-go żytniego słabego i 7-go żytniego b. słabego (większe powierzchnie znajdują się w okolicy Karnic oraz w pasmach Janowo-Niwy, Paprotno-Modlinowo). Z powodu niewielkiej przydatności dla rolnictwa gleby kompleksu 6-go i 7-go powinny być przeznaczone pod zalesienia. Gleby tych kompleksów zajmują łącznie ok. 13% powierzchni gruntów ornych.

Użytki zielone

Przeważająca część użytków zielonych znajduje się **w kompleksie użytków zielonych średnich – 2 z** (85% powierzchni użytków zielonych). Są to gleby III i IV klasy bonitacyjnej. Gleby kompleksu 2 z charakteryzują się dobrymi właściwościami fizykochemicznymi i względnie uregulowanymi stosunkami wodnymi.

Użytki zielone słabe w kompleksie 3z obejmują gleby V i VI klasy bonitacyjnej. Gleby tego kompleksu są okresowo za suche lub za mokre – wymagają regulacji stosunków wodnych.

Użytki zielone występują w największym kompleksie w pradolinie przymorskiej oraz w dolinach rzek Stuchowskiej Strugi, Otoczki Reskiej, Liwki, Janicy oraz w obniżeniu terenu pomiędzy Ciećmierzem i Niedyszem.

Zasady ochrony gleb:

- objęcie ochroną przed zainwestowaniem gleb dobrej jakości, stanowiących zwarte powierzchniowo kompleksy,
- pozostawienie w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym użytków zielonych na rozległych obniżeniach terenu, pełniących funkcję naturalnej retencji wody,
- zalesianie gleb o niskiej jakości, w pierwszej kolejności w sąsiedztwie kompleksów leśnych (wyrównywanie granicy rolno – leśnej), w strefach alimentacji wód podziemnych, na terenach podatnych na erozję gleb.

2.7. Szata roślinna

Na obszarze gminy zbiorowiska roślinne reprezentowane są m.in. przez roślinność wodną, szuwarową i źródliskową, zbiorowiska łąk i muraw, wrzosowiska, roślinność leśną i zaroślową, zadrzewienia śródpolne, tereny zieleni obejmujące parki podworskie, zadrzewienia cmentarne i przykościelne oraz zadrzewienia przydrożne.

Zbiorowiska łąkowe i lasy to największe powierzchniowo zbiorowiska roślinne gminy. Obejmują łącznie 41% jej powierzchni.

2.7.1. Trawiaste zbiorowiska łąkowe

Zbiorowiska te zajmują największą powierzchnię wśród zbiorowisk roślinnych gminy. Są to użytki zielone (łąki i pastwiska) obejmujące 3640 ha, tj. 27% powierzchni gminy.

Tworzą je półnaturalne i antropogeniczne darniowe zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe położone na glebach torfowych i murszowo-torfowych, murszowo mineralnych oraz mułowo-torfowych.

Zbiorowiska te znajdują się w rozległej pradolinie przymorskiej Kanału Łądkowskiego i Konarzewskiej Strugi, w dolinach Stuchowskiej Strugi, Otoczki Reskiej, Janicy i Liwki oraz na obszarach obniżen terenowych na wysoczyźnie.

2.7.2. Lasy i zadrzewienia

Lasy i zadrzewienia zajmują w gminie Karnice 1851 ha, co stanowi niecałe 14% jej ogólnej powierzchni (lasy zajmują 1789 ha a zadrzewienia i zakrzewienia 62 ha. Wskaźnik lesistości gminy jest niski i kształtuje się znacznie poniżej średniego wskaźnika lesistości woj. zachodniopomorskiego, który wynosi 35,3%. Lasy gminy należą w przewadze do Skarbu Państwa i zarządzane są przez Nadleśnictwo Gryfice, które obejmuje 1553 ha, tj. 87% powierzchni lasów gminy.

Wschodnia część gminy należy do obrębu Gryfice (znajduje się tu 415 ha gruntów leśnych – 27% ogólnej powierzchni lasów nadleśnictwa w gminie), zachodnia część gminy należy do obrębu Kamień Pomorski (znajduje się tu 1138 ha gruntów leśnych – 73% powierzchni lasów nadleśnictwa w gminie)

Rozmieszczenie lasów na obszarze gminy jest bardzo nierównomierne. Na obszarze gminy Karnice lasy nie tworzą dużych, zwartych kompleksów, występują w znacznym rozproszeniu a granica polno-leśna niektórych konturów charakteryzuje się bardzo nieregularną linią. Największe powierzchnie lasów znajdują się w zachodniej części gminy wokół Niczonowa. Lasy te stanowią północno-wschodnie obrzeże większego kompleksu leśnego rozciągającego się w sąsiedniej gminie Świerżno. Na obszarze gminy Karnice lasy te noszą nazwę Puszczy Niczonowskiej, która jednak nie odzwierciedla już ich naturalnego charakteru.

Inne, większe powierzchnie lasów znajdują się w południowej części gminy, na południe od Węgorzyna i Paprotna oraz w środkowej części gminy, na południowy wschód od Niedysza oraz pomiędzy Goławicami i Czaplinem Małym.

Według kategorii użytkowania, lasy gminy Karnice należą w przewadze do lasów gospodarczych. Niewielka powierzchnia lasów, wynosząca 128 ha, posiada status lasów ochronnych stanowiących ostoję zwierząt podlegających ochronie gatunkowej. Lasy ochronne znajdują się na południe od Węgorzyna.

Zadrzewienie poza lasami stanowi ważny element stabilizacji ekologicznej krajobrazu, zwłaszcza zantropogenizowanego. Wpływa korzystnie (podobnie jak kompleksy leśne ale w mniejszej skali) m.in. na kształtowanie mikroklimatu, stosunków wodnych, stanowi ostoję różnych gatunków zwierząt.

Są to głównie zadrzewienia naturalne wzdłuż cieków i oczek wodnych, śródpolne, strefy ekotonowe leśno-polne jak i zadrzewienia kształtowane przez człowieka m.in. w postaci pasów wiatrochronnych (śródpolne szpalery topolowe). Szczególnie cenne są zadrzewienia naturalne głównie łągowo-olsowe z zaroślami łożowymi i bagiennymi olszynami występujące w dolinach rzek, strumieni i kanałów. Odgrywają dużą rolę w krajobrazie poprzez uczestniczenie w retencjonowaniu wody i kształtowaniu bilansu wodnego. Wzbogacają walory przyrodniczo-krajobrazowe i biocenotyczne dolin stanowiących ważne korytarze ekologiczne.

Inne cenne zadrzewienia (szczegóły w „Waloryzacji przyrodniczej gminy Karnice”, w „Opracowaniu ekofizjograficznym” a także w „Studium krajobrazu kulturowego”) to :

Drzewostan parkowy

Na obszarze gminy znajduje się 5 parków podworskich uznanych za parki zabytkowe. Znajdują się one w miejscowościach: Cerkwica, Dreżewo, Karnice, Ninikowo, Paprotno. W trzech innych miejscowościach znajdują się pozostałości dawnych parków dworskich, przedstawiające się obecnie w postaci szczątkowej z zachowanymi fragmentami starodrzewu.

Znajdują się one przy istniejących jeszcze dawnych obiektach folwarcznych w miejscowościach: Goławice, Niedysz, Węgorzyn.

Drzewostan cmentarny

Na obszarze gminy Karnice znajduje się 12 obiektów pełniących dawniej lub obecnie funkcje cmentarzy zlokalizowanych we wsiach na ogół przy kościele lub poza zwartą zabudową wsi. Obiekty te stanowią cenne skupisko drzewostanu, który często tworzy starodrzew wyróżniający się pojedynczymi drzewami pomnikowymi lub ukształtowaniem w aleje i szpalery.

Znajdują się one w następujących miejscowościach:

Cerkwica, Ciećmierz, Czaplice, Czaplin Wielki, Karnice (2), Konarzewo (2), Niczonów, Paprotno, Skrobotowo, Węgorzyn.

Stan zachowania drzewostanu na cmentarzach na ogół jest dobry, natomiast tereny nieczynnych cmentarzy śródpolnych są bardzo zaniedbane. Ze względu na wartości kulturowe tych obiektów oraz walory krajobrazowe i ekologiczne drzewostanu, wymagają uporządkowania.

Głównymi zagrożeniami drzewostanu jest zanieczyszczanie terenu cmentarzy (składanie odpadów) i niekontrolowana wycinka drzew.

Zadrzewienia przydrożne

Drzewostan przydrożny jest ważnym elementem przyrodniczym kształtowania krajobrazu otwartego, mającym duże znaczenie ekologiczne, wiatrochronne i kulturowe. Tworzy go kilkadziesiąt różnej długości alei i szpalerów drzew nasadzonych przy drogach między miejscowościami, przy drogach we wsiach oraz przy drogach polnych.

Skład gatunkowy zadrzewień przydrożnych jest różnorodny. Dominują lipy, kasztanowce, klony, topole, brzozy, graby, jesiony. Drzewostan zróżnicowany jest również pod względem wieku. W krajobrazie wyróżniają się stare aleje z pocz. XIX w., zwłaszcza dojazdowe do dawnych majątków (Cerkwica, Paprotno) oraz aleje przydrożne Karnice - Skrobotowo – Lędzin (lipa drobnolistna), Dreżewo – Niwy (lipa szerokolistna), szpaler lipowy Konarzewo – Skalno. Wśród starych zadrzewień przydrożnych, zwłaszcza wzdłuż dróg lokalnych i polnych często pomiędzy pojedynczymi drzewami (stanowiącymi na ogół pozostałości dawnych alei) znajdują się zakrzewienia wzbogacające walory biocenotyczne tych alei. Na mapie zaznaczono aleje i szpalery drzew najcenniejsze pod względem krajobrazowym i biocenotycznym.

2.8. Fauna

Na terenie gminy Karnice stwierdzono 173 gatunki kręgowców tu się rozradzających:

- 13 gatunków ryb,
- 7 gatunków płazów,
- 3 gatunki gadów,
- 114 gatunków ptaków lęgowych oraz 30 gatunków pojawiających się tu okresowo
- 36 gatunków ssaków.

Na terenie gminy Karnice występuje kilka wartościowych obszarów faunistycznych ze stanowiskami rzadkich i chronionych gatunków zwierząt. Należą do nich przede wszystkim:

- pradolina pomorska wraz z dolinami Stuchowskiej Strugi i Łądkowskiego Kanału oraz bezimiennego kanału prowadzącego wody od strony Włodarki, stykająca się z jez. Liwia Łuża – rezerwatem ornitologicznym,
- dolina Otoczki (Reskiej) wraz z przylegającym do niej kompleksem Las Huba (gmina Trzebiatów),
- kompleks Niczonowskiej Puszczy,
- lokalne obniżenia wypełnione wodą lub podmokłości leżące na obszarze wysoczyzny morenowej.

Na obszarze gminy Karnice można wyodrębnić 4 duże zbiorcze strefy faunistyczne, mające istotne znaczenie dla bezkręgowców oraz kręgowców herpetofauny, awifauny lęgowej i migrującej oraz teriofauny :

- dolina Kanału Łądkowskiego,
- morena – częściowo izolowane tereny podmokłe i lasy,
- dolina Otoczki,
- dolina Stuchowskiej Strugi.

2.9. Zasady ochrony flory i fauny

1. poprawa stanu środowiska przez likwidację źródeł zagrożeń,
2. kontrolowany rozwój funkcji osiedleńczych, gospodarczych i turystyki z priorytetami rozwiązań ekologicznych,
3. ochrona lasów przed zainwestowaniem nieleśnym,
4. uporządkowanie zabytkowych parków wg wskazań Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
5. na obszarze gminy należy zachować wszelkie śródpolne i śródleśne oczka wodne, ze względu na ich ważną rolę w funkcjonowaniu ekosystemów polnych i leśno polnych oraz walory krajobrazowe,
6. doliny rzek i strumieni należy chronić przed tworzeniem sztucznych barier, ze względu na ważną rolę w funkcjonowaniu korytarzy ekologicznych, łączących strefy faunistyczne w różnych ekosystemach i stanowiących naturalne drogi migracji zwierząt.

2.10. Obszary chronione

Dla obszaru wsi Karnice objętego zmianą Studium występują następujące obszary chronione :

Trzebiatowsko - Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH 320017

Ostoja obejmuje najlepiej zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku: brzegi klifowe (aktywne – erodujące i ustabilizowane z zaroślami), wydmy, mierzeje odcinające lagunowe jeziora przymorskie, płytkie ujścia rzek. Typowo wykształcony układ pasowy biotopów obejmuje pas wód przybrzeżnych, plażę z ugrupowaniami organizmów psamofilnych oraz pasami kiczyny, inicjalne stadia wydmy białych, wydmy szare z roślinnością niską (ugrupowania porostów, psamofilne zbiorowiska trawiaste z okazami mikołajka nadmorskiego, zakrzewienia, stadia

inicjalne boru bażynowego), wydmy ustabilizowane porośnięte borami bażynowymi (najlepiej zachowane w regionie fragmenty tych borów między Mrzeżynem a Pogorzelią z bogatymi populacjami gatunków charakterystycznych), zagłębienia międzywydmowe z mokradłami (w tym stadia inicjalne mszarów). W mezotroficznych lasach mieszanych na podłożu piaszczystym (Betulo - Quercetum) występuje charakterystyczny wiciokrzew pomorski. Na zapleczu pasa wydmowego kompleksy lasów bagiennych i lęgowych częściowo na podłożu torfowym: wokół jeziora Liwia Łuża, między Włodarką a Mrzeżynem, na południowy - zachód od Dźwirzyna i południowy - zachód od Kołobrzegu. Wyniesienia moreny dennej, w pasie brzegowym pokryte są głównie lasami mieszanymi z wiciokrzewem pomorskim.

Charakterystycznym elementem pasa brzegowego są jeziora lagunowe oddzielone od morza wąskim pasem mierzei: Resko Przymorskie i Liwia Łuża. Pełnią ważną rolę jako ostoje ptaków, obfitują w cenne gatunki flory.

Od południa obszaru Ostoi zamkniętej jest rozległym, pasmowym obniżeniem Pradoliny Bałtyckiej, w dużym stopniu wypełnionej pokładami torfów niskich, w większości odwodnionych w przeszłości i wykorzystywanych jako użytki zielone. Obszar pradoliny przecięty jest siecią kanałów oraz mniej lub bardziej naturalnych cieków (m. in. Rega, Stara Rega, Parsęta, Czarwonka). W ich korytach, starorzeczach oraz na brzegach rozwijają się zbiorowiska roślin wodnych z udziałem halofitów. Obecnie duży procent powierzchni pradoliny nie jest użytkowany rolniczo. Na obrzeżach pradoliny obserwuje się rozwój zarośli z udziałem woskownicy europejskiej. W wyniku degradacji urządzeń hydrotechnicznych występuje miejscowe zabagnienie terenu i okresowe zalewanie, w tym wodami słonawymi.

Wartość przyrodnicza i znaczenie.

Ostoja odznacza się wysokim stopniem reprezentatywności siedlisk, typowych dla południowego wybrzeża Morza Bałtyckiego. Głównym walorem obszaru jest bardzo dobry stan zachowania typowych biotopów tworzących pas nadmorski, w szczególności kompleksu wybrzeża akumulacyjnego z borami bażynowymi. W obrębie ostoi występuje szereg skupień roślinności halofilnej. Obszar słonorośli na zapleczu pasa wydmowego na północ od Włodarki należy do najbardziej rozległych ekosystemów tego typu w Polsce. Duże populacje tworzą tu: sit Gerarda, aster solny, świbka morska, babka nadmorska, mlecznik nadmorski. Liczne mniejsze skupienia, związane z wysiekami solanki, występują m. in. koło Kołobrzegu. Rozległe mszarne torfowiska typu bałtyckiego rozwinęły się w pasie nadmorskim ze względu na korzystne warunki klimatyczne. W przeszłości częściowo odwodnione obecnie reprezentują mozaikę zbiorowisk naturalnych i stadiów regeneracyjnych. Na powierzchni rozległego torfowiska „Roby” występują m. in. rzadki mszarnik wrzoścowi, zbiorowiska mszarów i borów bagiennych z bogatymi populacjami roślin torfowiskowych. Łącznie stwierdzono tu 22 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bogata lista gatunków roślin naczyniowych (ponad 1000 gatunków) zawiera dużą liczbę taksonów roślin chronionych, zagrożonych i rzadkich (136 gatunków), w tym 42 gatunki chronione, 3 gatunki z Czerwonej Księgi Roślin Polski, 57 gatunków zagrożonych na Pomorzu i w Wielkopolsce. Stwierdzono tu także 16 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy. Następnymi kilka gatunków zwierząt z tego załącznika może tu występować 21. Typy siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (w odniesieniu do całego obszaru naturalnego):

1130 Ujścia rzek

1150 Zalewy i jeziora przymorskie (laguny)

1210 Kidzina na brzegu morskim

1230 Klify na wybrzeżu Bałtyku

1330 Solniska nadmorskie (Glauco -Puccinietalio) część – zbiorowiska nadmorskie)

2110 Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych

2120 Nadmorskie wydmy białe (Elymo – Ammophiletum)

2130 Nadmorskie wydmy szare

2160 Nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika

2170 Nadmorskie wydmy z zaroślami wierzby piaskowej

2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich
2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi
3150 Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion
4010 Wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (*Ericion tetralix*)
4030 Suche wrzosowiska (*Calluno –Genistion*, *Pohlio –Callunion*, *Calluno –Arcostaphylon*)
6430 Ziolorośla górskie (*Adenostyilion alliariae*) i ziolorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)
7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)
7120 torfowiska wysokie zdegradowane lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji
9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae –Fagenion*, *Galio odorati –Fagenion*)
9160 Grąd subatlantycki (*Stellario –Carpinetum*)
91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi–Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*, *Pinetum*, *Pino mugo – Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii –Piceetum* i brzozowo –sosnowe bagienne lasy borealne)
91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo –fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso incanae*, olsy źródłiskowe)

Zagrożenia :

Presja związana z rozwojem turystyki i rekreacji (niszczenie siedlisk przez zabudowę, niszczenie siedlisk i wydeptywanie siedlisk przez turystów, zanieczyszczanie i zaśmiecanie). Zanieczyszczenia wód. Plany zalesień siedlisk halofilnych i nadrzecznych siedlisk okrajkowych. Zmiany stosunków wodnych (głównie osuszanie oraz odcięcie od dopływu słonych wód). Zmiany w siedliskach związane z pracami zabezpieczającymi wybrzeże (np. czyszczenie plaż, zabezpieczanie klifu). Wyniki prac prowadzonych na etapie sporządzania planu ochrony pokazały, że najważniejsze zagrożenia występujące w obrębie ostoi są związane z kwestiami zagospodarowania przestrzennego ,a w szczególności planami rozwoju miejscowości nadmorskich, w tym rozbudowy infrastruktury wczasowo-turystycznej, planowanej na obszarze ostoi przyrodniczych (głównie lasów i borów nadmorskich, wydmy szarej i białej, wrzosowisk, jezior przymorskich);niszczeniem siedlisk wydmy białej i szarej oraz boru bażynowego przez turystów;nieprawidłową gospodarką wodno-ściekową, obejmującą negatywne oddziaływanie zanieczyszczeń wód jezior przymorskich i Regi ściekami komunalnymi;tamowaniem dopływu wód morskich do toni Jeziora Liwia Łuża będącego jeziorem przymorskim osuszaniem siedlisk przyrodniczych z roślinnością halofilną występującą w obrębie łąk i pastwisk zlokalizowanych w Pradolinie Pomorskiej; gospodarką leśną, tj. zniekształceniem leśnych siedlisk przyrodniczych; nie prawidłowościami w gospodarce rybackiej prowadzonej w obrębie jezior przymorskich; działalnością niszczącą morza na siedliska przyrodnicze tj. klify, wydmy białą i szarą; metodami zabezpieczania brzegu morskiego wynikającymi ze stosowania metod, które powodują przekształcenie i ubożenie przyrodniczych siedlisk nadmorskich np. z aktywnego klifu w martwy klif, z nadmorskich wydm białych i szarych w zarośla obcych gatunków; utrata siedlisk bytowania zwierząt gatunków ujętych w Załączniku II.

PLB 320010 Wybrzeże Trzebiatowskie

Obszar o powierzchni 31757,6 ha utworzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 roku (Dz. U. z dnia 28 września 2007 roku Nr 179 poz. 1275) zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 Dz. U. Nr 229, poz. 2313).

Teren rozciąga się między miejscowościami Kamień Pomorski i Dźwirzyno. Ostoję stanowią rozległe łąki, dawniej intensywnie koszone i wypasane, ale od kilkunastu lat prawie nie użytkowane. W zachodniej części teren jest często zalewany przez wody Świńca i Niemicy. Znaczną powierzchnię porasta trzcina i łoza, a zaniedbywany system odwadniający powoduje dłuższe utrzymywanie się rozlewisk. Na terenie ostoi znajdują się dwa jeziora przymorskie: Liwia Łuża i Resko Przymorskie

oraz tzw. Bagno Pogorzelićkie. W granicach obszaru znajdują się ostoje krajowe: Doliny Świńca i Niemicy K02 oraz Jezioro Liwia Łuża K03.

Wartość przyrodnicza i znaczenie.

W ostoi występuje co najmniej 25 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków: błotniak łąkowy, kania ruda (PCK), rybołów (PCK), w stosunkowo dużym zagęszczeniu (C7) występują bocian biały, derkaczi wodniczka (PCK).

Zagrożenia:

koszenie trzciny, zarzucanie wypasu, wypalanie, pozyskiwanie ryb, kłusownictwo, wydobywanie torfu, odpady, elektrownie wiatrowe, kempingi, żeglarsstwo, zanieczyszczenia wód, poligony, zasypywanie terenu, odwadnianie, tamy-wały, eutrofizacja, drapieżnictwo, penetrowanie siedlisk przez ludzi i zwierzęta domowe.

Obszar węzłowy i korytarze ekologiczne.

Składnikiem europejskiej sieci ekologicznej ECONET, opracowanej w ramach europejskiego programu Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody IUCN, jest krajowa sieć ekologiczna ECONET PL. Sieć tworzona jest w celu zintegrowania obszarów chronionych istniejących w poszczególnych krajach europejskich i obszarów przewidzianych do ochrony, zgodnie z ustanowionymi kryteriami i standardami. Nadleśnictwo Gryfice leży w obrębie dwóch obszarów węzłowych rangi międzynarodowej-01-M Obszar Ujścia Odry, -02-M Obszar Wybrzeża Bałtyku. Na terenie Nadleśnictwa Gryfice wytypowano korytarz ekologiczny, przebiegający wzdłuż rzeki Regi, o znaczeniu krajowym, łączący następujące obszary węzłowe o znaczeniu międzynarodowym:-01-M-Obszar Ujścia Odry -02-M-Obszar Wybrzeża Bałtyku-06-M-Obszar Pojezierza Drawskiego. Według prof. Jędrzejowskiego, przez teren nadleśnictwa przechodzą dwa korytarze ekologiczne:-Gryfice Północny (KPn-16c)-Puszcza Goleniowska-Puszcza Koszalińska (GKPn-16).

Obszary chronione ustanowione na podstawie przepisów szczególnych dotyczących zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych, stanowią w gminie zajmują niewielką powierzchnię. Są to lasy ochronne ustanowione na mocy ustawy o lasach oraz parki zabytkowe ustanowione na mocy ustawy o ochronie dóbr kultury.

Nie wprowadzono dotąd żadnych form ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Łączna powierzchnia obszarów chronionych w gminie wynosi około 173 ha, co stanowi 1,3% jej powierzchni.

Lasy ochronne wyznaczone na obszarze gminy należą do kategorii lasów stanowiących ostoje zwierząt. Chronią miejsca gniazdowania orlika krzykliwego i bociana czarnego, które są objęte ścisłą ochroną gatunkową. Lasy te obejmują znaczną część kompleksu leśnego znajdującego się w południowo-wschodniej części gminy, na południe od Węgorzyna, w dolinie Otoczki Reskiej. Powierzchnia lasów ochronnych wynosi 128 ha, co stanowi około 7% powierzchni lasów gminy.

Parki zabytkowe stanowią wartościowy element krajobrazu zarówno jako cenny składnik szaty roślinnej jak i części zasobów kulturowych. Do parków zabytkowych na obszarze gminy (wpisanych do rejestru zabytków i pozostających pod opieką Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) należy 5 obiektów. Znajdują się one w Cerwicy, Dreżewie, Karnicach, Ninikowie i Paprotnie. Dwa parki towarzyszą zabytkom architektury (dwór w Cerwicy i pałac w Dreżewie) stanowiąc przykłady dawnych założeń kompozycji zespołów parkowo-dworskich (pałacowych) a wszystkie są świadectwem dawnych założeń kompozycji ogrodowych i parkowych. Łączna powierzchnia parków zabytkowych w gminie wynosi 44,8 ha.

3. Środowisko kulturowe

Ochronę dóbr kultury materialnej regulują odrębne przepisy, zawierające zasady ochrony konserwatorskiej obszarów i obiektów chronionych prawem.

Studium uwzględnia materiały instytucji związanych z ochroną kultury materialnej, jako obligatoryjne wytyczne do indywidualnego sprecyzowania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego, w formie ustaleń.

Obszar gminy Karnice charakteryzuje się dużym stopniem zachowania tradycyjnego krajobrazu kulturowego sięgającego średniowiecza, który został opisany w „Studium krajobrazu kulturowego” opracowanym na potrzeby „Studium uwarunkowań..”

3.1. Charakterystyka i wnioski dotyczące obszarów i obiektów o walorach zabytkowych

Układy ruralistyczne

W 7 miejscowościach zachowały się czytelne historyczne układy wraz z zespołami zabudowy mieszkalnej i gospodarczej, kwalifikujące je do objęcia ochroną. Są to przede wszystkim: Ciećmierz, Janowo, Lędzin, Ninikowo i Trzeszyn. Posiadają formy wsi placowej (Ciećmierz, Trzeszyn) i ulicówki (Janowo, Lędzin). Dla miejscowości, w których zachowały się czytelnie historyczne układy i zespoły tradycyjnej zabudowy proponuje się ustanowienie strefy ochrony struktury przestrzennej całego obszaru wsi. W miejscowościach o nie w pełni czytelnej historycznej kompozycji przestrzennej lub częściowo zdegradowanych proponuje się

objęcie ochroną fragmentu wsi (tradycyjne centrum z kościołem) jak np. w Konarzewie, Karnicach.

Zabudowa wsi

W wielu miejscowościach zachowało się budownictwo w konstrukcji ryglowej (najstarsze budynki mieszkalne i gospodarcze datowane są na 1 ćw. XIX w.) tworzące charakterystyczny klimat wsi „w kratkę” (rysunek drewnianej konstrukcji elewacji).

W zabudowie mieszkalnej występują szerokofrontowe duże chałupy z wysokim naczółkowym dachem prezentujące formę tradycyjnego budynku mieszkalnego pasa przymorskiego. Dominującą jest jednak murowana zabudowa z k. XIX – pocz. XX.. Zdecydowana większość obiektów posiada zachowane bryły, jednak duży procent – elewacje w mniejszym lub większym stopniu przekształcone (najczęściej wymieniając stolarkę okienną zniekształcano oryginalne proporcje otworów okiennych).

Liczne zespoły dobrze zachowanej tradycyjnej zabudowy o wartościach zabytkowych występują w Ciećmierzu, Janowie, Lędzinie, Ninikowie, Trzeszynie.

Obiekty sakralne

Na terenie gminy znajdują się 4 kościoły. Najstarsze (w Cerkwicy i Karnicach) są budowlami gotyckimi (przebudowywanymi w XVIII w.). Skromny kościół w Ciećmierzu jest jedną z najstarszych (pocz. XVII w.) budowli sakralnych wzniesionych w konstrukcji ryglowej (obecnie remontowany). Najmłodszym jest okazały neogotycki kościół w Konarzewie (zakwalifikowany do wpisu do rejestru zabytków). Za wyjątkiem tego ostatniego wszystkie zostały wpisane do rejestru zabytków.

Rezydencje

Z wielu dworów znajdujących się terenie gminy obecnie pozostało tylko 5. Część rezydencji została spalona w 1945 r. (w Karnicach,), a niektóre podały w ruinę, a ostatecznie zostały rozebrane w latach 60 – 90. (Niedysz). Do najstarszych rezydencji należał obronny dwór w Niedyszu datowany na XVII w. oraz XVIII-wieczny dwór w Karnicach z bogatą kolekcją niderlandzkich XVII-wiecznych gobelinów i portretów członków rodu v. Karnitz z XVII-XVIII w.. W Dreżewie znajduje się okazały neogotycki pałac z 4 ćw. XIX w. (opuszczony, zagrożony dewastacją. W dużym pałacu (k.XIX w.) w Paprotni mieści się szkoła. Pozostałe obiekty (w Cerkwicy, Modlimowie i Ninikowie) to niewielkie dwory z k.XIX – pocz. XX w., użytkowane.

Folwarki

Założenia folwarczne o walorach zabytkowych pozostały jedynie w Cerkwicy i Dreżewie. Ponadto stanowią one bezpośrednie sąsiedztwo rezydencji i w związku z tym postuluje się objęcie ich ochroną (strefa B).

Zabudowa pozostałych (np. w Karnicach) znajduje się w ruinie lub uległy w czasach pgr-owskich daleko idącej degradacji na skutek np. lokalizacji ferm hodowlanych i wielorodzinnych bloków mieszkalnych (np. Czaplin Mały, Mojszewo, Skrobotowo).

Zieleń komponowana

Z 11 zewidencjonowanych parków zachowało się w pierwotnych granicach jedynie 5 założeń parkowych w: Dreżewie, Karnicach, Cerkwicy, Ninikowie i Paprotnie. Mają czytelny historyczny układ przestrzenny, zachowany starodrzew.

Parki te są wpisane do rejestru zabytków. Pozostałe obiekty mają nieliczny starodrzew, zatarty układ przestrzenny. Proponuje się ustanowienie strefy ochrony tej zieleni.

10 zewidencjonowanych cmentarzy także zachowało się w pierwotnych granicach lecz w większości przypadków ze słabo zachowanymi elementami historycznego założenia tj. starodrzewem, nagrobkami, układem kwater. Najlepiej zachowane obiekty to cmentarze przykościelne w : Cerkwicy, Karnicach, Konarzewie.

Obsadzenia ulic wiejskich zanotowano w 6 miejscowościach: Czaplicach Wlk., Dreżewie, Janowie, Karnicach, Lędzinie i Nowym Paprotnie. Najokazalsze i najlepiej zachowane znajdują się w Dreżewie i Lędzinie.

Obsadzenia traktów dróg np. Drozdowo-Drozdówko, Świerżno-Ciećmierz , Czaplice Wlk.-Czaplice Mł., przerzedzone, nie pielęgnowane są istotnym urozmaicheniem krajobrazu.

Na uwagę zasługują nasadzenia drzew przy pomniku zw. studnią św. Ottona w Cerkwicy, jako odmienna od pozostałych forma kompozycji zieleni upamiętniającej chrzest mieszkańców wsi.

Komponowane założenia zieleni: parki, cmentarze, obsadzenia dróg i ulic wiejskich i inne stanowią cenne urozmaicenie krajobrazu gminy charakteryzującego się ubogą zielenią wysoką. Jako historyczne formy zieleni towarzyszące zabudowie mieszkalnej, miejscom pamięci, trasom komunikacyjnym powinny być zachowane, poddane kompleksowej pielęgnacji. Parki docelowo powinny być rewaloryzowane. Cmentarze uporządkowane i upamiętnione stosownym oznakowaniem (np. tablica informująca o historii cmentarza). Obsadzenia ulic, traktów kwalifikują się do uzupełnienia wypadów.

Obiekty przemysłowe

Młyny, wiatraki występujące dawniej w większości wsi już w zdecydowanej większości nie istnieją. Jedyne wiatrak holenderski w Lędzinie wpisano do rejestru zabytków (użytkowany –

funkcje mieszkalne). Do rejestru wpisano także kolejkę wąskotorową (Gryfice, Niechorze, Trzebiatów) przebiegającą częściowo przez teren gminy Karnice, z zabudowaniami stacji w Paprotnie.

3.2. Strefy ochrony konserwatorskiej

3.2.1. Zasady ochrony konserwatorskiej w strefach

Strefa „A” - ścisłej ochrony układów przestrzennych lub ich fragmentów – obszar uznany za szczególnie ważny, jako materialne świadectwo historii miejscowości.

ścisłej ochronie podlega :

- historyczna kompozycja układu przestrzennego, w tym rozplanowanie zabudowy;
- istniejąca zabytkowa zabudowa i inne elementy zagospodarowania (starodrzew, mała architektura);

warunki ochrony :

- obowiązuje trwale zachowanie historycznego układu przestrzennego we wszystkich jego elementach;
- usunięcie elementów dysharmonizujących;
- wszelka działalność wymaga zezwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków

Na terenie gminy Karnice strefą „A” objęte są następujące obiekty:

- Cerkwica – zespół dworsko-parkowy wpisany do rejestru zabytków, kościół i cmentarz przykościelny, założenie przestrzenne studzienki św. Ottona (kompozycja zieleni z pomnikiem);
- Dreżewo – zespół pałacowo – parkowy wpisany do rejestru zabytków (najlepiej zachowane założenie XIX-wieczne tego typu na terenie gminy);
- Karnice – parcela kościelna z kościołem (wpisanym do rejestru zabytków), kaplicą, starodrzewem wraz z ogrodzeniem;
- Konarzewo – parcela kościelna otoczona ceglany murem, z kościołem (wpisanym do rejestru zabytków) i dawnym cmentarzem przykościelnym;
- Paprotno – zespół pałacowo – parkowy (park wpisany do rejestru zabytków);

Strefa „B” - ochrony układów przestrzennych lub ich fragmentów, w obrębie których zachowało się w dużym stopniu historyczne rozplanowanie i zabudowa o lokalnych wartościach kulturowych.

ochronie podlega:

- rozplanowanie ulic i placów wraz z ich nawierzchniami (m.in. zachowanymi nawierzchniami kamiennymi);
- rozplanowanie zabudowy siedlisk gospodarstw chłopskich o charakterystyczny układ zabudowy, w tym usytuowanie budynku mieszkalnego;
- szerokości frontów zagrod;
- formy architektoniczne zabudowy mieszkalnej i gospodarczej (w tym gabaryty wysokościowe, formy dachów, tradycyjnie stosowany materiał budowlany); szczególnej ochronie podlegają obiekty o walorach zabytkowych wymienione w tabelach. W przypadku budowy nowych obiektów w obrębie strefy obowiązuje nawiązanie do form i gabarytów zabudowy tradycyjnie występującej we wsi;
- zieleń komponowana w postaci alejowych lub szpalerowych obsadzeń ulic i placów oraz tzw. bram zielonych (para drzew przed frontami domów).

warunki ochrony:

- zachowanie i rewaloryzacja zasadniczych w/w elementów zagospodarowania wsi;
- usunięcie lub przebudowa obiektów kolidujących z historycznym układem i lokalną architekturą;
- dostosowanie nowych obiektów do historycznej kompozycji przestrzennej i architektury dominującej w miejscowości;
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych (m.in. ceramiczna dachówka, drewniana stolarka) przy budowie nowych obiektów oraz modernizacjach istniejącej zabudowy;
- opiniowanie dokumentacji projektowej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Na terenie gminy Karnice strefą „B” objęte są następujące obszary:

- Cerkwica – układ i budynki zespołu folwarcznego w bezpośrednim sąsiedztwie zespołu dworsko-parkowego;
- Ciećmierz – kompozycja przestrzenna i zabudowa wsi placowej wraz z kościołem i terenem cmentarza przykościelnego z pomnikiem;
- Czaplin Wielki – układ przestrzenny wsi, zabudowa;
- Dreżewo – układ przestrzenny dziedzica folwarcznego wraz z zabudową;
- Janowo – układ przestrzenny i zabudowa wsi, wraz z lipami przy ulicy oraz zielenią wysoką w obrębie podwórek;
- Konarzewo – część wsi sąsiadująca z kościołem;

- Lędzin – układ i kompozycja przestrzenna wsi ulicowej;
- Modlimowo – układ przestrzenny i zabudowa wsi wraz z zespołem dworsko-parkowym;
- Ninikowo – kompozycja przestrzenna i zabudowa wsi wraz z niewielkim założeniem dworskim;
- Trzeszyn – układ, kompozycja przestrzenna i zabudowa wsi wraz z zielenią przy ulicach i w obrębie zagród;

Strefa „K” - ochrony krajobrazu związanego integralnie z zabytkowym układem lub obszaru obsadzonego zielenią, tj. parków, cmentarzy, obsadzeń ulic wiejskich i traktów.

ochronie podlega:

- historycznie ukształtowana granica założeń zieleni komponowanej;
- kompozycja (rozplanowanie i skład gatunkowy zieleni);
- rozplanowanie dróg i ścieżek;
- układ kwater cmentarnych;
- mała architektura, tj. ogrodzenia, bramy, i in.;
- zabytki sepulkralne (nagrobki, ogrodzenia grobów, i in. elementy urządzenia cmentarzy),

warunki ochrony:

- zachowanie i rewitalizacja w/w elementów zagospodarowania założeń zieleni;
- wyłączenie spod zabudowy terenów parków i cmentarzy; w parkach dopuszcza się zabudowę w miejscu zniszczonej rezydencji;
- oznakowanie cmentarzy, jako historycznego miejsca pochówków miejscowej ludności;
- opiniowanie dokumentacji projektowej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Strefa „K” na terenie gminy Karnice obejmuje:

- Ciećmierz – cmentarz ewangelicki;
- Czaplin Mały – dawny cmentarz ewangelicki;
- Czaplin Wielki – cmentarz na pld. wsi;
- Dreżewo – aleja przy ulicy wiejskiej;
- Gościmierz – park dworski;

- Karnice – założenie parkowe;
- Konarzewo – cmentarz komunalny;
- Mojszewo – park podworski;
- Niczonów – cmentarz;
- Niedysz – park podworski;
- Paprotno – cmentarz ewangelicki na pld.-wsch. od zabudowań wsi;
- Paprotno Nowe- aleja klonowa przy drodze prowadzącej do wsi i wzdłuż ulicy wiejskiej;
- Skrobotowo – park, nieczynny cmentarz;
- Węgorzyn – pozostałości parku, nieczynny cmentarz

Strefa „E” - ochrony ekspozycji sylwety zabytkowego układu przestrzennego lub jego fragmentu.

ochronie podlega:

- teren stanowiący zabezpieczenie widoku na sylwetę układu przestrzennego;

warunki ochrony :

- wyłączenie terenu spod wszelkiej zabudowy zakłócającej wgląd na sylwetę miejscowości lub dominantę (np. bryłę kościoła) ;
- uzgadnianie z wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkich działań inwestorskich związanych z zabudową w strefie.

Strefa „E” w gminie Karnice:

- Cerkwica – ochrony ekspozycji wzgórza kościelnego z szosy Kamień – Trzebiatów, z szosy do Gryfic oraz z drogi do Goławic;
- Karnice – ekspozycji parceli kościelnej od strony płn i pld;
- Konarzewo – ochrony ekspozycji bryły kościoła od strony płn, z drogi do Skalna;
- Lędzin – ekspozycji wiatraka holenderskiego;
- Trzeszyn – ekspozycji zabudowy wsi z drogi dojazdowej od strony Cerkwicy.

3.2.2. Obiekty objęte ochroną konserwatorską

Na terenie gminy Karnice znajduje się 114 obiektów objętych ochroną konserwatorską, w tym :

- obiekty wpisane do rejestru zabytków – 8,
- obiekty przewidziane do wpisu do rejestru zabytków – 12,
- obiekty w ewidencji konserwatorskiej – 94.

-

a) Obiekty wpisane do rejestru zabytków :

- Cerkwica – kościół p.w. NSPJ,
- Cerkwica – dwór
- Cerkwica – studnia św. Ottona z Bambergu oraz cmentarz przykościelny z założeniem upamiętniającym żołnierzy poległych w I wojnie światowej wraz z otoczeniem
- Cieścierz – kościół p.w. Zwiastowania NMP,
- Dreżewo – pałac,
- **Karnice** – Kościół pw. św Stanisław Kostki oraz kaplica grobowa wraz z otoczeniem stanowiącym nieczynny cmentarz przykościelny, w granicach nieruchomości: 146/10, 48/3 , wpisane do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego pod numerem A-755. Park pałacowy w granicach działek nr: 230/3, 233/1, 233/3, 233/5, 233/6, 233/7, 233/8, 233/9, 233/10, 233/11, 233/12, 233/13, 233/14, 233/15 oraz części działek nr : 221/1, 221/2, 232/7, 217 wpisany do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego pod numerem A-1589.
- Lędzin – wiatrak holenderski,
- Paprotno – zabudowania stacji kolejki wąskotorowej.

ochronie podlega:

- forma architektoniczna obiektu we wszystkich jej elementach (wysokość, forma dachu, kompozycja elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiał budowlany);
- funkcja obiektu, której ewentualna zmiana wymaga zgody wojewódzkiego konserwatora zabytków;

warunki ochrony:

- trwałe zachowanie obiektu wpisanego do rejestru zabytków;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem (np. cmentarza w otoczeniu kościoła);
- uzgadnianie z wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkich zmian w obiekcie zabytkowym;
- prowadzenie wszelkich inwestycji jedynie za zgodą wojewódzkiego konserwatora zabytków.

b) Obiekty wytypowane do wpisu do rejestru zabytków - wg wykazu zawartego w „Studium krajobrazu kulturowego gminy Karnice”

Warunki jak w punkcie a.

c) Obiekty w ewidencji - wg wykazu zawartego w „Studium krajobrazu kulturowego gminy Karnice”

ochronie podlega :

- zasadnicza forma architektoniczna obiektu (gabaryty wysokościowe, forma dachu, kompozycja elewacji, kształt stolarki) ;

warunki ochrony:

- utrzymanie tradycyjnej kompozycji architektonicznej obiektu;
- opiniowanie przez wojewódzkiego konserwatora zabytków działań mających wpływ na wygląd obiektu;
- opracowanie dokumentacji konserwatorskiej obiektu w przypadku jego rozbiórki.

3.3. Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Środowisko kulturowe obszaru gminy Karnice zawiera zaewidencjonowane stanowiska archeologiczne od epoki kamienia do średniowiecza. Zaewidencjonowano ich 171, w tym : z epoki kamienia 11, ze starożytności 82, z epoki brązu/halsztatu 23, z latenu/ okresu wpływów rzymskich 17, z wczesnego średniowiecza 54 i średniowiecza 63. Stanowiska archeologiczne będące zabytkami kultury materialnej stanowią integralną część krajobrazu. Specyfika ich ochrony polega między innymi na ograniczeniu zbędnych działań inwestycyjnych na terenach zabytkowych.

3.3.1. Wykaz miejscowości (obręby geodezyjne), w których wyznaczono strefy ochrony archeologiczno-konserwatorskiej

Tab. 1

W I (ilość)	W II (ilość)	W III (ilość)
Cerkwica (1)	Cerkwica (1)	Cerkwica (13)
Modlimowo (1)	Ciećmierz (2)	Ciećmierz (13)
Mojszewo (1)	Gościmierz (3)	Czaplin Mały (5)
	Janowo (1)	Czaplin Wielki (10)
	Modlimowo (6)	Dreżewo (2)
	Niczonów (2)	Drozdowo (7)
	Niedysz (3)	Goławice (3)
	Paprotno (1)	Gościmierz (7)
	Skalno (1)	Janowo (2)
	Skrobotowo (1)	Karnice (12)
		Kusin (2)
		Lędzin (4)
		Modlimowo (10)
		Mojszewo (4)
		Niczonów (8)
		Niedysz (12)

		Paprotno (8) Skrobotowo (2) Trzeszyn (11) Węgorzyn (10)
--	--	--

3.3.2. Zasady ochrony archeologicznej w strefach

Strefa „W.I.” - pełnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej, wykluczającej wszelką działalność inwestycyjną i inną. Strefa „W.I.” obejmuje stanowiska wpisane do rejestru zabytków i ujęte w ewidencji służby ochrony zabytków.

Obowiązujące rygory w strefie „W.I.”:

- zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej związanej z pracami ziemnymi (np. kopanie studni, melioracji, karczunku i nasadzenia drzew itp.),
- zachowanie istniejącego układu topograficznego wraz z obiektem wpisanym do rejestru zabytków i ujętych w ewidencji,
- w przypadku podjęcia jakiegokolwiek działalności na terenie objętym granicami strefy, a wynikającej ze sposobu użytkowania terenu, obowiązuje występowanie o szczegółowe wytyczne do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Wykaz stanowisk archeologicznych objętych granicami strefy „W.I.” :

1. Cerkwica - cmentarzysko kurhanowe ze starożytności, wpisane do rejestru zabytków pod nr 743 decyzją nr Kl.I.6801/22/72 z dnia 15 grudnia 1972 r.;
2. Modlimowo – grodzisko wczesnośredniowieczne, wpisane do rejestru zabytków pod nr 691 decyzją nr Kl.I.6801/13/71 z dnia 10 listopada 1971 r.;
3. Mojszewo – cmentarzysko kurhanowe ze starożytności oraz cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej i z okresu wpływów rzymskich, wpisane do rejestru zabytków pod nr 744 decyzją nr Kl.I.6801/23/72 z dnia 15 grudnia 1972 r.

Strefa „W. II.” - częściowej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, dopuszczającej inwestowanie pod określonymi warunkami. Strefa „W.II.” obejmuje stanowiska ujęte w ewidencji służby ochrony zabytków.

Obowiązujące rygory w strefie „W.II.”:

- zachowanie stanowiska ujętego w ewidencji służby ochrony zabytków,
- uzgadnianie i opiniowanie wszelkich poczynań inżynierskich, budowlanych i innych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie. Obowiązuje każdorazowo występowanie o szczegółowe wytyczne konserwatorskie i opinie przed podjęciem decyzji o jakiegokolwiek działalności,
- w przypadku podjęcia decyzji o realizacji inwestycji na terenie objętym granicami strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, obowiązuje przeprowadzenie badań ratunkowych na koszt Inwestora, wyprzedzających proces przygotowania inwestycji,

- rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od służby ochrony zabytków.

Wykaz stanowisk archeologicznych w ramach strefy "W.II." :

1. Cerkwica, stan. 7 (AZP: 18-11/3);
2. Ciećmierz, stan. 2 (AZP: 19-10/10);
3. Ciećmierz, stan. 11 (AZP: 18-10/46);
4. Gościmierz, stan. 5 (AZP: 19-11/16);
5. Gościmierz, stan. 6 (AZP: 19-11/17);
6. Gościmierz, stan. 11 (AZP: 19-11/22);
7. Janowo, stan. 1 (AZP: 17-10/19);
8. Modlimowo, stan. 3 (AZP: 19-11/11);
9. Modlimowo, stan. 4 (AZP: 19-11/10);
10. Modlimowo, stan. 6 (AZP: 19-10/21);
11. Modlimowo, stan. 7 (AZP: 19-10/20);
12. Modlimowo, stan. 8 (AZP: 19-10/19);
13. Modlimowo, stan. 15 (AZP: 19-11/8);
14. Mezonów, stan. 7 (AZP: 18-10/8);
15. Niczonów, stan. 9 (AZP: 18-10/9);
16. Niedysz, stan. 3 (AZP: 18-10/14);
17. Niedysz, stan. 5 (AZP: 18-10/16);
18. Niedysz, stan. 7 (AZP: 18-10/18);
19. Paprotno, stan. 4 (AZP: 18-10/36);
20. Skalno, stan. 1 (AZP: 16-11/5);
21. Skrobotowo, stan. 3 (AZP: 17-10/28).

4. Strefa „W.III.” - ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, polegającej na prowadzeniu interwencyjnych badań archeologicznych w przypadku podejmowania prac ziemnych. Strefa „W.III.” obejmuje stanowiska ujęte w ewidencji służby konserwatorskiej.

Obowiązujące rygory w strefie „W.III.”:

- uzgodnienie i opiniowanie wszelkich poczynań inżynierskich, budowlanych i innych podejmowanych w obrębie stanowiska archeologicznego przez służbę konserwatorską,
- w przypadku podjęcia realizacji inwestycji obowiązuje prowadzenie nadzoru archeologiczno – konserwatorskiego oraz ewentualnych badań ratunkowych na koszt Inwestora.
- rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od służby ochrony zabytków. Badania archeologiczne mają charakter sezonowy , w okresie od maja do października .

Wykaz stanowisk archeologicznych w ramach strefy "W.III." :

1. Cerkwica, stan. 2 (AZP: 18-11/12);
2. Cerkwica, stan. 3 (AZP: 18-11/6);
3. Cerkwica, stan. 4 (AZP: 18-11/17);
4. Cerkwica, stan. 5 (AZP: 18-11/1);
5. Cerkwica, stan. 6 (AZP: 18-11/2);
6. Cerkwica, stan. 8 (AZP: 18-11/4);
7. Cerkwica, stan. 9 (AZP: 18-11/5);
8. Cerkwica, stan. 10 (AZP: 18-11/7);
9. Cerkwica, stan. 11 (AZP: 18-11/8);
10. Cerkwica, stan. 12 (AZP: 18-11/9);
11. Cerkwica, stan. 13 (AZP: 18-11/10);
12. Cerkwica, stan. 14 (AZP: 18-11/11);
13. Cerkwica, stan. 15 (AZP: 18-11/13);
14. Ciećmierz, stan. 1 (AZP: 19-10/9);
15. Ciećmierz, stan. 3 (AZP: 19-10/11);
16. Ciećmierz, stan. 5 (AZP: 19-10/13);
17. Ciećmierz, stan. 6 (AZP: 19-10/14);
18. Ciećmierz, stan. 8 (AZP: 18-10/43);
19. Ciećmierz, stan. 9 (AZP: 18-10/44);
20. Ciećmierz, stan. 10 (AZP: 18-10/45);
21. Ciećmierz, stan. 12 (AZP: 18-10/47);
22. Ciećmierz, stan. 14 (AZP: 18-10/49);
23. Ciećmierz, stan. 16 (AZP: 18-10/51);
24. Ciećmierz, stan. 17 (AZP: 18-10/52);
25. Ciećmierz, stan. 18 (AZP: 18-10/53);
26. Ciećmierz, stan. 19 (AZP: 18-10/54);
27. CzaplinMały, stan. 1 (AZP: 17-11/14);
28. CzaplinMały, stan. 2 (AZP: 17-11/15);
29. CzaplinMały, stan. 3 (AZP: 17-11/16);
30. CzaplinMały, stan. 4 (AZP: 17-11/17);
31. CzaplinMały, stan. 5 (AZP: 17-11/37);
32. Czaplin Wielki, stan. 1 (AZP: 18-11/14);
33. Czaplin Wielki, stan. 2 (AZP: 18-11/15);
34. Czaplin Wielki, stan. 3 (AZP: 18-11/16);
35. Czaplin Wielki, stan. 4 (AZP: 18-11/30);
36. Czaplin Wielki, stan. 5 (AZP: 18-11/31);
37. Czaplin Wielki, stan. 6 (AZP: 18-11/32);

38. Czaplin Wielki, stan. 7 (AZP: 18-11/33);
39. Czaplin Wielki, stan. 8 (AZP: 18-11/34);
40. Czaplin Wielki, stan. 9 (AZP: 18-11/35);
41. Czaplin Wielki, stan. 10 (AZP: 18-11/36);
42. Dreżewo, stan. 1 (AZP: 17-10/17);
43. Dreżewo, stan. 2 (AZP: 17-10/18);
10. Drozdowo, stan. 1 (AZP: 17-11/5);
11. Drozdowo, stan. 2 (AZP: 17-11/6);
12. Drozdowo, stan. 3 (AZP: 17-11/7);
13. Drozdowo, stan. 4 (AZP: 17-11/8);
14. Drozdowo, stan. 5 (AZP: 17-11/9);
15. Drozdowo, stan. 6 (AZP: 17-11/19);
16. Drozdowo, stan. 7 (AZP: 17-11/10);
17. Goćławice, stan. 1 (AZP: 17-10/30);
18. Goćławice, stan. 2 (AZP: 17-10/31);
19. Goćławice, stan. 3 (AZP: 17-11/38);
20. Gościmierz, stan. 1 (AZP: 18-11/24);
21. Gościmierz, stan. 2 (AZP: 18-11/25);
22. Gościmierz, stan. 3 (AZP: 19-11/14);
23. Gościmierz, stan. 4 (AZP: 19-11/15);
24. Gościmierz, stan. 7 (AZP: 19-11/18);
25. Gościmierz, stan. 8 (AZP: 19-11/19);
26. Gościmierz, stan. 10 (AZP: 19-11/21);
27. Janowo, stan. 2 (AZP: 17-10/22);
28. Janowo, stan. 3 (AZP: 17-10/21);
29. Karnice, stan. 1 (AZP: 17-10/33);
30. Karnice, stan. 2 (AZP: 18-10/24);
31. Karnice, stan. 3 (AZP: 18-10/25);
32. Karnice, stan. 5 (AZP: 18-10/30);
33. Karnice, stan. 6 (AZP: 18-10/31);
34. Karnice, stan. 7 (AZP: 18-10/32);
35. Karnice, stan. 8 (AZP: 17-10/22);
36. Karnice, stan. 9 (AZP: 17-10/23);
37. Karnice, stan. 10 (AZP: 17-10/24);
38. Karnice, stan. 11 (AZP: 17-10/25);
39. Karnice, stan. 12 (AZP: 17-10/26);
40. Karnice, stan. 13 (AZP: 17-10/32);
41. Kusin, stan. 1 (AZP: 17-11/11);

42. Kusin, stan. 2 (AZP: 17-11/12);
43. Lędzin, stan. 1 (AZP: 17-10/27);
44. Lędzin, stan. 2 (AZP: 17-11/1);
45. Lędzin, stan. 3 (AZP: 17-11/2);
46. Lędzin, stan. 4 (AZP: 17-11/3);
47. Modlimowo, stan. 1 (AZP: 19-10/16);
48. Modlimowo, stan. 5 (AZP: 19-10/22);
49. Modlimowo, stan. 9 (AZP: 19-10/15);
50. Modlimowo, stan. 10 (AZP: 19-10/17);
51. Modlimowo, stan. 11 (AZP: 19-10/18);
52. Modlimowo, stan. 12 (AZP: 19-11/5);
53. Modlimowo, stan. 14 (AZP: 19-11/7);
54. Modlimowo, stan. 16 (AZP: 19-11/9);
55. Modlimowo, stan. 17 (AZP: 19-11/12);
56. Modlimowo, stan. 12 (AZP: 18-11/26);
57. Mojszewo, stan. 1 (AZP: 18-11/19);
92. Mojszewo, stan. 2 (AZP: 18-11/20);
93. Mojszewo, stan. 3 (AZP: 18-11/21);
94. Mojszewo, stan. 4 (AZP: 18-11/22);
95. Niczonów, stan. 1 (AZP: 18-10/3);
96. Niczonów, stan. 2 (AZP: 18-10/4);
97. Niczonów, stan. 3 (AZP: 18-10/5);
98. Niczonów, stan. 4 (AZP: 18-10/1);
99. Niczonów, stan. 5 (AZP: 18-10/11);
100. Niczonów, stan. 6 (AZP: 18-10/6);
101. Niczonów, stan. 8 (AZP: 18-10/10);
102. Niczonów, stan. 10 (AZP: 18-10/2);
103. Niedysz, stan. 1 (AZP: 18-10/12);
104. Niedysz, stan. 2 (AZP: 18-10/13);
105. Niedysz, stan. 4 (AZP: 18-10/15);
106. Niedysz, stan. 6 (AZP: 18-10/17);
107. Niedysz, stan. 8 (AZP: 18-10/19);
108. Niedysz, stan. 9 (AZP: 18-10/20);
109. Niedysz, stan. 10 (AZP: 18-10/21);
110. Niedysz, stan. 11 (AZP: 18-10/22);
111. Niedysz, stan. 12 (AZP: 18-10/23);
112. Niedysz, stan. 13 (AZP: 18-10/26);
113. Niedysz, stan. 14 (AZP: 18-10/27);

114. Niedysz, stan. 15 (AZP: 18-10/28);
115. Paprotno, stan. 1 (AZP: 18-10/33);
116. Paprotno, stan. 2 (AZP: 18-10/34);
117. Paprotno, stan. 3 (AZP: 18-10/35);
118. Paprotno, stan. 5 (AZP: 18-10/37);
119. Paprotno, stan. 7 (AZP: 18-10/39);
120. Paprotno, stan. 8 (AZP: 18-10/40);
121. Paprotno, stan. 9 (AZP: 18-10/41);
122. Paprotno, stan. 10 (AZP: 18-10/42);
123. Skrobotowo, stan. 4 (AZP: 17-10/29);
124. Skrobotowo, stan. 4 (AZP: 17-11/13);
125. Trzeszyn, stan. 1 (AZP: 18-11/27);
126. Trzeszyn, stan. 2 (AZP: 18-11/28);
127. Trzeszyn, stan. 3 (AZP: 18-11/29);
128. Trzeszyn, stan. 4 (AZP: 18-11/37);
129. Trzeszyn, stan. 5 (AZP: 18-11/38);
130. Trzeszyn, stan. 6 (AZP: 18-11/39);
131. Trzeszyn, stan. 7 (AZP: 18-11/40);
132. Trzeszyn, stan. 8 (AZP: 18-11/41);
133. Trzeszyn, stan. 9 (AZP: 18-11/42);
134. Trzeszyn, stan. 10 (AZP: 18-11/43);
135. Trzeszyn, stan. 11 (AZP: 18-11/44);
136. Węgorzyn, stan. 1 (AZP: 18-11/45);
137. Węgorzyn, stan. 2 (AZP: 18-11/46);
138. Węgorzyn, stan. 3 (AZP: 18-11/47);
139. Węgorzyn, stan. 4 (AZP: 18-11/48);
140. Węgorzyn, stan. 5 (AZP: 18-11/49);
141. Węgorzyn, stan. 6 (AZP: 18-11/50);
142. Węgorzyn, stan. 7 (AZP: 18-12/62);
143. Węgorzyn, stan. 8 (AZP: 18-12/63);
144. Węgorzyn, stan. 9 (AZP: 18-12/64);
145. Węgorzyn, stan. 4 (AZP: 18-12/65);
146. Gostyń, stan. 12 (AZP: 18-09/44).

4. Stan zagospodarowania terenu

4.1. Użytkowanie terenu

Powierzchnia gminy Karnice wynosi 13 314 ha. W strukturze użytkowania gruntów użytki rolne stanowią 80,43 % ogólnej powierzchni gminy. Wśród użytków rolnych dominują grunty orne, które stanowią 62,3 % tych użytków, natomiast użytki zielone zajmują 34% użytków rolnych.

Struktura użytkowania gruntów w gminie Karnice wg danych UG 1.01.2002 r. Tab. 2

Lp.	Wyszczególnienie	Powierzchnia [ha]	Udział w ogólnej powierzchni [%]	Udział w użytkach rolnych [%]
1.	Użytki rolne, w tym:	10 708	80,43	100,0
	- grunty orne	6 672	50,11	62,3
	- sady	17	0,13	0,2
	- łąki	2791	20,96	26,1
	- pastwiska	849	6,38	7,9
	- grunty rolne inne	379	2,85	3,5
2.	Lasy i grunty zadrzewione	1851	13,9	
3.	Grunty zabudowane i zurbanizowane, w tym:	393	2,96	
	- inne tereny zabud.	2	0,015	
	- tereny wypoczynkowe	13	0,1	
	- użytki kopalne	1	0,007	
	- drogi	363	2,73	
	- kolejowe	13	0,1	
	- inne	1	0,007	
5.	Tereny różne	8	0,06	
6.	Nieużytki	333	2,5	
7.	1. Wody	21	0,15	
	RAZEM	13314	100	

4.2. Struktura władania gruntami

Stan prawny władania gruntami w gminie wg stanu na 1.01. 2003 r. (UG)

Tab. 3

Nr	Grupa rejestrowa	Powierzchnia ogółem		Powierzchnia użytków rolnych	
		(ha)	(%)	(ha)	(%)
1	2	3	4	5	6
1.	Grunty S.P. z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste	8.164	61,32	5.788	43,47
1.1.	Grunty wchodzące w skład zasobu AWRSP	6.065	45,55	5.568	41,82
1.2.	Grunty państwowego Gospodarstwa Leśnego	672	12,56	141	1,06
1.3.	Grunty w trwałym zarządzie państw. Jedn. Organizacyjnej z wyłączeniem gruntów PGL	-	-	-	-
1.4.	Skarb Państwa – pozostałe	427	0,03	4	0,03
2.	Grunty Skarbu Państwa – użytkowanie wieczyste	4	0,19	9	0,04
3.	Grunty państwowych osób prawnych	-	-	-	-
4.	Grunty gmin i zw. między gminnych z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste	105	0,79	70	0,52
4.1.	Grunty tworzące zasób gruntów komunalnych	100	0,75	65	0,49
4.2.	Grunty komunalne w zarządzie lub posiadaniu jedn. organ. i zw. między gminnych	-	-	--	--
4.3.	Pozostałe grunty gmin i zw. między gminnych	5	0,04	5	0,04
5.	Grunty gmin i związków między gminnych przekazanych w użytkowanie wieczyste	11	0,08	4	0,03
6.	Grunty komunalnych osób prawnych	-	-	--	--
7.	Grunty osób fizycznych	4.834	36,31	4.661	35,03
7.1.	Grunty osób fizycznych wchodzących w skład gospodarstw rolnych	4.685	35,19	4.514	33,90
7.2.	Grunty osób fizycznych nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych	149	1,12	147	1,10
8.	Grunty spółdzielni	80	0,6	77	0,58
9.	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	33	0,25	33	0,25
10.	Grunty wspólnot gruntowych	-	-	-	-
11.	Grunty osób prawnych nie zaliczone do grup 1 - 10	-	-	-	-
Powierzchnia ewidencyjna		13.276	99,71	10.677	80,19
Powierzchnia wyrównawcza		38	0,28	-	---
R A Z E M (powierzchnia geodezyjna)		13.314	100	10.708	80,43

Struktura organizacyjno-własnościowa rolnictwa (gospodarcza) związana jest ściśle z formą własności ziemi oraz użytkami rolnymi. Z analizy tabeli nr 2 wynika, że najwięcej gruntów gminy Karnice pozostaje własnością Skarbu Państwa (8164 ha), który skupia 61,3% wszystkich ziem w gminie. Największy areal ziemi Skarbu Państwa zostaje we władaniu Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, zajmując 6.065 ha co stanowi 45,6% wszystkich ziem. Niewielki odsetek ziemi Skarbu Państwa pozostaje we władaniu Lasów Państwowych (672 ha-12,6%), które reprezentuje Nadleśnictwo Gryfice.

Drugim sektorem pod względem posiadanego arealu ziemi jest sektor prywatny. Zajmuje on obszar o łącznej powierzchni 4.834 ha, co stanowi 36,3% wszystkich gruntów w gminie. Sektor reprezentują w przewadze indywidualne gospodarstwa rolne, które zajmują 4.685 ha (96,9% tego sektora).

5. Uwarunkowania demograficzne rozwoju gminy

5.1. Zaludnienie i prognozy demograficzne

Gminę Karnice zamieszkiwało wg GUS (stan na dzień 31.XII.2018r.) – 4014 osoby, tj. 0,23% liczby ludności województwa zachodniopomorskiego.

Dotychczasowy rozwój demograficzny przedstawiał się następująco :

w 1978 r. – 3716 osób

w 1997 r. – 4102 osoby

w 1998 r. – 4099 osób

w 2001 r. – 4103 osoby.

Wzrost liczby ludności na przestrzeni 23 lat wyniósł 387 osób (10,4%). Od początku lat dziewięćdziesiątych istnieje stagnacja w zaludnieniu gminy.

Gmina Karnice – zaludnienie w latach 1995 – 2018 [źródło: Bank Danych Lokalnych, UG Karnice]

Rok	Gmina Karnice	W tym wieś Karnice
1995	4097	789
1996	4102	846
1997	4099	844
1998	4118	836
1999	4124	838
2000	4123	840
2001	4160	852
2002	4186	846
2003	4178	838
2004	4218	832
2005	4180	841
2006	4164	831
2007	4126	835
2008	4115	821
2009	4097	764

2010	4225	772
2011	4181	776
2012	4246	818
2013	4216	810
2014	4140	812
2015	4100	814
2016	4086	817
2017	4058	832
2018	4014	834

Od 2005 roku poza rokiem 2010 następuje sukcesywny spadek ludności w gminie Karnice.

Struktura wieku ludności w latach 1978 i 2001 (dane z gminy i z GUS)

Tab. 4

Ludność w wieku	1978	2001	1978	2001
	osoby	osoby	%	%
Przedprodukcyjnym	1230	1134	33,1	27,6
Produkcyjnym	2187	2453	58,7	59,8
Poprodukcyjnym	305	516	8,2	12,6
Razem	3716	4103	100,0	100,0

Struktura wieku ludności w 2011 (Narodowy Spis Powszechny 2011r.)

Tab. 4a

Ludność w wieku	2011
	osoby
Przedprodukcyjnym	880
Produkcyjnym	2755
Poprodukcyjnym	575
Razem	4210

W latach dziewięćdziesiątych przyrost naturalny wynosił rocznie od 25 osób (w 1997 r.) do 11 osób (w 2001 r.). Odpływ ludności nieznacznie przeważał nad przyrostem naturalnym a zaludnienie oscylowało w granicach 4100 osób. Saldo migracji wynosiło przeciętnie od 12 do 17 osób rocznie.

Ludność gminy Karnice w poszczególnych wsiach w latach 1978 i 2001. Tab. 5

L p.	Miejscowość	Ludność (wg danych z gminy)		Dynamika wzrostu
		1978	2001	%
1.	Dreżewo, Niwy	131	148	113,0
2.	Drozdowo	111	84	75,7
3.	Gościmierz	54	52	96,3
4.	Gocławice	63	52	82,5
5.	Janowo	35	6	82,9
6.	Konarzewo	112	139	124,1
7.	Karnice	515	747	145,0
8.	Cerkwica	726	1246	171,6
9.	Niczonów	95	94	98,9
10.	Niedysz	30	16	53,3
11.	Ninikowo	91	85	93,4
12.	Mojszewo	148	117	79,1
13.	Paprotno, Zapole	318	267	83,9
14.	Pogorzelica (część)	31	24	77,4
15.	Skalno	44	57	129,5
16.	Skrobotowo	166	234	140,9
17.	Trzeszyn	187	140	74,8
18.	Węgorzyn	144	133	92,4
19.	Witomierz		6	0
20.	Ciećmierz	145	110	75,8
21.	Modlimowo	169	62	36,6
22.	Czaplice	38	37	97,4
23.	Czaplin Mały	33	86	260,1
24.	Czaplin Wielki	121	112	92,6
25.	Kusin	68	77	113,2
26.	Lędzin	141	138	97,9
Razem w gminie		3716	4269	114,9

Ludność gminy Karnice w poszczególnych wsiach w latach 2018 i 2019. Tab. 5a

L P.	Miejscowość	Ludność (wg danych z gminy)	
		2018	2019
1.	Dreżewo, Niwy	104	101
2.	Drozdowo, Drozdówko	77	77
3.	Gościmierz	55	53
4.	Goclawice	62	59
5.	Janowo	7	6
6.	Konarzewo	138	139
7.	Karnice	707	696
8.	Cerkwica	1123	1111
9.	Niczonów	74	75
10.	Niedysz	24	24
11.	Ninikowo	76	72
12.	Mojszewo	103	107
13.	Paprotno, Zapole	257	247
14.	Pogorzelica	36	35
15.	Skalno	61	59
16.	Skrobotowo	235	228
17.	Trzeszyn	146	154
18.	Węgorzyn	112	115
19.	Witomierz	3	2
20.	Ciećmierz	109	111
21.	Modlimowo	69	72
22.	Czaplice	33	33
23.	Czaplin Mały	77	77
24.	Czaplin Wielki	93	93
25.	Kusin	68	66
26.	Lędzin	140	132
Razem w gminie		3989	3944

Jak wynika z tabeli 4. (dane Urzędu Gminy), ludność gminy na przestrzeni 23 lat wzrosła o 14,9%, z 3716 osób w 1978r. do 4269 osób w 2001r., przy czym przyrost ten nastąpił głównie w trzech jednostkach osadniczych, tj. w Cerkwicy, Karnicach i w Skrobotowie. W pozostałych wsiach nastąpił spadek liczby ludności lub wystąpiły niewielkie wahania w stosunku do stanu wyjściowego. Obszar gminy charakteryzował się systematycznym odpływem ludności, którego wielkość równała się mniej więcej przyrostowi naturalnemu i stąd niewielki wzrost liczby ludności.

Obecnie gmina weszła w okres stabilności demograficznej, t. j. niewielki przyrost naturalny równoważy się z wielkościami odpływu ludności i ogólny stan zaludnienia mało się zmienia.

Przy spodziewanym wzroście wartości przyrostu naturalnego (ok. 2-3% rocznie), w najbliższych dziesięciu latach (do 2010 r.) należy się spodziewać niewielkiego wzrostu liczby

ludności (do 4400 osób). W latach 2010 – 2020 należy się liczyć ze zmniejszonym przyrostem liczby ludności (do 4500 osób), oraz wzrostem migracji ludności poza teren gminy (jeżeli nie nastąpi radykalne zmniejszenie bezrobocia w gminie). Gmina będzie miała poważne trudności w zagospodarowaniu własnych zasobów siły roboczej i jej przyrostów.

Brak możliwości dynamicznego rozwoju gospodarczego gminy i jej stosunkowo niekorzystne położenie poza strefami aktywności ekonomicznej regionu każą zakładać, że utrzyma się zjawisko ujemnego salda ruchów migracyjnych, chociaż w niewielkich rozmiarach. Biorąc powyższe pod uwagę, demograficzny rozwój gminy przewidywany jest w następujących wielkościach :

Aktualny stan i prognoza ludności gminy do 2020 r.

Tab. 6

LUDNOŚĆ	STANY			PRZYROSTY		
	2001 wykona nie	2010 prognoz a	2020 prognoza	2001- 2010	2010- 2020	2001- 2020
Gmina	4103*	4400	4500	297	100	397
Zasoby siły roboczej	1969	1905	1780	-64	-125	-189

*) wg Urzędu Statystycznego, stan z 2001 r.

Tabela nr 6a. Prognoza wzrostu ludności

Liczba ludności	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2035	2040	2045
ogółem	4014	4016	4042	4098	4122	4126	4129	4134	4140	4145	4148	4160	4168	4184	4198	4240

Cały obszar gminy zaliczamy do rejonu atrakcyjnego turystycznie, ale niektóre miejscowości (Skalno, Konarzewo, Drozdówko, Drozdowo, Ninkowo, Dreżewo, Ledzin, Skrobotowo, Karnice) ze względu na bliskość morza Bałtyckiego są predestynowane jako tereny do zabudowy mieszkaniowej, letniskowej i wypoczynkowej. Tam rozwój osadnictwa i proces wzrostu liczby ludności będzie dużo bardziej dynamiczny. W pozostałych wsiach poza strefami głównej zabudowy, w miejscach atrakcyjnych lokalizacyjnie również powstają domy mieszkalne oraz o charakterze letniskowym i rekreacyjnym.

Najważniejszym okresem rozwoju demograficznego gminy jest okres lat 2001 – 2010, w którym spodziewany jest jej największy wzrost ludnościowy oraz najmniejszy spadek zasobów siły roboczej.

W perspektywicznej prognozie ludności nie uwzględniono prognozy dla poszczególnych jednostek osadniczych do 2020 r. ze względu na małe zróżnicowanie ludności w większości jednostek, w stosunku do stanu wyjściowego, t. j. 2002 r.

W prognozie należy zaakcentować wzrost ludnościowy w niektórych osiedlach mających dużą dynamikę rozwoju (ośrodki obsługi ludności – Karnice, Cerkwica), oraz w niewielkim stopniu inne wsie, które przyjmą funkcję letniskową, turystyczną lub agroturystyczną.

5.2. **Zatrudnienie**

Problem rynku pracy w gminie Karnice jest i będzie jednym z najtrudniejszych do rozwiązania w przyszłości. Gmina przed 1989 rokiem należała do grupy gmin o najwyższym odsetku upołączenia rolnictwa. Konsekwencje likwidacji tego sektora po 1989 r. były więc tu najdotkliwiej odczuwalne.

W grudniu 2000 r. wskaźnik bezrobocia (wg WUS) w gminie wynosił 28,0% i był najwyższy spośród gmin powiatu gryfickiego. Średnia dla powiatu wynosiła ponad 25%. Wg danych z gminy w 2002 roku wskaźnik ten osiągnął wielkość 32%, po sprywatyzowaniu POHZ Cerkwica.

Liczba bezrobotnych wynosiła tutaj 661 osób wg WUS (2001 r.), a wg danych Urzędu Gminy liczba bezrobotnych osiągnęła poziom ponad 800 osób. Obniżenie poziomu bezrobocia do tolerowanej granicy 5% w 2010 roku wymagałoby aktywizacji zawodowej ok. 80% obecnego stanu bezrobotnych, tj. ca 550 osób. Podstawowe elementy bilansowe zatrudnienia w gminie w 2000 r. (wg WUS) przedstawiały się następująco:

Tab. 7

Ludność ogółem	4103
Zasoby siły roboczej	1969
Bezrobotni zarejestrowani	661*
Saldo dojazdów	- 17
Zatrudnienie w gospodarce narodowej	270

*) bezrobocie w gminie w 2002 r. osiągnęło poziom 800 osób.

Bezrobotni zarejestrowani Lata 2016-2019. Tab. 7a

Bezrobotni zarejestrowani	2016	2017	2018	2019
	283	209	150	130

Podstawowe elementy zatrudnienia wskazują, że na terenie gminy do 2010 r. należy zorganizować 500-600 nowych miejsc pracy (przyrost zasobów pracy i częściowa likwidacja bezrobocia).

W świetle powyższego należy szukać określenia nowych kierunków rozwoju gminy. Podstawowym zagadnieniem winno być umocnienie pozycji gospodarstw rolnych, ich przeobrażenia strukturalne, wprowadzenie nowych rozwiązań agrotechnicznych, wspieranie lokalnego przetwórstwa rolnego.

Gmina powinna rozwijać wielofunkcyjną działalność wsi, polegającą na różnych formach działalności rolniczej (drobne przetwórstwo) i poza rolniczej (rozwój przedsiębiorczości, turystyki, agroturystyki, energetyki wiatrowej itp.), oraz zagospodarowywać siłę roboczą w sferze produkcji i usług pracujących na rzecz rolnictwa (dwuzawodowość).

6. Sieć osadnicza i obsługa ludności

O warunkach i jakości życia mieszkańców w tym ochrona ich zdrowia świadczy:

- dostęp do urządzeń infrastruktury społecznej,
- zapewnienie miejsc pracy,
- korzystanie z komunikacji,
- dostęp do infrastruktury technicznej,
- zapewnienie ochrony zdrowia,
- warunki mieszkaniowe,
- wielkość i rodzaj przestrzeni publicznych,
- ilość i rodzaj zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa.

Miejsca pracy.

Obserwujemy duży spadek bezrobocia w gminie. Obecny wskaźnik bezrobocia świadczy, że w gminie jest dużo osób pozostających bez pracy. Bezrobocie wśród mieszkańców jest dużo wyższe od średniej krajowej na poziomie 8,79%.

Korzystanie z komunikacji.

Z analiz ankietowych oraz w oparciu o analizy kartograficzne stwierdzono, iż obszar wsi jest z utrudnionym dostępem do komunikacji zbiorowej.

Dostęp do infrastruktury technicznej

Na obszarze wsi mieszkańcy mają możliwość korzystania z sieci wodociągowej, kanalizacyjnej energetycznej i gazowej. Dostępność do sieci gazowej jest ograniczona z uwagi na małą jej długość.

Zapewnienie ochrony zdrowia

Na terenie gminy brak jest opieki szpitalnej i ambulatoryjnej. Podstawowa opieka zdrowotna zapewniona jest z istniejącej przychodni zdrowia.

Warunki mieszkaniowe

Gmina Karnice posiada niewystarczającą ilość mieszkań socjalnych. Brak jest również lokali mieszkalnych na wypadek zdarzeń losowych. Wśród zabudowy dominuje budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne z dużym udziałem budownictwa wielorodzinnego.

Wielkość i rodzaj przestrzeni publicznych

Tworzą ją tereny rekreacyjno – wypoczynkowe, zielen publiczna i ogrody działkowe. W Karnicach są miejsca na których można organizować imprezy masowe, integrujące społeczność. Zlokalizowano i urządzono tereny rekreacyjno – wypoczynkowe i tereny zieleni publicznej. Ich realizacja umożliwia prowadzenie działań integracyjnych społeczności lokalnej.

Zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa.

Zagrożeniem jest hałas komunikacyjny - droga powiatowa oraz poruszanie się po drogach publicznych przy braku ścieżek rowerowych.

Wnioski z LPR (Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Karnice na lata 2017-2023).

Kluczowe problemy podobszaru rewitalizacji Karnice: poziom aktywności społecznej (np. działanie mieszkańców w organizacjach społecznych, kołach, grupach artystycznych itp.) jest niski, zaangażowanie mieszkańców w sprawy lokalne jest znikome (np. udział w zebraniach, wyborach itp.), zbyt wysoki poziom patologii w rodzinach (np. alkoholizm, przemoc w rodzinie itp.), odsetek młodych osób wśród ogółu mieszkańców (przewaga seniorów), zaradność mieszkańców w podejmowaniu legalnej pracy (np. liczba zatrudnionych na umowę), ograniczone możliwości podejmowania pracy przez mieszkańców (np. liczba zakładów pracy), ogólna wielkość budżetu gminy, do której przynależy sołectwo zbyt mała by zaspokoić wiele istotnych potrzeb (zamożność gminy), wciąż na wysokim poziomie zaradność mieszkańców w kwestiach podejmowania pracy „na czarno”, ograniczona dostępność opieki medycznej.

Kluczowe problemy podobszaru rewitalizacji Karnice zidentyfikowane przez mieszkańców: wysokie bezrobocie, mała aktywność społeczna, brak ścieżek rowerowych, niewystarczające oświetlenie ulic, braki w kanalizacji, słabe zagospodarowanie placu rekreacyjnego przy świetlicy.

Potrzeby Najważniejsze potrzeby podobszaru rewitalizacji Karnice zidentyfikowane przez sołtysa: przyciągnięcie nowych przedsiębiorców do regionu (stworzenie nowych miejsc pracy), wsparcie i promocja regionalnych przedsiębiorców (np. wytwarzających produkty lokalne), rozwijanie turystyki i agroturystyki, tworzenie nowych produktów lokalnych.

Krytyczne potencjały podobszaru rewitalizacji Karnice zidentyfikowane przez mieszkańców: zasoby ludzkie, miejsce na boisko i siłownię zewnętrzną, ładne zagospodarowanie osiedla.

Propozycje rozwiązań Rozwiązania zdiagnozowanych problemów podobszaru rewitalizacji Karnice proponowane przez mieszkańców: aktywizacja osób bezrobotnych do podjęcia zmiany swojego statusu zatrudnienia, organizacja zajęć i działań aktywizacyjnych dla seniorów, poprawa oświetlenia ulic, doposażenie i modernizacja placu zabaw, budowa siłowni zewnętrznej.

Zagrożenie bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Na obszarze wsi Karnice nie występują obiekty przemysłowe, które mogą być źródłem poważnych awarii. Poważne zagrożenia stwarzają natomiast sytuacje awaryjne mogące powstać w związku z przewozem materiałów niebezpiecznych, transportem drogowym. Potencjalnym źródłem poważnych awarii jest transport drogowy substancji niebezpiecznych, głównie paliw płynnych (LPG, benzyna, olej napędowy). Przypadki poważnych awarii przemysłowych mogą dotyczyć również wycieków substancji ropopochodnych w wyniku wypadków lub kolizji drogowych, gazu propan-butan z uszkodzonymi ciśnieniowymi zbiornikami stacjonarnymi i gazociągu.

Zagrożenie powodziowe.

W granicach wsi Karnice występują obszary podmokłe (stale lub okresowo). Miejsca takie występują głównie w naturalnych obniżeniach terenu, w pobliżu cieków. Powodem ich powstawania są m.in. właściwości litologiczne podłoża i płytko zalegające wody gruntowe. Okresowe podmokłości, które pojawiają się przeważnie podczas wiosennych roztopów pokrywy śnieżnej oraz po obfitych wiosennych czy letnich deszczach, występują w obniżeniach dolinnych, przy rzekach. Jest spowodowane gwałtownym topnieniem pokrywy śnieżnej, długotrwałymi i intensywnymi deszczami, nawałnymi opadami.

Zagrożenie występowaniem ruchów masowych.

Tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych nie występują.

Zagrożenia akustyczne i pola elektromagnetyczne.

Klimat akustyczny środowiska, w którym żyjemy pozostaje w ścisłym związku z rozwiązaniami urbanistycznymi. Układy komunikacyjne, rozmieszczenie działalności wytwórczych, elektrowni wiatrowych, usług i osiedli mieszkaniowych względem siebie decydują o komforcie naszego życia. Coraz częściej jednak problem dyskomfortu akustycznego dotyczy nie tylko mieszkańców terenów znajdujących się w pobliżu większych tras komunikacyjnych, ale także dróg dojazdowych i okolic. Na terenie wsi nie przeprowadzono dotychczas badań klimatu akustycznego wokół dróg oraz ulic w obszarach zabudowanych, brak mapy akustycznej i punktów pomiarowych. Z badań kontrolnych hałasu Państwowego Monitoringu Środowiska wynika, że do najbardziej hałaśliwych zaliczane są zakłady następujących branż: przemysł drzewny i produkcji wyrobów z drewna, przetwórstwo spożywcze.

Pomiary pól elektromagnetycznych wykonane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie w latach 2013-2017 nie wykazały przekroczenia poziomów dopuszczalnych pól elektromagnetycznych w środowisku. Punkt pomiarowy w Cerkwicy, ul. Gryficka Karnice w 2015 roku wykazał średnią arytmetyczną zmierzonych wartości $V/m = 0,39$. Wyniki są dużo niższe od poziomów dopuszczalnych (7 V/m).

Zanieczyszczenia powietrza.

W badaniach przeprowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska dla poszczególnych zanieczyszczeń powietrza, uzyskanych w rocznej ocenie jakości powietrza za rok 2018, zgodnie z *Wytocznymi do rocznej oceny jakości powietrza w strefach wykonywanej wg zasad określonych w art. 89 ustawy - Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 2008/50/WE i dyrektywy 2004/107/WE*, przygotowanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, pod kątem ochrony zdrowia wydzielono cztery strefy badań: Teren gminy Karnice znajduje się w strefie zachodniopomorskiej i pod kątem ochrony zdrowia ludzi odnotowano przekroczenia dopuszczalnych poziomów benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5}, które zaliczono do klasy C. Wszystkie wyżej wymienione związki (oprócz benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀ i pyłu PM_{2,5}) w ocenie WIOŚ-u dotyczącej roku 2018 nie wykazywały przekroczeń, w związku z tym strefę zachodniopomorską należało zaliczyć do klasy A, która charakteryzuje się tym, iż stężenia zanieczyszczeń dla poszczególnych substancji na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych.

Ochrona przeciwpożarowa

Na terenie gminy Karnice działają jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej.

6.1. Sieć osadnicza

Sieć osadniczą w gminie stanowi 26 jednostek osadniczych (16 obrębów geodezyjnych)

Struktura ludnościowa jednostek osadniczych jest następująca (01.01.2003 r. - wg danych

UG

Tab. 8

50 -100	100- 200	200 - 300	300 i więcej
Gościmierz 52	Dreżewo 148	Paprotno –Zapole	Karnice 747
Goćławice 52	Konarzewo 139	267	Cerkwica 1247
Niczonów 94	Mojszewo 117	Skrobotowo 234	
Ninikowo 85	Trzeszyn 140		
Skalno 57	Ciećmierz 110		
Modlimowo 62	Czaplin Wielki 112		
Czplin Mały 86	Lędzin 138		
Kusin 77			

6.2. Obsługa ludności

Obsługę ludności poziomu ponadgminnego zapewniają gminie miejscowości: Gryfice i Trzebiatów.

Gmina skupia usługi w zakresie:

- Obsługi ogólnej : Urząd Gminy, urząd pocztowy, bank, straż pożarna, policja, cmentarze;
- Oświaty : gimnazjum, 3 szkoły podstawowe;
- Kultury : 2 biblioteki szkolne, świetlice, kościoły;
- Ochrony zdrowia : 1 prywatny ZOZ z lekarzem rodzinnym w Cerkwicy;
- Sportu i rekreacji : stadion piłkarski (klub sportowy) w Cerkwicy, boiska przyszkolne, place sportowe, „Ranczo Zenobia” w Lędzinie, pensjonaty w Pogorzeliczy;

- Podstawowego handlu, usług (auto-usługi, stolarnia, montaż instalacji gazowych, stacje paliw), gastronomii (bar-dyskoteka, kawiarnia).

Obsługa ludności w gminie w zasadzie jest wystarczająca, potrzebna jest poprawa jakości tych usług. Na samorządzie gminnym spoczywa obowiązek nadzoru nad prawidłowym funkcjonowaniem usług w poszczególnych jednostkach osadniczych.

7. Główne elementy zagospodarowania obszaru gminy

7.1. Mieszkalnictwo

Sytuacja w zakresie mieszkalnictwa w gminie Karnice kształtuje się podobnie jak średnie dane dla województwa (dla gmin wiejskich). I tak: przeciętna liczba osób na 1 mieszkanie w województwie dla gmin wiejskich wynosi 3.58, przeciętna ilość osób na 1 izbę 0.95, zaś powierzchnia użytkowa na 1 mieszkanie wynosi 66.8 m². Wielkości te mieszczą się jednak w granicach błędu statystycznego. Inaczej mówiąc, wskaźniki warunków mieszkaniowych w gminie Karnice zbliżone są do warunków ogólnowojevodzkich, ale nie oznacza to, że są dobre.

7.2. Rolnictwo

7.2.1. Środowisko agroprzyrodnicze

Na jakość środowiska agroprzyrodniczego składają się następujące czynniki :

- Gleba
- Rzeźba terenu
- Warunki klimatyczne
- Warunki gruntowo-wodne

Gleby w gminie Karnice należą przede wszystkim do gleb bielcowych wytwarzanych z glin zwałowych lekkich i średnich – dotyczy to większości gleb tj. gleb, które są zlokalizowane w jej centralnej części. Są one najbardziej przydatne w rolnictwie, zaliczone do III klasy bonitacyjnej.

Wśród gruntów ornych gleby 1 kompleksu rolniczej przydatności gleb (pszenny b. dobry) – nie występują. Gleby 2 kompleksu przydatności rolniczej (pszenny dobry) – zajmują 8,8%. Gleby 3 kompleksu rolniczej przydatności gleb (pszenny wadliwy zajmuje 1,7 ha gruntów ornych). Gleby kompleksu 4 rolniczej przydatności gleb (tj. żytni b. dobry) zajmuje 42% gruntów ornych. Grunty 5 i 6 kompleksu rolniczej przydatności gleb (żytni dobry, żytni słaby) zajmują około 34% gruntów ornych.

Gleby lepszej jakości znajdują się raczej w środkowej i południowej części gminy. Gleby użytków zielonych stanowią głównie kompleks 2 i 3. Kompleks 2z (średni) stanowi 86,1% i 3z (słabe) stanowią 13,9%.

Rzeźba terenu

Obszar gminy Karnice charakteryzuje się generalnie lekko falistą rzeźbą terenu. Jedynie w północnej i południowej części gminy występuje duże zróżnicowanie w wysokości położenia (nawet do 40 m n.p.m.). Dno doliny Liwki położone na wysokości 0,2-0,5 m n.p.m. znajduje się tras zalewowy pokryty torfami i namułami. Spadki terenu w części pagórkowatej wynoszą 2-8%.

Warunki klimatyczne

Koźmiński (1983) zakwalifikował obszar gminy do II krainy klimatycznej tj. rozciągającego się kilkunastokilometrowym pasem wzdłuż wybrzeża Bałtyku i mającego charakter morski.

Podstawowe dane klimatyczne dla tej krainy kształtują się następująco (wg Prawdzica):

- średnia temperatura roczna 7,5-8,0°C,
- średnie temperatura okresu wegetacyjnego 13,0-13,3°C
- długość okresu wegetacyjnego 215-217 dni,
- suma opadów atmosferycznych w roku 540-650 mm
- suma opadów w okresie wegetacyjnym 350-450 mm.

Cechą tego klimatu jest również duża ilość dni z silnymi wiatrami (około 50 w roku), a dni pogodnych 35-40 w roku. W tym rejonie dominują wiatry z kierunków SW.

Liczba dni gorących jest tu stosunkowo mała, bo około 15. Liczba dni mroźnych 36-46, a w łagodne zimy spada nawet do 5. Tu też zima zaczyna się najpóźniej średnio po 15 stycznia i kończy się najwcześniej na terenie przymorskim.

Warunki gruntowo-wodne

Warunki gruntowo-wodne zostały poddane ocenie bonitacyjnej pod kątem agrotechnicznym-produkcyjnym. Za podstawowe kryteria oceny warunków wodnych środowiska przyjęto stopień uwilgotnienia gleb.

Gmina Karnice posiada bardzo korzystne warunki glebowo-wodne, kształtują się na poziomie 4,3 gruntów w skali 10 punktowej (średnia województwa szczecińskiego 7,7 korzystnie).

Syntetyczny wskaźnik waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej, dla gminy Karnice wynosi 69,1 pkt. i znajduje się w granicach średniej wojewódzkiej wynoszącej 70,7 (dawne woj. szczecińskie). Poniżej zestawiono ww. wskaźniki dla gminy Karnice i obszaru byłego województwa szczecińskiego:

Tab. 9

Wskaźnik bonitacji	Gmina Karnice	Woj. Szczecińskie
jakość przydatności gleb	51,5	52,1
agroklimat przydatności gleb	8,8	10,4
rzeźba terenu	4,6	4,3
warunki wodne przydatności gleb	2,6	3,9
ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej	69,1	70,7

Wnioski :

- Gmina Karnice pod względem waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej należy do obszarów o średnio korzystnych warunkach do rozwoju produkcji rolniczej
- Na gruntach ornych dominują gleby średnie i dobre, należące do 2-go pszennego dobrego i 4-go żytniego bardzo dobrego kompleksu przydatności rolniczej gleb (ok. 60% powierzchni gruntów ornych). Gleby te stanowią podstawę rozwoju rolnictwa w gminie
- Na gruntach użytków zielonych dominują gleby III i IV klasy bonitacyjnej w kompleksie użytków zielonych średnich – 2z (86% powierzchni użytków zielonych)
- Zmniejszenie zapotrzebowania na pasze naturalne (ograniczenie hodowli bydła), spowodowało degradację użytków zielonych na znacznym obszarze. Tereny te są zmeliorowane, o dużej wartości produkcyjnej.

7.2.2. Uwarunkowania rozwoju działalności rolniczej

Rolnictwo stanowi główną funkcję gminy Karnice. Na potencjał rozwojowy obszaru gminy składają się następujące czynniki:

- względnie wysoka jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- duży areał użytków rolnych w ogólnej powierzchni gminy,
- znaczny udział gruntów ornych w powierzchni użytków rolnych,
- rozległa baza do produkcji paszy – możliwość rozwoju hodowli bydła (wskazany system ściółkowy),
- wolne zasoby siły roboczej,
- wyposażenie większości wsi w wodociągi,
- dobre połączenie komunikacyjne względem zakładów zaplecza zakładów przemysłu rolno –

spożywczego w Gryficach,

- na terenie gminy występuje wiele obiektów inwentarskich nie wykorzystanych, które stanowią rezerwę produkcyjną.

Do najważniejszych czynników ograniczających rozwój rolnictwa zalicza się:

- niestabilną politykę rolną , ciągły proces transformacji mienia Skarbu Państwa;
- małą aktywność społeczności lokalnej;
- spadek produkcji zwierzęcej , brak przetwórstwa rolnego;

7.3. Leśnictwo

Lasy zajmują 1851 ha, co stanowi ok. 14% powierzchni gminy, z czego lasy będące Lasami Państwowymi stanowią 1672 ha (12.6%). Rozmieszczenie lasów na terenie gminy jest nierównomierne, występują one w znacznym rozproszeniu. Największy kompleks leśny to Puszcza Niczonowska.

Według kategorii użytkowania lasy gminy należą w przewadze do lasów gospodarczych, w których podstawowym celem jest tworzenie bazy surowcowej dla gospodarki leśnej.

Zaledwie 7% powierzchni lasów gminy (128 ha) stanowią lasy ochronne w kategorii lasów stanowiących ostoje zwierząt (kompleks leśny na południe od Węgorzyna). Na tym obszarze obowiązywać będą zakazy i ograniczenia wynikające z ochrony gatunków zwierząt objętych ścisłą ochroną.

7.4. Przemysł i działalność produkcyjno – usługowa

Stan zagospodarowania :

Przemysł nie odgrywa istotnej roli na terenie gminy Karnice (zatrudnienie 3.3 %) ogółu zatrudnionych). Na terenie gminy przemysł reprezentowany jest jedynie przez prywatną betoniarnię w Karnicach oraz żwirownię Janowo (Węglobud Gryfice), brak jest przemysłu przetwórczego. Magazyny rolnicze, suszarnie (własność prywatna) na terenie byłego PGR w Skrobotowie.

7.5. Turystyka i rekreacja

Gmina Karnice posiada pewne walory przyrodnicze i krajobrazowe, a ponadto położona jest w sąsiedztwie obszarów nadmorskich gminy Rewal. Pomimo to stan zainwestowania i zagospodarowania turystycznego jest niewielki. Miejsca noclegowe znajdują się jedynie w prywatnym ośrodku rekreacyjnym „Ranczo Zenobia” , w domkach letniskowych w Lędzinie, a także w domach pensjonatowych w Pogorzeliczy.

Dalsze możliwości rozwoju funkcji turystyczno – rekreacyjnej w oparciu o warunki naturalne w granicach gminy są niewielkie - brak jest naturalnych zbiorników wodnych i większych rzek umożliwiających rozwój turystyki wodnej, sportów wodnych i budowy kąpielisk.

8. Komunikacja

Gmina Karnice położona jest w północno-zachodniej części województwa zachodniopomorskiego, poza drogami krajowymi nr 3 i nr 6. Łączność z województwem zapewniają jej drogi wojewódzkie:

- DW 102 relacji Międzyzdroje - Rewal – Trzebiatów – Kołobrzeg,
- DW 103 relacji Kamień – Pomorski – Cerkwica – Trzebiatów,
- DW 110 relacji Lędzin – Karnice – Cerkwica – Gryfice,

Połączenia lokalne zapewnia sieć dróg powiatowych i gminnych. Długość dróg gminnych i lokalnych na terenie gminy wynosi łącznie 15 km, w tym o nawierzchni twardej 5 km.

Linia kolejki wąskotorowej relacji Gryfice – Karnice – Rewal – Niechorze – Trzebiatów, jest wykorzystywana okresowo, głównie do obsługi ruchu turystycznego.

Miejscowości w gminie obsługiwane są przez komunikację autobusową PKS.

Na terenie gminy są dwie stacje paliw – w Karnicach i Konarzewie.

Na proces kształtowania i wprowadzania zmian w układzie transportowym gminy mają wpływ czynniki zewnętrzne i wewnętrzne. Do czynników wewnętrznych mających wpływ na obsługę transportową zaliczamy stan sieci drogowej bezpośrednio obsługującej gminę, jej gęstość i stan techniczny.

Gmina leży częściowo poza zasięgiem głównych drogowych ciągów komunikacyjnych województwa. Nie prognozuje się znacznego wzrostu natężenia ruchu (za wyjątkiem okresu letniego), a założenia rozwoju gminy nie wskazują na konieczność budowy nowych dróg, jedynie na modernizację istniejących.

Do czynników zewnętrznych, ponodlokalnych należy to, że gmina leży na trasie przejazdu dużej ilości turystów z głębi kraju do miejscowości nadmorskich w okresie sezonu letniego. Wiąże się to z tym, że trasy dojazdowe do kąpielisk morskich winny być utrzymane w należyтым stanie, należy zwiększyć ilość i jakość punktów obsługi ruchu turystycznego.

9. Infrastruktura techniczna

9.1. Zaopatrzenie w wodę

Gmina Karnice należy do gmin dobrze zaopatrzonych w wodę z wodociągów wiejskich. Na ogólną liczbę 29 wsi, z wodociągu korzystają wszystkie. Z wodociągu grupowego korzysta 17. W zestawieniu tabelarycznym pokazano wykaz tych miejscowości. Pozostałe miejscowości zaopatrywane są z wodociągów zbiorowych obsługujących poszczególne wsie.

Przebiegi magistrali wodociągowych pokazano w cz. graficznej. Wszystkie ujęcia mają wyznaczone strefy ochronne bezpośrednie, brak natomiast jest ustanowionych stref ochronnych pośrednich. Część gospodarstw zaopatrywana jest w wodę ze studni przyzagrodowych.

Zestawienie istniejących wodociągów na terenie gm. Karnice Tab. 10

Lokalizacja ujęcia	Zarządca	Miejscowości obsługiwane	Pozwolenie wod-praw.	Strefy (decyzje)	Zasoby (m ³ /h)	Pobór (m ³ /rok)
Cerkwica	SM"Osiedle"	Cerkwica	31.12.2005	-	45,0	76498
Goćławice	SM"Osiedle"	Goćławice	brak	-	25,0	2025
Gościmierz	SM"Osiedle"	Gościmierz	brak	-	31,0	1518
Janowo	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Janowo	brak	-	9,0	985
Karnice	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Karnice, Niedysz, Niczonów, Dreżewo	30.11.2006	-	35,0	52585
Kusin	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Kusin, Drozdowo, Konarzewo, Skalno, Pogorzela, Skrobotowo, Czaplice	31.12.2006	-	17,0	54750
Lędzin	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Lędzin	30.11.2006	-	11,0	6952
Modlomowo	SM"Osiedle"	Modlimowo	31.12.2005	-	15,0	2321
Niwy	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Niwy	brak	-	b.d.	110
Paprotno	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Paprotno, Ciećmierz	30.11.2006	-	31,0	10817
Węgorzyn	Zakład Gospodarki Komunalnej w Karnicach	Węgorzyn, Czaplin Wielki, Czaplin Mały, Trzeszyn	24.02.2004	-	48,0	14765

Obszar gminy należy do obszarów posiadających znaczące zasoby wód podziemnych dobrej jakości dla potrzeb zbiorowego zaopatrzenia ludności i stanowi zaplecze poboru eksploatacyjnego dla intensywnie rozwijającej się strefy nadmorskiej. Istniejące ujęcia wód podziemnych, na których bazuje sieć wodociągowa gminy są odpowiednio zagospodarowane, kilka z nich wymaga rozbudowy (Lędzin, Karnice, Węgorzyn).

Istniejące na terenie gminy ujęcia zaopatrzenia zbiorowego w wodę wymagają regulacji i ujednoczenia stosunków własnościowych, a ujęcia w Goćławicach, Niwach, Gościmierzu i Janowie uzyskania pozwoleń wodno-prawnych. Wskazaniem jest opracowanie i wprowadzenie terenów ochrony pośredniej dla ujęć w Cerkwicy, Kusinie, Lędzinie, Paprotnie, Modlimowie, Węgorzynie, Janowie i Mojszewie.

Ujęcia w Karnicach, Lędzinie, Węgorzynie, Dreżewie i Janowie wskazane są do rozbudowy. Nieczynne studnie wiercone należy przeznaczyć do likwidacji, niektóre z nich mogą zostać włączone w sieć proponowanego monitoringu regionalnego wód podziemnych.

9.2. Odprowadzanie ścieków

W gminie następujące miejscowości posiadają urządzenia do oczyszczania ścieków: Karnice, Cerkwica, Czaplin Mały i Węgorzyn

Charakterystyka eksploatowanych oczyszczalni ścieków:

Karnice – mech-biol-chem, przepustowość $Q_{\text{sr.d}} = 300\text{m}^3/\text{d}$, obsługuje Karnice, Skrobotowo i Dreżewo. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rów melioracyjny.

Cerkwica – typ mech-biol., przepustowość - b.d., odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest kanał Mojszewo.

Czaplin Mały – typ mech-biol., przepustowość $Q = 35\text{m}^3/\text{d}$, odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rów melioracyjny.

Węgorzyn – typ BIOPAN 200, przepustowość $Q=23\text{m}^3/\text{d}$, odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rów melioracyjny.

W pozostałych miejscowościach ścieki gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych i wywożone na podstawie indywidualnie zawartych umów na punkt zlewny oczyszczalni w Karnicach. Wiele gospodarstw ma nieuporządkowaną gospodarkę ściekową. Ścieki nie oczyszczone wywożone są bezpośrednio na pola lub do odbiorników (rowy i oczka wodne). Jest to bardzo niekorzystny stan z uwagi na degradację środowiska, a w szczególności wód powierzchniowych. Postuluje się opracowanie kompleksowego wariantowego programu (z uzasadnieniem ekonomicznym) kanalizacji w gminie, na podstawie którego realizowany zostanie wybrany wariant.

Opracowanie takiego programu pozwoli gminie ubiegać się o środki finansowe pochodzące ze źródeł pozabudżetowych gminy. Niezależnie od postulowanego programu odprowadzenia ścieków w gminie, w studium przedstawia się dwa warianty sposobu odprowadzania ścieków.

Wariant I - zakłada rozbudowę istniejącej oczyszczalni w Karnicach do pełnienia funkcji gminnej oczyszczalni i stopniowe przyłączanie poszczególnych miejscowości, przy jednoczesnej likwidacji istniejących wiejskich oczyszczalni.

Wariant II – zakłada budowę nowych oczyszczalni obsługujących zespoły miejscowości, oraz utrzymanie (z możliwością modernizacji) istniejących z włączeniem do nich sąsiednich miejscowości:

1. Modernizacja i rozbudowa istniejącej oczyszczalni w Cerkwicy z obsługą miejscowości: Mojszewo, Mojszewko, Gościmierz, Witomierz, Modlimowo, Ciećmierz, Paprotno i Paprotno Nowe.
2. Modernizacja i rozbudowa istniejącej oczyszczalni w Karnicach z obsługą miejscowości: Ninikowo, Dreżewo, Janowo, Niczonów, : Skrobotowo, Niedysz.
3. Modernizacja i rozbudowa istniejącej oczyszczalni w Czaplinie Małym z obsługą miejscowości: Kusin, , Czaplice.
4. Projektowana oczyszczalnia w Konarzewie z obsługą miejscowości: Lędzin, Drozdowo, Drozdówko Pogorzelica, Skalno.
5. Modernizacja i rozbudowa istniejącej oczyszczalni w Węgorzynie z obsługą miejscowości: Czaplin Wielki, Trzeszyn.

Główne kierunki przebiegu kanalizacji sanitarnej pokazano w części graficznej.

Niezależnie od wybranego wariantu dopuszcza się budowę indywidualnych oczyszczalni obsługujących pojedyncze gospodarstwa, oddalone od projektowanych kolektorów sanitarnych.

9.3. Usuwanie odpadów

Gmina Karnice objęta jest miejskim systemem gromadzenia odpadów. Odpady komunalne gminy gromadzone są w pojemnikach o pojemności $V = 110l$. Wywozem zgromadzonych odpadów zajmuje się wyspecjalizowane przedsiębiorstwo, które na podstawie indywidualnych umów, własnym specjalistycznym transportem wywozi je na zorganizowane składowisko odpadów zlokalizowane w rejonie Kusina. W studium przewidziano rozbudowę tego składowiska. Rocznie z terenu gminy wywożone jest ok. $1000m^3$ odpadów. Odpady płynne wywożone są na punkt zlewny oczyszczalni ścieków w Karnicach. Brak danych co do ilości odpadów płynnych.

9.4. Regulacja stosunków wodnych

Gmina Karnice leży w obrębie 3 głównych obszarów zlewniowych:

- zlewnia Dziwny nr 302,
- zlewnia przymorza od Dziwny do Regi nr 304,
- zlewnia Regi nr 305.

Obszar zlewni Liwia Łuża odwadniany jest bezpośrednio do jeziora Kanałem Łądkowskim (Dreżewo-Rybice) i strumykiem Sadlno, poprzez stację pomp Skalno, Kanałem Dreżewo „B” i Konarzewską Strugą. Kanał Łądkowski zbiera wody powierzchniowe za pośrednictwem licznych rowów melioracyjnych tworzących system melioracyjny i stanowiąc główny kanał tego systemu. Kierunki i wielkość przepływu wód w sieci rowów melioracyjnych w płaskim terenie zależą od pracy przepompowni ustawionych na głównym kanale (Ninikowo, Skalno) oraz stanu technicznego systemu melioracyjnego.

Zlewnia Regi obejmuje również niewielki obszar gminy w jej wschodniej części. Jest to teren odwadniany przez drobne cieki płynące na wschód do doliny dolnej Regi.

Gmina Karnice nie posiada większych naturalnych cieków. Sieć hydrograficzną tworzą sztuczne cieki tj. kanały i rowy melioracyjne.

Na obszarze gminy Karnice zmeliorowanych jest łącznie 5577 ha gruntów rolnych, z czego 2657 ha gruntów ornych i 2920 trwałych użytków zielonych. Część gminy odwadniana jest w kierunku północnym, a pozostała część w kierunku południowym. Na terenie gminy mało jest obszarów bezodpływowych. Generalnie należy stwierdzić, że obszar gminy charakteryzuje się dobrze rozwiniętą siecią hydrograficzną, niewielkim stopniem jeziorności i małą ilością obszarów bezodpływowych. Użytki zielone odwadniane są systemem rowów otwartych, natomiast grunty orne głównie poprzez drenowanie. Stan techniczny obiektów melioracyjnych jest zadowalający, jednak konieczna jest stała ich konserwacja i renowacja by zapewnić swobodny odpływ nadmiaru wód. Wzdłuż kanałów melioracyjnych (patrz cz. graficzna) wybudowano wały p. powodziowe, które mają za zadanie chronić przyległe tereny przed zalewaniem. Rzędna korony wałów kształtuje się w przedziale 1,10 – 3,10 m npm. Ich stan techniczny jest dobry.

Znaczna część pradoliny przymorskiej w granicach gminy Karnice jest zagrożona zalewami powodziowymi z kilku kierunków: od zachodu z Kanału Łądkowskiego, od wschodu z Konarzewskiej Strugi oraz od północy na skutek cofki odmorskiej z jeziora Liwia Łuża. Ta część pradoliny objęta jest systemem polderowym:

- Trzęsacz – Niechorze” (kanał Dreżewo – Rybice i Strumyk Karnice) o powierzchni zalewu 1182 ha i pojemności 13051 mln m³,
- „Skalno” (Strumyk Sadlno i jezioro Liwia Łuża) o powierzchni zalewu 630 ha i pojemności 4826 mln m³.

Zadaniem polderów jest przejmowanie fali powodziowej. Obszary te muszą być wyłączone z zabudowy z wyjątkiem terenów oznaczonych na mapie zmiany symbolem MN/U.

9.5. Elektroenergetyka

Uwarunkowania ponadgminne

Gmina Karnice zasilana jest z krajowej sieci elektroenergetycznej liniami napowietrznymi średnich napięć [15 kV], z GPZ-ów zlokalizowanych w gminach sąsiednich – Rewal, Trzebiatów, Gryfice.re

Przez północną część gminy przebiega napowietrzna linia wysokiego napięcia [110 kV] relacji Trzebiatów – Niechorze [gm. Rewal], z obszarem ograniczonego użytkowania o szerokości 40 m [po 20 m od osi linii w obu kierunkach].

Przy planowaniu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice należy uwzględnić, oprócz potrzeb własnych, również możliwości funkcjonowania i rozwoju sieci elektroenergetycznych rangi ponadgminnej.

Celem zwiększenia pewności zasilania, w zakresie sieci WN przewiduje się realizację drugostronnego zasilania GPZ Niechorze linią 110 kV z Kamienia Pomorskiego. Na terenie gminy Karnice należy rezerwować trasę linii, z obszarem ograniczonego użytkowania o szerokości 40 m [po 20 m od osi linii w obu kierunkach], biegnącą przez północną część gminy.

Uwarunkowania wewnętrzne

Poszczególne jednostki osadnicze na obszarze gminy zasilane są siecią napowietrzną średniego napięcia [15 kV]. Część tej sieci, z wyłączeniem linii magistralnych, pracuje w układzie promieniowym. Jest to system niekorzystny, gdyż nie zapewnia ciągłości dostaw energii elektrycznej w przypadkach awarii na liniach. Sieć magistralna średniego napięcia na terenie gminy ma powiązania i współpracuje z sieciami 15 kV w gminach sąsiednich, stwarzając w ten sposób możliwość dwustronnego zasilania.

Linie 15 kV na terenie gminy Karnice w większości mają długości w granicach optymalnych [12,5 – 15,0 km], co kwalifikuje obszar gminy do obszarów o dobrych warunkach zasilania. Jedynie południowa część gminy, gdzie długości te są nieco większe, ma gorsze warunki zasilania.

Na terenie gminy zlokalizowanych jest 46 stacji transformatorowych 15/0,4 kV. Rozmieszczenie stacji w miejscowościach, przyjmując promień obsługi sieciami niskich napięć – 500 m, jest średnie. W kilku miejscowościach występują przypadki konieczności budowy nowych stacji.

Oceniając wskaźnik mocy zainstalowanej w stacjach transformatorowych, do liczby mieszkańców obsługiwanych przez te stacje należy uznać, że sytuacja jest niezadowolająca.

Dla sprawnego funkcjonowania sieci średnich napięć i przeniesienia wzrastającego obciążenia, na terenie gminy przewiduje się:

- pełne wykorzystanie wszystkich tras linii 15 kV;

- rozbudowę i modernizację sieci 15 kV, systematyczne przekształcanie jej do modelu układu pierścieniowego;
- realizację nowych lub modernizację istniejących stacji transformatorowych 15/0,4 kV, stosownie do potrzeb wynikających z programów zagospodarowania [Karnice, Cerkwica, Ciecierz, Czaplina Wielki, Dreżewo, Drozdowo, Goćławice, Konarzewo, Kusin, Niczonów, Paprotno, Skrobotowo, Węgorzyn];
- realizację sieci niskich napięć, stosownie do potrzeb;
- rozbudowę istniejących sieci oraz budowę projektowanych sieci WN .

W północnej i wschodniej oraz środkowo-południowej i środkowej części gm. Karnice wskazane są obszary pod lokalizację wież elektrowni wiatrowych. Są to tereny w okolicach miejscowości: Konarzewo, Lędzin, Drozdowo, Skrobotowo, Kusin, Czaplina Mały, Cerkwica, Czaplina Wielki, Goćławice, Modlimowo, Paprotno, Modlimowo, Gościmierz oraz Niedysz. W polskich przepisach prawnych i procedurach administracyjnych siłownie wiatrowe nie mają ściśle określonych zapisów regulujących zagadnienia ich lokalizacji, budowy i eksploatacji.

Jednocześnie do władz gminnych zgłaszają się potencjalni inwestorzy zainteresowani możliwością budowy i eksploatacji tych urządzeń. Koniecznym staje się określenie obszarów i warunków lokalizacji elektrowni wiatrowych na terenie gminy. Warunki lokalizacji elektrowni zależą od wielu czynników: meteorologicznych [siła i kierunek wiatrów], zainwestowania, walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych terenu oraz przyjętych rozwiązań technicznych urządzeń. Lokalizacja elektrowni wiatrowych na terenie gminy jest możliwa, pod warunkiem uwzględnienia wszelkich uwarunkowań z tym związanych i uzyskania wszystkich niezbędnych uzgodnień.

Dopuszcza się możliwość lokalizacji GPZ-u w rejonie istniejącej i projektowanej linii wysokiego napięcia celem odbioru energii z projektowanych farm elektrowni wiatrowych. W obszarze zmiany studium pn. Niedysz dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowej oraz linii elektroenergetycznych.

W wyznaczonych miejscach na rysunku zmiany studium dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania.

Na podstawie ustawy Prawo Energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. [Dz. U. z 2020 r. poz. 833], z późniejszymi zmianami, Zarząd Gminy zobowiązany jest do planowania i organizacji zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy.

Należy opracować projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, który dogłębniej zanalizuje problematykę potrzeb i możliwości ich zaspokojenia w zakresie elektroenergetyki na obszarze gminy Karnice.

9.6. Zaopatrzenie w gaz

Uwarunkowania ponadgminne

Przy planowaniu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice należy uwzględnić, oprócz potrzeb własnych, również możliwości rozwoju i funkcjonowania sieci gazowych rangi krajowej i wojewódzkiej.

W związku z dywersyfikacją kierunków dostaw gazu do Polski zakłada się rozwój tranzytowych układów przesyłowych. Częścią takiego układu jest połączenie gazociągu podmorskiego BalticPipe Dania – Polska z systemem PGNiG S.A gazociągiem wysokiego ciśnienia Dn 700.

Punkt lądowania gazociągu podmorskiego zlokalizowany jest w gminie Rewal, skąd projektowany gazociąg Dn 700, przez gminę Trzebiatów, wchodzi na teren gminy Karnice do projektowanego terminalu odbiorczego gazu, zlokalizowanego na północ od miejscowości Konarzewo. Po wyjściu z terminalu, gazociąg Dn 700 będzie generalnie na południe, do granicy z gminą Gryfice.

Ponadto rezerwuje się trasę dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia, od istniejącej stacji redukcyjno - pomiarowej I ° zlokalizowanej w rejonie Karnic do Kamienia Pomorskiego.

Wzdłuż projektowanych gazociągów należy uwzględnić występowanie tzw. obszarów ograniczonego użytkowania [stref ochronnych], określających położenie innych obiektów terenowych [budowlanych] w stosunku do gazociągu, zgodnie z wymogami obowiązujących w tym zakresie norm i przepisów branżowych.

Uwarunkowania wewnętrzne

Gmina Karnice znajduje się w początkowym stadium realizacji gazyfikacji przewodowej.

Na północ od miejscowości Karnice zlokalizowana jest stacja redukcyjno - pomiarowa I ° [wc/sc] zasilana gazociągiem wysokiego ciśnienia relacji Trzebiatów – Karnice. Ze stacji, przez Ninikowo, będzie gazociąg średniego ciśnienia zasilający gminę Rewal, z krótkim odgałęzieniem do Karnic. W Karnicach i Ninikowie z gazu przewodowego korzysta minimalna liczba mieszkańców, łącznie kilka gospodarstw domowych.

Wzdłuż istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia należy zachować obszar ograniczonego użytkowania, zgodnie z wymogami obowiązujących w tym zakresie norm i przepisów branżowych.

W niniejszym Studium przyjmuje się budowę sieci gazowej i gazyfikację średnim ciśnieniem praktycznie wszystkich miejscowości w gminie. Przewiduje się zgazyfikowanie 100 % odbiorców zużywających gaz do celów komunalno – bytowych i grzewczych. Zasięg i tempo realizacji inwestycji uzależnione będzie od możliwości finansowych władz terenowych i mieszkańców poszczególnych miejscowości.

Mieszkania w istniejącej i planowanej zabudowie wyposażone będą w 100 % w kuchnie gazowe, grzejniki wody przepływowej oraz w piece centralnego ogrzewania, po uzyskaniu przez indywidualnego odbiorcę zapewnienia dostawy gazu do celów grzewczych.

Odbiorcy w miejscowościach nie objętych gazyfikacją przewodową korzystaliby z gazu płynnego propan butan lub propan, ewentualnie z innych ekologicznych nośników energii.

Należy opracować koncepcję gazyfikacji gminy oraz w/w. projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, który zanalizuje problematykę potrzeb i możliwości ich zaspokojenia w zakresie gazownictwa na obszarze gminy Karnice.

9.7. Zaopatrzenie w ciepło

Na obszarze gminy nie funkcjonuje sieć ciepłownicza, dominuje system lokalnych źródeł ciepła ogrzewających obiekty, w które są wbudowane lub obiekty sąsiadujące. Do ogrzewania stosuje się zarówno paliwa stałe, jak i płynne.

Na perspektywę nie przewiduje się realizacji systemów ciepłowniczych zdalaczynnych, obejmujących całość lub część miejscowości. Przyjmuje się ogrzewanie urządzeniami lokalnymi wbudowanymi, zasilającymi w zasadzie obiekty leżące na jednej posesji. Ewentualne wspólne źródła ciepła mogą obejmować kilka posesji sąsiadujących.

Rodzaj ogrzewania zależy od relacji kosztów pomiędzy różnymi nośnikami energii. Należy zapewnić przestrzenne możliwości korzystania z każdego rodzaju paliwa [paliwa stałe, oleje opałowe, gaz ziemny, gaz płynny, energia elektryczna, biogaz i inne], według decyzji odbiorców opartych o własne kalkulacje ekonomiczne. Należy preferować stosowanie paliw niskozasiarczonych, korzystanie ze źródeł niekonwencjonalnych, ekologicznych oraz odchodzenie od stosowania paliw stałych.

W/w. projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, zanalizuje problematykę potrzeb i możliwości ich zaspokojenia w zakresie ciepłownictwa na obszarze gminy Karnice.

9.8. Telekomunikacja

Gmina Karnice ma średni wskaźnik ilości abonentów na 100 mieszkańców, wynoszący 19,0. W województwie zachodniopomorskim w 2000 r., wskaźnik ten wynosił 30,2. Szczegółowe dane podano w załączonej tabeli.

Tab. 11

Lp	Miejscowość	Ludność	Ilość abonentów	Wskaźnik ab/100M	Centrala obsługująca
	GINA KARNICE	4269	813	19,0	
1.	Karnice	747	156	20,9	Karnice
2.	Cerkwica	1246	258	20,7	Cerkwica
3.	Ciećmierz	110	18	16,4	Cerkwica
4.	Czaplice	37	4	10,8	Cerkwica
5.	Czaplin Mały	86	16	18,6	Cerkwica

6.	Czaplin Wielki	112	22	19,6	Cerkwica
7.	Dreżewo	148	22	14,9	Karnice
8.	Drozdowo	84	20	23,8	Niechorze [gm. Rewal]
9.	Drozdówko				
10.	Goclawice	52	2	3,8	Karnice
11.	Gościmierz	52	6	11,5	Cerkwica
12.	Janowo	6	9	150,0	Karnice
13.	Konarzewo	139	24	17,3	Trzebiatów
14.	Kusin	77	12	15,6	Karnice
15.	Lędzin	138	33	23,9	Niechorze [gm. Rewal]
16.	Modlimowo	62	6	9,7	Cerkwica
17.	Mojszewko				
18.	Mojszewo	117	19	16,2	Cerkwica
19.	Niczonów	94	20	21,3	Karnice
20.	Niedysz	16	3	18,8	Karnice
21.	Ninikowo	85	17	20,0	Rewal
22.	Niwy				
23.	Paprotno + Paprotno Nowe	267	55	20,6	Cerkwica
24.	Pogorzelica [część]	24			
25.	Skalno	57	8	14,0	Niechorze [gm. Rewal]
26.	Skrobotowo	234	37	15,8	Karnice
27.	Trzeszyn	140	21	15,0	Cerkwica
28.	Węgorzyn	133	23	17,3	Chomętowo [gm. Trzebiatów]
29.	Witomierz	6			
30.	Zapole		2		Cerkwica

Abonentów na obszarze gminy obsługują dwie centrale telefoniczne, zlokalizowane w miejscowościach Karnice i Cerkwica.

Ponadto abonenci z terenu gminy Karnice obsługiwani są przez centrale telefoniczne zlokalizowane poza gminą – w Niechorzu [gm. Rewal], w Rewalu, w Trzebiatowie, i w Chomętowie [gm. Trzebiatów].

Sieć telekomunikacyjna na obszarze gminy została zmodernizowana i funkcjonuje w systemie automatycznym. Potrzeby w zakresie telefonii przewodowej zaspokajane są na bieżąco.

Jeżeli docelowo uwzględni się realizację poniższych ilości łączy abonenckich:

- 1 linia abonencka na każde mieszkanie;
- 1 linia abonencka na każde 7 – 15 zatrudnionych;
- ca 10 % rezerwy na publiczne automaty samoinkasujące oraz inne potrzeby w zakresie telekomunikacji [łącza telefaxowe, łącza elektronicznego przekazywania danych];

uzyska się w sumie 30 – 35 linii abonenckich na 100 mieszkańców, co oznacza prawie podwojenie ilości abonentów w stosunku do stanu z roku 2000.

Na terenie gminy pracują cztery stacje bazowe telefonii komórkowej, w rejonie miejscowości: Lędzin, Kusin, Cerkwica i Paprotno. Należy dążyć do tego, aby rozwijały się systemy telefonii bezprzewodowej [komórkowej] różnych sieci, również zaspokajające potrzeby mieszkańców w zakresie usług telekomunikacyjnych. Obszar gminy Karnice powinien być w całości objęty zasięgiem wszystkich działających w kraju operatorów sieci komórkowych.

Przez teren gminy Karnice przebiegają kable okręgowe i dalekosiężne relacji: Gryfice – Rewal [Niechorze], Świerzno – Trzebiatów, Świerzno – Niechorze oraz Trzebiatów – Niechorze.

10. Plany miejscowe obowiązujące w gminie opublikowane w Dziennikach Urzędowych Zachodniopomorskim Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie:

Lp.	Nr uchwały
1	Uchwała Nr XXII/180/2020 z dnia 29 października 2020 r. w sprawie Gminy Karnice dla działki nr 62/8 obręb Konarzewo
2	Uchwała Nr XX/154/2016 Rady Gminy Karnice z dnia 27 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice o nazwie „Czaplice”
3	Uchwała Nr VII/60/2015 Rady Gminy Karnice z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie przyjęcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice o nazwie „Kusin”
4	Uchwała nr XXXV/334/2014 Rady Gminy Karnice z dnia 01. października 2014 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla terenu położonego w obrębie Dreżewo
5	Uchwała nr XXXIV/330/2014 Rady Gminy Karnice z dnia 22. lipca 2014 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice o nazwie „Karnice Nowe”.
6	Uchwała nr XXVII/283/2013 Rady Gminy Karnice z dnia 03. grudnia 2013 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice o nazwie „Cerkwica”.
7	Uchwała nr XXI/237/2013 Rady Gminy Karnice z dnia 28. marca 2013 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla obszaru obejmującego tereny w części obrębu Dreżewo o nazwie „Plan Dreżewo”.
8	Uchwała Nr XXXIII/272/2009 Rady Gminy Karnice z dnia 10 czerwca 2009 r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 57, poz. 1462 z 2009 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Pogorzelica” dla terenu leżącego w obrębie Konarzewo
9	Uchwała Nr XXVI/215/2008 Rady Gminy Karnice z dnia 29 października 2008 r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 2, poz. 72 z 2009 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Konarzewo” w gminie Karnice
10	Uchwała Nr XVII/140/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 28 grudnia 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 32, poz. 601 z 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach: Czaplin Mały, Cerkwica, Kusin, Czaplin Wielki w gminie Karnice
11	Uchwała Nr XV/109/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 29 października 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 119, poz. 2163 z 2007 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice
12	Uchwała Nr XIV/100/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 26 września 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 108, poz. 1882 z 2007 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Pogorzelica II” w gminie Karnice
13	Uchwała Nr VI/45/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 14 marca 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 51, poz. 780 z 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Skalno II”, dla terenu leżącego w obrębie Konarzewo gmina Karnice
14	Uchwała Nr VI/44/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 14 marca 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 51, poz. 779 z 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Skalno, dla terenu leżącego w obrębie Konarzewo gmina Karnice
15	Uchwała Nr VI/43/2007 Rady Gminy Karnice z dnia 14 marca 2007 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 51, poz. 778 z 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

	p.n. „Lędzin II” w gminie Karnice
16	Uchwała Nr XXXIV/242/2006 Rady Gminy w Karnicach z dnia 15 lipca 2006 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 98, poz. 1853 z 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Drozdowo” w Gminie Karnice
17	Uchwała Nr XXVI/180/2005 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2005 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 62, poz. 1366 z 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Konarzewo” w gminie Karnice
18	Uchwała Nr XXVI/179/2005 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2005 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 62, poz. 1365 z 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Pogorzelica” w gminie Karnice
19	Uchwała Nr XXVI/178/005 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2000 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 62, poz. 1364 z 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Lędzin” w gminie Karnice
20	Uchwała Nr XXVI/177/005 Rady Gminy Karnice z dnia 29 czerwca 2000 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 62, poz. 1363 z 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego p.n. „Pogorzelica II” w gminie Karnice
21	Uchwała Nr XIX/127/2004 Rady Gminy w Karnicach z dnia 28 sierpnia 2004 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 79, poz. 1356 z 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lokalizacji elektrowni wiatrowych, w obrębach Lędzin, Goćlawice, Kusin, Drozdowo, gminy Karnice
22	Uchwała Nr XXVI/236/2001 Rady Gminy w Karnicach z dnia 20 grudnia 2001 r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 8, poz. 141 z 2002 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice – miejscowości Ninikowo, Niczonów, Dreżewo, Karnice
23	Uchwała Nr XXXI/230/2001 Rady Gminy w Karnicach z dnia 28.11.2001r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 1, poz. 11 z 2002 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice – miejscowości Konarzewo, Lędzin
24	Uchwała Nr XXVI/192/2001 Rady Gminy w Karnicach z dnia 25 kwietnia 2001 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 22, poz. 476 z 2001 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice w miejscowości Konarzewo
25	Uchwała Nr XXIV/170/2001 Rady Gminy w Karnicach z dnia 26 stycznia 2001 r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 7, poz. 105 z 2001 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice
26	Uchwała Nr IX/68/99 Rady Gminy w Karnicach z dnia 09 lipca 1999 r. opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 33, poz. 578 z 1999 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice
27	Uchwała Nr VIII/57/99 Rady Gminy w Karnicach z dnia 28 maja 1999 roku opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego Nr 2, poz. 10 z 2000 r. w sprawie zmiany w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice

III. KIERUNKI ROZWOJU GMINY

1. Środowisko przyrodnicze

1.1. Proponowane formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Karnice znajduje się wiele punktowych i powierzchniowych obiektów przyrodniczych zasługujących na utrwalenie w krajobrazie i ochronę przed przekształceniem antropogenicznym. Na podstawie „Waloryzacji przyrodniczej gminy Karnice” oraz rozpoznania środowiska przyrodniczego, proponuje się na obszarze gminy następujące formy ochrony przyrody:

- obszary chronionego krajobrazu,
- użytki ekologiczne,
- pomniki przyrody,
- miejsca rozrodu i regularnego przebywania zwierząt gatunków chronionych objętych ochroną strefową.

Obszar chronionego krajobrazu (według ustawy) obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniające się krajobrazy o zróżnicowanych ekosystemach, a także pełnioną przez te obszary funkcję korytarzy ekologicznych. Celem tworzenia obszarów chronionego krajobrazu może być w szczególności przestrzenne powiązanie obiektów podlegających ochronie w krajowy system obszarów chronionych.

W granicach gminy Karnice proponuje się objęcie tą formą ochrony 3 obszary (oznaczone są na mapie symbolami **OChK**): w północnej części **OChK-1**, w południowej **OChK-2**, w południowo-wschodniej **OChK-3**. Obszary te obejmują część dolin (w granicach gminy przestrzennie oddalone) o genezie związanej z erozyjną działalnością wód polodowcowych. Celem ochrony jest zachowanie walorów krajobrazowych i różnorodności biologicznej dolin, sprzyjających zachowaniu przyrodniczych powiązań funkcjonalnych w układzie ponadgminnym. Proponowane obszary chronione pomimo znacznych podobieństw, są zróżnicowane ze względu na dotychczasowe przekształcenia i obecne użytkowanie.

OChK-1 - Pradolina przymorska (dolina Kanału Łądkowskiego i Konarzewskiej Strugi). Obszar ten obejmuje część przymorskiej doliny marginalnej Kołobrzeg – Trzebiatów – Kamień Pomorski, oraz fragmenty wysoczyzny morenowej w strefie krawędziowej doliny w okolicy Dreżewa, Lędzina i Drozdowa, (deniwelacje osiągają 15-20 m) i dość silnie urzeźbiony stok wysoczyzny w okolicy Drozdowa. Dno doliny jest rozległym torfowiskiem, znacznie przekształconym przez gęstą sieć kanałów i rowów melioracyjnych, odwadniających dolinę w kierunku jeziora Liwia Łuża.. Są tu siedliska wielu chronionych gatunków roślin i zwierząt – dolina jest węzłową strefą faunistyczną, ważną dla ptaków, gadów, płazów i drobnych ssaków.

OChK-1 jest bezleśny, nielicznymi akcentami zieleni wysoczyzny jest zalesiona Góra Sońnica – dominanta wysokościowa na wysoczyźnie (kulminacja 39,34 m n.p.m.) oraz okazały drzewostan w parku zabytkowym w Dreżewie. W granicach OChK 1 znajdują się proponowane użytki ekologiczne UE 1, UE 2 i UE 3. Polderowy system melioracyjny doliny pełni ważną

funkcję ochrony przeciwpowodziowej. Te dwie funkcje tj. ochrona przyrody i krajobrazu oraz funkcja przeciwpowodziowa są ze sobą integralnie związane i nie mogą się wykluczać.

OChK-2 - Dolina Stuchowskiej Strugi. Obszar ten obejmuje w granicach gminy część doliny marginalnej rozciągającej się równoleżnikowo wzdłuż południowej granicy gminy i kontynuującej się w gminie Świerzno i Gryfice. W granicach OChK 2 znajdują się zmeliorowane użytki zielone w torfowiskowej dolinie, na stokach grunty orne i kompleksy leśne na siedliskach borów i lasów mieszanych.

Dolina jest strefą faunistyczną wielu gatunków chronionych, ważną dla ptaków, płazów i drobnych ssaków.

OChK-3 - Dolina Otoczki Reskiej. Obszar obejmuje tereny źródłowe i dolinę torfowiskową górnego biegu rzeki wykorzystującej rynnę subglacialną o kierunku południkowym. W granicach OChK 3 znajdują się zmeliorowane użytki zielone z gęstą siecią rowów, grunty orne oraz cenne kompleksy lasów mieszanych i olsu jesionowego. Większa część tego kompleksu leśnego posiada status lasów ochronnych w kategorii ostoi zwierząt. Jest to obszar występowania chronionych gatunków ptaków drapieżnych objętych ochroną strefową.

Cała dolina Otoczki, rozciągająca się również na obszarze gminy Gryfice, jest strefą faunistyczną ważną dla ryb, ptaków i drobnych ssaków.

Każdy z przedstawionych obszarów kontynuuje się pod względem formy geomorfologicznej oraz walorów przyrodniczo-krajobrazowych poza granicami gminy Karnice. Z uwagi na pełnioną funkcję korytarzy ekologicznych, OChK 1-3 powinny tworzyć docelowo jeden, międzygminny obszar chronionego krajobrazu.

Wskazania ochronne:

- ograniczenie zmiany przeznaczenia terenów użytków zielonych na grunty orne,
- zaniechanie dalszych melioracji odwadniających,
- utrzymanie na łąkach i pastwiskach ekstensywnej gospodarki rolnej,
- ograniczenie swobodnej zabudowy stref krawędziowych dolin i otaczających je wysoczyzn (dotyczy to szczególnie lokalizacji elektrowni wiatrowych, linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia, zabudowy kubaturowej).

Użytki ekologiczne to (według ustawy) zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów, jak: naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nie użytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin i zwierząt, w tym miejsca ich sezonowego przebywania lub rozrodu.

Na obszarze gminy Karnice proponuje się objąć ochroną jako użytki ekologiczne 3 obszary spełniające powyższe wymogi, mające duże znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej i stanowiące ważną strefę faunistyczną, w której występują gatunki zwierząt z list

Dyrektywy Ptasiej oraz Konwencji Berneńskiej. Obszary te oznaczone są na mapie symbolami UE1, UE2 i UE3

UE1 - „Oczko koło Janowa”

Celem ochrony jest zachowanie śródpolnego oczka wodnego będącego miejscem rozrodu cennych gatunków zwierząt.

UE2 - „Lędzińskie Rozlewisko”

Celem ochrony jest zachowanie obszaru wodno-błotnego będącego miejscem rozrodu cennych gatunków zwierząt.

UE3 - „Jeziorne Łąki”

Celem ochrony są ekosystemy wodne, łąkowe, torfowiskowe i bagienne, siedliska wielu chronionych gatunków głównie zwierząt.

W odniesieniu do tych cennych obszarów przyrodniczych bardzo ważne jest utrzymanie równowagi biocenotycznej: nie należy zmieniać stosunków wodnych i sposobu użytkowania terenu w najbliższym otoczeniu, należy zachować wszelkie zadrzewienie i zakrzewienie, chronić przed zanieczyszczeniem i degradacją, zachować zróżnicowany charakter siedlisk.

Pomnikami przyrody są (według ustawy) pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno-pamiątkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, w szczególności sędziwe i okazałe rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych i obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głązy narzutowe, jaskinie.

Na obszarze gminy Karnice proponuje się objąć ochroną jako pomniki przyrody 17 drzew (14 dębów szypułkowych, 2 daglezie i 1 buk zwyczajny). Jeden dąb rośnie w Ciećmierzu a pozostałe drzewa na obszarze Puszczy Niczonowskiej.

Szczegółowy opis w „Waloryzacji przyrodniczej gminy Karnice” i w „Opracowaniu ekofizjograficznym”.

Miejsca rozrodu i regularnego przebywania zwierząt gatunków chronionych

Na obszarze gminy znajdują się 4 gniazda ptaków drapieżnych podlegających ochronie. Są to 3 gniazda orlika krzykliwego i 1 gniazdo bociana czarnego. Ptaki te należą do gatunków zwierząt rodzimych dziko występujących objętych ochroną gatunkową ścisłą, dla których ustalane są granice miejsc rozrodu i regularnego przebywania oraz terminy ochrony tych miejsc.

Na mapie przedstawiono proponowaną strefę ochronną tych miejsc wyznaczoną łącznie dla wymienionych wyżej gniazd. Strefa ta obejmuje większą część kompleksu leśnego znajdującego się w południowo-wschodniej części gminy, na południe od Węgorzyna, na obszarze lasów ochronnych stanowiących ostoje zwierząt.

Granice miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt gatunków chronionych ustala wojewoda w drodze rozporządzenia. W stosunkach do tych miejsc zabrania się dokonywania zmian polegających na wycinaniu drzew lub krzewów, prowadzeniu robót melioracyjnych, wznoszeniu obiektów, urządzeń i instalacji oraz prowadzeniu prac mających wpływ na ochronę miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt gatunków chronionych, a także zabrania się przebywania ludzi, bez zgody wojewody.

Inne obszary cenne przyrodniczo

Poza obszarami proponowanymi do objęcia ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody na mapie przedstawiono obszary uznane za cenne przyrodniczo (OC 1-16), ważne dla zachowania różnorodności biologicznej flory i fauny oraz walorów krajobrazowych. Dla tych obszarów, za wyjątkiem części OC-1 (UE-3), nie proponuje się konkretnej formy ochrony ale wskazuje się je w celu zachowania i ochrony aby zapewnić utrzymanie równowagi systemów przyrodniczych. Tereny te powinny być chronione przed zmianą użytkowania, pogorszeniem stosunków wodnych, przed zabudową i dewastacją.

Korytarze ekologiczne - obszary niezabudowane, stanowiące naturalne ciągi powiązań przyrodniczych pomiędzy obszarami chronionymi, strefami faunistycznymi umożliwiające swobodną migrację roślin i zwierząt (doliny rzeczne, tereny podmokłe, pasma zadrzewień i zarośli śródpolnych, przydrożnych).

Korytarze ekologiczne o znaczeniu regionalnym (łącznie się z korytarzami krajowymi tj. Odrą – ujście Odry i Regą):

- pradolina przymorska (dolina Kanału Łądkowskiego i Konarzewskiej Strugi),
- dolina Stuchowskiej Strugi,

Ważniejsze korytarze lokalne:

- dolina Otoczki Reskiej,
- dolina Liwki,
- dolina Janicy

Na mocy ustawy o ochronie przyrody, o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o lasach, ochronie polegającej na zachowaniu w stanie naturalnym podlegają:

- torfowiska, bagna i oczka wodne jako naturalne zbiorniki wodne,
- tereny zieleni w granicach wsi wraz z parkami, zadrzewieniem przykościelnym, cmentarnym i innym,
- zadrzewienia śródpolne.

1.2. Zasady eksploatacji surowców mineralnych:

- Na złożu kruszywa naturalnego Janowo I należy przeprowadzić prace rekultywacyjne wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku zagospodarowania rekreacyjnego. Niezbędne jest szczegółowe określenie warunków geotechnicznych posadowienia obiektów budowlanych dla tych terenów.

- przed włączeniem do eksploatacji nowych prognozowanych terenów, położonych na południe od strefy obecnej eksploatacji;
- Należy kontrolować jakość wód w wyrobiskach eksploatacyjnych i poeksploatacyjnych złoże;
- Za perspektywiczne do udokumentowania złóż kruszywa naturalnego dla potrzeb lokalnych wskazuje się rejon Czarnej Góry i Karnic;
- Dzikie wyrobiska należy zrehabilitować gdyż stają się miejscami zrzutu odpadów i gruzu, punkty lokalnego wydobywania, funkcjonujące okresowo, należy zabezpieczyć przed gromadzeniem odpadów;
- Ochronie podlegają złoże torfów, stanowią one bardzo ważny składnik środowiska abiotycznego (retencja wód, sorbcja zanieczyszczeń i ich biodegradacja) oraz środowiska biotycznego (biocenozy florystyczne, siedliska fauny, gleby organiczne użytków zielonych);
- W obrębie stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, eksploatacja surowców mineralnych podlega zasadom obowiązującym w tych strefach.

2. Sieć osadnicza

2.1. Kształtowanie sieci osadniczej

Na terenie gminy zakłada się następującą hierarchię sieci osadniczej:

- ośrodek gminny Karnice (główna funkcja: obsługa ludności, oświata, kultura, obsługa rolnictwa),
- ośrodek elementarny Cerkwica o poszerzonym programie usług podstawowych,
- ośrodki elementarne - pozostałe miejscowości w gminie.

Miejscowość gminna Karnice liczy 834 osób. Stosownie do bilansu ludności na rok 2018 przewiduje się wzrost ludności w Karnicach i Cerkwicy oraz niewielką tendencję wzrostu w Lędzinie, Paprotnie, Konarzewie i Dreżewie.

2.2. Poprawa jakości życia mieszkańców

Formułuje się następujące zasady rozwoju gminy, których realizacja zapewni poprawę warunków życia mieszkańców:

- Rozwój gminy odbywać się będzie przy utrzymaniu jej charakteru rolniczego, a w odniesieniu do niektórych terenów następować będzie rozwój funkcji turystycznej (również agroturystyka).
- W miejscowościach Karnice i Cerkwica utworzenie ośrodków obsługi mieszkańców
- Zapewnienie ładu przestrzennego i estetyki gminy poprzez wyznaczanie stref różnych form działalności i określenie zasad rozwoju w dostosowaniu do walorów obszaru oraz istniejącego zainwestowania i użytkowania.
- Podniesienie standardu życia mieszkańców poprzez poprawę poziomu wskaźników :
 - W mieszkalnictwie (1 mieszkanie na 1 gospodarstwo domowe),
 - w handlu podstawowym (1 obiekt w każdej miejscowości),
 - w ochronie zdrowia (utrzymanie istniejącego – minimum),

- w kulturze elementarnej (1 obiekt w każdej wsi powyżej 100 mieszkańców)
- w sporcie (1 urządzenie sportowe w każdej wsi powyżej 100 mieszkańców).

3. Główne elementy zagospodarowania obszaru gminy – kierunki rozwoju

3.1. Mieszkalnictwo

Na okres perspektywy podstawowe, zgeneralizowane wskaźniki warunków zamieszkania, do jakich należy dążyć to:

- osiągnięcie wskaźnika, zrównującego liczbę mieszkań z liczbą gospodarstw domowych,
- osiągnięcie, jako minimalnej wielkości 20 m² powierzchni mieszkalnej na osobę,
- przeciętna wielkość mieszkania, powyżej 60 m².
- udział budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego winien wynosić 90- 100%.

3.2. Rolnictwo

Z dokonanej analizy czynników glebowo- rolniczych oraz środowiskowych warunkujących rozwój działalności rolniczej wynika, że w gminie Karnice rysują się następujące kierunki jej rozwoju:

- utrzymanie rolniczego kierunku użytkowania gruntów; gleby gruntów ornych wysokiej jakości (2 i 4 kompleks przydatności rolniczej) powinny podlegać ochronie przed przeznaczeniem na cele nierolnicze i winny stanowić bazę do produkcji rolniczej;
- możliwość rozwoju hodowli bydła ze względu na rozległe tereny łąk i pastwisk (wskazane ekstensywne ich użytkowanie),
- dążenie do uregulowania stosunków wodnych, właściwego funkcjonowania systemu melioracyjnego na obszarze gminy,
- dążenie do zmiany struktury wielkości gospodarstw rolnych w kierunku umocnienia gospodarstw indywidualnych o areale przekraczającym 50 ha (obecnie 16 ha.),
- utrzymanie i modernizacja istniejących obiektów w zakresie obsługi rolnictwa,
- preferowanie produkcji specjalistycznej jako nowoczesna forma gospodarowania w rolnictwie, wraz z propagowaniem grup producenckich,
- poprawa życia ludności wiejskiej,
- z uwagi na korzystne parametry występowania wiatrów na terenie gminy (prędkość i kierunki) należy rozwijać lokalizację siłowni wiatrowych na gruntach rolniczych, dającej dodatkowy dochód rolnikom. Dotyczy to rejonów Lędzina, Konarzewa, Drozdowa, Cerkwicy, Kusina, Czaplina Małego, Czaplina Wielkiego, Niedysz, Paprotno, Modlimowo oraz Gościmierz,
- rozwijanie gospodarstw agroturystycznych, w oparciu o istniejące walory przyrodnicze i kulturowe.

3.3. Leśnictwo

Kierunki prowadzenia gospodarki leśnej

- lasy należy użytkować zgodnie z ich funkcją i chronić przed przeznaczeniem na cele nieleśne,
- zasady prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z planami urządzenia lasów Nadleśnictwa Gryfice, obowiązującymi na terenie gminy Karnice,
- odtwarzanie drzewostanów o składzie gatunkowym dostosowanym do swoich siedlisk,
- preferowanie odnowień naturalnych podstawowych gatunków lasotwórczych takich jak sosna pospolita, buk zwyczajny oraz dąb,
 - ochrona starych drzew bez względu na ich stan sanitarny, aż do ich naturalnej śmierci,
 - wprowadzenie zalesień na terenach występowania gleb słabych (6 i 7 kompleksu rolniczej przydatności gleb), w pierwszej kolejności na terenach leżących w bezpośrednim sąsiedztwie lasu, w strefach alimentacji wód podziemnych, na obszarach podatnych na erozję, terenach zdegradowanych (wyrębiska poeksploatacyjne, dzikie wysypiska odpadów),
 - ochrona przed zalesianiem śródleśnych użytków zielonych, torfowisk, bagien – tereny te należy pozostawić naturalnej sukcesji zbiorowisk leśnych;
 - w obrębie stref ochrony archeologicznej wprowadzanie zalesień podlega zasadom obowiązującym w tych strefach.

3.4. Przemysł i działalność produkcyjno – usługowa

Zasady rozwoju:

- umiarkowany rozwój funkcji przemysłowo – produkcyjnej,
- preferencje dla obiektów przemysłu rolno – spożywczego, obsługi rolnictwa, drobnej wytwórczości w strefach działalności produkcyjno – usługowych,
- wykorzystanie zasobów surowców mineralnych (kruszywa naturalne),
- stosowanie technologii nie powodujących degradacji środowiska.
- możliwość adaptacji istniejących obiektów (głównie rolniczych) na cele produkcyjno – usługowe,

3.5. Turystyka i rekreacja

Możliwości rozwoju funkcji turystyczno – rekreacyjnej w oparciu o warunki naturalne w granicach gminy są niewielkie - brak jest naturalnych zbiorników wodnych i większych rzek umożliwiających rozwój turystyki wodnej, sportów wodnych i budowy kąpielisk.

O możliwości rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej, stanowią:

- niewielka odległość od Bałtyku (1 – 13 km),

- czyste, wiejskie powietrze,
- lasy Puszczy Niczonowskiej,
- lokalne walory przyrodniczo – krajobrazowe i kulturowe (rozwój turystyki krajoznawczej - zagospodarowanie i oznakowanie szlaków pieszych, rowerowych, konnych, uwzględniających m. in. punkty widokowe, zabytki kultury materialnej).
- wsie atrakcyjne dla rozwoju agroturystyki (np. Janowo, Lędzin, Niczonów), funkcji letniskowej (Ninikowo, Skalno, Konarzewo).

4. Komunikacja

Kierunki rozwoju komunikacji :

- gmina leży nieco na uboczu województwa, stąd natężenie ruchu w ciągu roku jest niewielkie. Wzrasta ono w okresie sezonu letniego, ze względu na dojazd turystów na wybrzeże,
- układ komunikacyjny w gminie nie wymaga zasadniczych zmian,
- gęstość dróg w gminie jest dobra lecz większość z nich wymaga sukcesywnej modernizacji,
- powiązanie gminy z krajem i województwem jest korzystne,
- dla podniesienia atrakcyjności turystycznej gminy celowe jest wprowadzenie i oznakowanie tras rowerowych,
- należy przewidzieć obejście drogowe miejscowości Cerkwica,
- układ kolejowy nie wymaga zmian (linia kolejowa wąskotorowa jako sezonowa atrakcja turystyczna – należy zadbać o jej stan techniczny).

Zaleca się ujednoczenie przekrojów jezdni na całej długości ciągów drogowych

z uwzględnieniem obowiązujących norm technicznych:

- dla dróg wojewódzkich zalecane parametry jak dla drogi klasy głównej,
- dla wszystkich dróg powiatowych należących do podstawowej sieci drogowej w gminie zaleca się parametry jak dla klasy drogi zbiorczej,
- dla dróg powiatowych z komunikacją autobusową zaleca się jezdnie o szerokości 6.0 m. (zalecany teoretyczny pas drogowy 15-20m z wydzieleniem dla ruchu rowerowego),
- dla pozostałych dróg należących do uzupełniającej sieci drogowej w gminie zaleca się parametry jak dla klasy drogi L (lokalnej) lub D (dojazdowej).

Komunikacja rowerowa w gminie

W oparciu o wykonane Studium komunikacji rowerowej dla województwa i walory przyrodniczo – krajobrazowe oraz kulturowe występujące w gminie proponuje się następujące szlaki rowerowe:

- Kamień Pomorski – Karnice – Trzebiatów (wykorzystanie wału kolejki wąskotorowej),
- Rewal – Śliwin - Skrobotowo – Kusin – Drozdowo – Konarzewo – Skalno – Niechorze (szlak długości 22 km.),
- Pustkowo – Dreżewo (szlak długości 3 km.),
- Gostyniec – Niczonów – Niwy – Dreżewo – Trzęsacz (szlak długości 11 km).

5. Infrastruktura techniczna

5.1. Zaopatrzenie w wodę

Kierunki i zasady rozwoju:

- uporządkowanie stanu formalnoprawnego eksploatowanych ujęć,
- wyznaczenie i ustanowienie stref ochronnych ujęć wody, zgodnie z obowiązującym Prawem Wodnym,
- rozbudowa ujęć w Karnicach, Lędzinie, Węgorzynie i Janowie,
- opracowanie programu zaopatrzenia gminy w wodę z uwzględnieniem wystąpienia sytuacji kryzysowych,
- pełne zaopatrzenie ludności w wodę zgodnie z opracowanym programem,
- likwidacja nie eksploatowanych studni i ujęć na podstawie projektu likwidacji zgodnie z obowiązującymi przepisami.

5.2. Odprowadzanie ścieków

Kierunki i zasady rozwoju:

- przyjmuje się docelowo objęcie kanalizacją sanitarną wszystkie miejscowości zaopatrywane w wodę,
- zakaz odprowadzania nie oczyszczonych ścieków do wód gruntowych i powierzchniowych,
- wypracowanie wariantowego programu odprowadzenia ścieków.
- budowa, modernizacja i rozbudowa rozdzielczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej zgodnie z wybranym wariantem,
- dopuszcza się lokalizację indywidualnych oczyszczalni obsługujących na terenach wiejskich pojedyncze gospodarstwa,
- wody opadowe odprowadzane do naturalnych odbiorników muszą być podczyszczone wg warunków określonych w obowiązujących przepisach.

5.3. Usuwanie odpadów

Kierunki i zasady rozwoju:

- wypracowanie programu gospodarki odpadami,
- komunalne składowisko odpadów w Kusinie – do rozbudowy,
- wywóz zgromadzonych odpadów na istniejące komunalne składowisko odpadów w Kusinie,
- zmianę dotychczasowej technologii gromadzenia odpadów, na selektywną zbiórkę „u źródła”,
- odpady przemysłowe należy wywozić na wydzielone i urządzone kwatery na składowisku gminnym.

5.4. Regulacja stosunków wodnych

Kierunki i zasady rozwoju:

- przedsięwzięcia dotyczące regulacji rzek i kanałów powinny być rozwiązywane kompleksowo w układzie zlewni, z utrzymaniem i modernizacją istniejących budowli wodnych,
- pozostawienie wolnych od zabudowy pasów technicznych wzdłuż rzek i kanałów o szerokości 6,0 m na stronę,
- modernizacja istniejących systemów melioracyjnych celem dostosowania ich do aktualnych potrzeb,
- przeciwdziałanie skutkom suszy poprzez wybudowanie na rowach i kanałach systemu zastawek oraz okresowe wstrzymywanie pracy stacji pomp,
- bieżąca konserwacja budowli wodnych służących ochronie przeciwpowodziowej,
- W razie lokalizacji jakiegokolwiek zabudowy na obszarach polderowych, musi być brana pod uwagę możliwość ich okresowego zalewania. Konieczne jest szczegółowe określenie geotechnicznych warunków posadowienia.
- wypracowanie programu ochrony przeciwpowodziowej z określeniem wielkości rzędnej tzw wody 1% (woda stuletnia).

5.5. Elektroenergetyka

Kierunki i zasady rozwoju sieci elektroenergetycznych

1. Utrzymanie istniejącej linii wysokiego napięcia wraz z obszarem ograniczonego użytkowania.
2. W celu optymalizacji modernizacji lub przebudowy istniejącej napowietrznej linii WN dopuszcza się zmianę jej przebiegu przy zachowaniu stref ochronnych wynikających z przepisów odrębnych w tym również jej skablowania w całości lub części.
3. Rezerwacja trasy dla planowanej linii wysokiego napięcia wraz z obszarem ograniczonego użytkowania, relacji Niechorze – Kamień Pomorski.
4. Rezerwacja terenu niezbędnego do realizacji stacji elektroenergetycznej 110/15 kV w północnej części gminy oraz tras linii zasilających WN.
5. Utrzymanie linii magistralnych średniego napięcia [15 kV], z zachowaniem generalnych kierunków połączeń i możliwością korekty fragmentów tras, wzdłuż naturalnych granic w terenie.
6. Systematyczne przekształcanie sieci 15 kV do modelu układu pierścieniowego oraz jej rozbudowa, w miarę wzrastających potrzeb.
7. Utrzymanie współpracy sieci 15 kV w gminie Karnice, z sieciami w gminach sąsiednich.
8. Pozostawienie modernizacji odgałęzień od linii magistralnych 15 kV, lokalizacji stacji transformatorowych 15/0,4 kV i sieci niskich napięć, do ustalania w planach miejscowych i w ramach warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.
9. W celu odprowadzenia wytworzonej energii elektrycznej z poszczególnych wież elektrowni wiatrowych do GPZ-u dopuszcza się lokalizację kablowych linii elektroenergetycznych SN.

5.6. Zaopatrzenie w gaz

Kierunki i zasady rozwoju sieci gazowych

1. Utrzymanie istniejących sieci i urządzeń gazowych na terenie gminy Karnice.
2. Przyjmuje się zasilanie gminy Karnice gazem ziemnym średniego ciśnienia z istniejącej stacji redukcyjno – pomiarowej I^o, zlokalizowanej w rejonie m. Karnice.
3. Rezerwacja terenów niezbędnych do realizacji terminalu odbiorczego gazu w rejonie miejscowości Konarzewo oraz trasy gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 700 od terminalu do granicy z gminą Gryfice.
4. Rezerwacja trasy dla planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Karnice – Kamień Pomorski.
5. Po rozwoju sieci w gminach sąsiednich, docelowo należy przewidywać pełne rezerwowe zasilania magistral średniego ciśnienia z sieci gazowych gmin sąsiednich.
6. Zasilanie odbiorców gazem średniego ciśnienia z zastosowaniem indywidualnych węzłów redukcyjnych na ciśnienie użytkowe.
7. Sieć rozdzielczą średniego ciśnienia lokalizować w istniejących i projektowanych ciągach chodników, pasach zieleni oraz wzdłuż istniejących dróg gruntowych.

Na planszy studium przedstawiono lokalizację istniejącej stacji redukcyjno – pomiarowej I^o, projektowanego terminalu odbiorczego gazu, trasę istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia oraz proponowane w studium przebiegi projektowanych gazociągów wysokiego i magistral średniego ciśnienia. Propozycje te są ilustracją kierunków rozwoju sieci gazowych w gminie.

5.7. Zaopatrzenie w ciepło

Kierunki i zasady kształtowania systemów ciepłowniczych

1. Na terenie gminy Karnice przyjmuje się utrzymanie rozproszonego systemu ogrzewania.
2. Zapewnić przestrzenne możliwości korzystania z każdego rodzaju paliwa, wg decyzji użytkowników opartych o własne kalkulacje ekonomiczne. Zaleca się sukcesywne zastępowanie paliw stałych paliwami niskozasiarczonymi, ekologicznymi – paliwa ciekłe, energia elektryczna, gaz, stosowanie niekonwencjonalnych źródeł ciepła.
3. Nie przewiduje się lokalizacji kotłowni wymagających wyznaczenia stref ochronnych. Istniejące i projektowane źródła ciepła mogą zasilać obiekty na sąsiednich posesjach, wg decyzji użytkowników tych posesji.
4. Ewentualne ograniczenia w kształtowaniu systemów ciepłowniczych, mogą wynikać jedynie z zagadnień ochrony atmosfery przed nadmiernym zanieczyszczeniem spalinami. Należy dążyć do eliminowania źródeł ciepła na paliwa stałe oraz stosować urządzenia zabezpieczające przed zanieczyszczeniem atmosfery.

5.8. Telekomunikacja

Kierunki i zasady rozwoju sieci telekomunikacyjnych

1. Utrzymanie istniejącego układu sieci telekomunikacyjnych na terenie gminy Karnice.
2. Realizacja zamierzeń [w miarę wzrastających potrzeb] w zakresie rozbudowy systemu abonenckich węzłów dostępowych oraz dalszej budowy abonenckich sieci telekomunikacyjnych.
3. Kształtowanie rozdzielczych sieci abonenckich - do ustalania w ramach warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.
4. Operatorzy telekomunikacyjni rozwijają sieci telefoniczne w systemie pierścieniowym, zapewniającym możliwości dwustronnej obsługi urządzeń centralowych. Należy zapewnić przestrzenne możliwości prowadzenia sieci międzycentralowych wzdłuż dróg pomiędzy miejscowościami oraz magistralnych sieci abonenckich wewnątrz miejscowości.
5. Dalszy rozwój telefonii bezprzewodowej w oparciu o stacje bazowe lokalizowane na obszarze gminy Karnice i gmin sąsiednich.
6. Przy lokalizacji stacji bazowych GSM należy brać pod uwagę: wpływ promieniowania na pobliskie tereny mieszkaniowe (każdorazowo sporządzić raport oddziaływania na środowisko) oraz wpływ na krajobraz – unikać konkurowania w krajobrazie wież GSM z cennymi obiektami kulturowymi i przyrodniczymi”.

5.9. Gospodarka odpadami

Na obszarze zmiany studium pn. Niedysz dopuszcza się lokalizacji punktu selektywnej zbiórki odpadów oznaczonej na rysunku zmiany studium – teren oznaczony symbolem Nus.

Na obszarze zmiany studium gospodarka odpadami odbywać się będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

IV. KSZTAŁTOWANIE STRUKTUR PRZESTRZENNYCH

Dla miejscowości Karnice (obszar objęty zmianą Studium na podstawie uchwały Rady Gminy Karnice nr II/28/2018 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla miejscowości Karnice.) wprowadza się następujące ustalenia.

1. Ustalenia dotyczące kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego.

Brak rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określonych przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych.

Przyjęto najważniejsze cele polityki przestrzennej gminy przyjmując za priorytet zrównoważony rozwój rozumiany jako rozwój społeczno gospodarczy, dzięki któremu następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Działania prośrodowiskowe podejmowane zgodnie z ideą

zrównoważonego rozwoju nie oznaczają zahamowania procesów rozwojowych gminy - zrównoważony rozwój wskazuje na potrzebę wielofunkcyjnego rozwoju terenów z wykorzystaniem zasobów środowiskowych. Rozwój powinien odbywać się bez degradowania tych zasobów oraz poprzez:

- tworzenie na terenie gminy wielu atrakcyjnych i zróżnicowanych możliwości rozwoju gospodarczego i poprawy warunków zamieszkiwania;
- ochronę i wzbogacenie środowiska przyrodniczego i kulturowego gminy;
- poprawę struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy, podniesienie ład przestrzennego, poprawę systemu powiązań z regionem;

W celu zabezpieczenia możliwości migracji zwierząt, roślin i grzybów należy rozważyć wprowadzenie strefy buforowej z zakazem grodzenia terenu oraz odaleniem planowanej zabudowy od granicy terenów leśnych:

- o szerokości 16,0m od granicy lasu,
- o szerokości 20,0m od osi ciekłu jeżeli las jest zlokalizowany wzdłuż ciekłu.

W dalszych opracowaniach planistycznych zabudowę należy realizować w oddaleniu od istniejących lub planowanych terenów leśnych, a tereny przyległe należy zagospodarować na sady, ogrody lub pozostawić w dotychczasowym użytkowaniu.

W studium zakłada się zwiększenie powierzchni terenów zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej. Zakłada się, że wzrost popytu na tereny mieszkaniowe wynikać będzie z dążenia do zamieszkiwania na terenie wsi Karnice i budowy nowego domu. Ponadto w studium wskazano możliwości dla rozwoju działalności gospodarczych w tym usługowych. Zagospodarowanie poszczególnych terenów ustalano przy uwzględnieniu własności gruntów oraz konieczności ochrony gruntów rolnych o najwyższej przydatności dla rolnictwa. Studium stworzy możliwości dla rozwoju przestrzennego gminy, w tym ustalenia potrzeb w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej. Plany miejscowe uwzględniające założenia studium określą sposób wykorzystania tych możliwości.

Obszar objęty zmianą studium podzielono na jednostki terenowe tzw. tereny, dla których określono przeznaczenie oraz zasady i sposoby ich zagospodarowania. Jednostki te obejmują tereny istniejącego zagospodarowania (zainwestowania) oraz tereny rozwoju funkcji zgodnie z przyjętą polityką przestrzenną. Studium opracowywane jest na mapie topograficznej pobranej z zasobów geodezyjnych i nie przesądza o ścisłych o granicach zainwestowania i użytkowania terenu, co powinno być dokładniej określone na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Za zgodne ze studium uznaje się dostosowanie granic terenów do katastru nieruchomości.

W docelowej strukturze przestrzennej terenów wyróżniono następujące kategorie funkcjonalne:

- tereny zabudowy mieszkaniowej (wielofunkcyjnej), jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej,
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej,
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,
- tereny zabudowy produkcyjnej i usługowej,
- tereny zabudowy usługowej,
- tereny lasów i zielni parkowej,
- tereny ogrodów działkowych,
- tereny infrastruktury technicznej,
- tereny komunikacji.

Wyznacza się następujące przeznaczenie terenów:

MN/MW/U - Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, usługowej

Tereny zabudowy mieszkaniowej wyznaczone dla realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej, zabudowy usługowej (usługi komercyjne i publiczne), zabudowy zamieszkania zbiorowego, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, terenów zieleni (parki, skwery, zieleńce), obiektów sportowo-rekreacyjnych, obiektów i urządzeń związanych z działalnością rolniczą, hodowlaną, ogrodnictwem, sadownictwem w tym budynki inwentarskie dla chowu i hodowli zwierząt dla chowu lub hodowli zwierząt. Dopuszcza się realizację działalności produkcyjnej związanej z rzemiosłem, drobną wytwórczością, przetwórstwem rolno spożywczym (liczba zatrudnionych do 50 osób).

MW/U - Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy usługowej

Tereny zabudowy mieszkaniowej wyznaczone dla realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy usługowej (usługi komercyjne i publiczne), zabudowy zamieszkania zbiorowego, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, terenów zieleni (parki, skwery, zieleńce), obiektów sportowo rekreacyjnych.

MN/U - Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

Tereny wyznaczone dla realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, usługowej w tym usługi komercyjne i publiczne, terenów zieleni (parki, skwery, zieleńce), obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji.

P/U - Tereny obiektów produkcyjnych i usługowych

Tereny pod działalności produkcyjne, składy, magazyny z dopuszczeniem zabudowy usługowej, drobnej wytwórczości i rzemiosła oraz produkcji rolniczej i przetwórstwa rolno-spożywczego. Na terenach produkcyjnych przewiduje się również powstanie usług w zakresie obsługi ruchu samochodowego np.: stacji paliw, hoteli, moteli, parkingów oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji. Dopuszcza się realizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży do 1000 m².

OZE - Tereny odnawialnych źródeł energii

Zespół urządzeń służących do wytwarzania energii z instalacji fotowoltaicznej i wyprowadzania mocy nie przekraczającej 1MW wraz z obiektami i urządzeniami stanowiącymi całość techniczno-użytkową instalacji. W strefie ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w której dopuszcza się wyłącznie budowę, zagospodarowanie i użytkowanie terenu w kierunku wytwarzania energii z instalacji fotowoltaicznej.

U - Tereny zabudowy usługowej

Tereny wyznaczone dla realizacji zabudowy usługowej w tym: usługi administracji, oświaty, zdrowia, bezpieczeństwa osób i mienia, kultu religijnego, sportu i rekreacji z dopuszczeniem obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji.

R – tereny rolnicze

Grunty rolne. Wprowadza się zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych, z wyjątkiem zabudowy służącej obsłudze i

produkcji rolniczej, oraz obiektów związanych z prowadzoną gospodarką leśną. Ochrona zadrzewień przydrożnych i śródpolnych dla zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych. Dopuszczalne zagospodarowanie: zalesianie nieużytków, gruntów rolnych nieprzydatnych do produkcji rolnej, gruntów rolnych nie użytkowanych rolniczo oraz okresowo zalewanych, zgodnie z przepisami odrębnymi, zwarte grupy zieleni wysokiej w formie zadrzewień śródpolnych oraz nasadzeń wzdłuż dróg, rowów melioracyjnych i cieków wodnych, stawy hodowlane i zbiorniki o małej retencji, pod warunkiem, że nie będą wpływać negatywnie na inne akweny (zanieczyszczenie, eutrofizacja), obiekty i urządzenia melioracji wodnej, udostępnienie dla rekreacji i turystyki obszarów rolnych, a w tym: wykorzystanie części dróg transportu rolnego jako szlaków pieszych, rowerowych i konnych, oraz zorganizowanych miejsc wypoczynku, w ograniczonym zakresie, przeprowadzanie dróg oraz sieci infrastruktury technicznej i lokalizację urządzeń i obiektów towarzyszących tym sieciom, w sposób nie kolidujący z przeważającym przeznaczeniem terenu i pozostałymi zasadami zagospodarowania terenu, konstrukcje wieżowe i maszty związane z urządzeniami przekaźnikowymi telekomunikacji.

ZL - Tereny lasów

Lasy zgodnie z ustawą o lasach wraz z pozbawionymi drzew i porośniętymi roślinnością zieloną obszarami łąk śródleśnych. Przedmiotowe tereny obejmują również grunty zadrzewione i zakrzewione ujęte w ewidencji gruntów, dla których studium nie wyznacza odrębnej kategorii. Zaleca się zagospodarowanie dla celów rekreacyjnych i turystycznych lasów poprzez utrzymanie istniejących i wprowadzanie nowych pieszych szlaków turystycznych, ścieżek rowerowych itp.

ZP - Tereny zieleni urządzonej

Tereny zieleni urządzonej publicznej /parki, skwery, zieleńce/ wraz z zabudową towarzyszącą z dopuszczeniem realizacji obiektów i urządzeń sportowo rekreacyjnych i turystycznych, parkingów.

ZD - Tereny ogrodów działkowych

Tereny ogrodów działkowych, ogrodów przydomowych. W docelowej strukturze funkcjonalnej dopuszcza się przekształcenie terenów pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

W – Tereny infrastruktury wodociągowej

Obiekty i urządzenia zaopatrzenia do poboru, uzdatniania i przesyłu wody. Zasady i sposoby zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi

E – Tereny infrastruktury elektroenergetycznej

Obiekty i urządzenia służące do przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji energii. Dopuszcza się lokalizację urządzeń i obiektów towarzyszących energetyce .

Tereny wód powierzchniowych śródlądowych

Tereny wód powierzchniowych stojących i płynących wraz z sąsiadującymi pasmami gruntów (rzeki, cieki i zbiorniki wodne). Dopuszcza się lokalizację urządzeń i obiektów służących prawidłowej gospodarce wodami. Dopuszcza się wykorzystanie rekreacyjne i turystyczne cieków i zbiorników wodnych oraz prowadzenia gospodarki rybackiej wraz obiektami i urządzeniami towarzyszącymi z zastrzeżeniem o konieczności przestrzegania nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ochrony przyrody.

Sieci elektroenergetyczne ze strefą techniczną

Napowietrzne linie elektroenergetyczne dla których obowiązuje strefa techniczna w obrębie, której istnieje możliwość wprowadzenia nakazów, zakazów i ograniczeń w zakresie zagospodarowania terenu.

Sieci gazowe ze strefą techniczną

Gazociągi wraz ze strefą kontrolowaną. Na terenach w strefie obowiązują nakazy, zakazy, ograniczenia i dopuszczenia zgodnie z obowiązującymi przepisami. W strefach kontrolowanych w określonych przepisami odległościach nie należy wznosić wybranych obiektów budowlanych i terenowych, urządzać stałych składów i magazynów oraz zieleni, podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania.

Droga wojewódzka

Droga wojewódzka nr 110 klasy głównej, zasady i sposoby zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

Drogi powiatowe

Drogi powiatowe klasy zbiorczej i lokalnej. Zasady i sposoby zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Dopuszcza się przyjęcie innej klasy drogi.

Drogi gminne

Drogi powiatowe klasy lokalnej i dojazdowej. Zasady i sposoby zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Dopuszcza się przyjęcie innej klasy drogi.

Szlaki turystyczne, ścieżki rowerowe

Zmiana studium zakłada dalszy rozwój szlaków turystycznych, pieszych, rowerowych. Dokładny ich przebieg należy dostosować do aktów prawnych ustalających ich przebieg. Należy dążyć do tworzenia nowych i modernizacji istniejących szlaków turystycznych – pieszych i rowerowych, utwardzenia ciągów spacerowych w miejscach szczególnie uczęszczanych, budowy lub modernizacji małej infrastruktury służącej udostępnianiu turystom obszarów chronionych, w tym budowy ścieżek dydaktycznych i rowerowych, szlaków, parkingów, punktów widokowych, wież widokowych, zadaszeń. Dopuszcza się ich urządzenie, lokalizowanie na terenach objętych opracowaniem bez szczegółowego wyznaczenia w studium.

W przypadku gdy ustalenia zmiany studium wprowadzają kilka dopuszczalnych funkcji terenu (kategorie funkcjonalne), ich ostateczne doprecyzowanie nastąpi na etapie planu miejscowego.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się wprowadzanie dodatkowych nakazów, zakazów, ograniczeń dotyczących przeznaczenia i zagospodarowania terenu wynikających z procedury planów miejscowych oraz przepisów odrębnych.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje utrzymanie dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenu. Dotyczy również braku zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nie leśne.

Określone w zmianie studium przebiegi sieci infrastruktury technicznej mają charakter informacyjny niewiążący, ich dokłada lokalizacja określona zostanie na etapie planu miejscowego.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się w ramach określonych funkcji terenu realizację funkcji uzupełniających, a związanych z obiektami i urządzeniami infrastruktury technicznej i komunikacji, terenami zieleni urządzonej, placami zabaw, obiektami małej architektury, obiektami i urządzeniami sportowo rekreacyjnymi i turystycznymi.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się na terenach zabudowy mieszkaniowej i usługowej realizację zabudowy zamieszkania zbiorowego: hotel, motel, pensjonat, schronisko, dom wycieczkowy, dom wypoczynkowy, internat, dom dziecka, dom zakonny, dom rencistów oraz zabudowy letniskowej oraz innych obiektów świadczących usługi wypoczynkowe.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się na terenach zabudowy zagrodowej świadczenie przez rolników w prowadzonych przez nich gospodarstwach rolnych usług agroturystycznych związanych z wynajmowaniem pokoi, sprzedażą posiłków domowych, produktów wytworzonych w gospodarstwie oraz wyznaczanie miejsc na ustawianie namiotów.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się dopuszczenie zabudowy mieszkaniowej dla właściciela prowadzonej działalności gospodarczej i usługowej na terenach przewidzianych pod ten cel.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się przekształcenie zabudowy usługowej na mieszkaniową i odwrotnie.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się przyjmowanie w ustaleniach planów dotychczasowego sposobu zagospodarowania i zabudowy na terenach, na których studium przewiduje ich zmianę.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się wprowadzenie dalszych ograniczeń w przeznaczaniu terenów oraz zasad ich zagospodarowania z uwagi na uwarunkowania przyrodnicze.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się lokalizowanie niewielkich tymczasowych obiektów usługowych i handlowych na terenach przestrzeni publicznej z możliwością ich całkowitej eliminacji.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się zachowanie istniejących zadrzewień i zalesień.

Za zgodne ze zmianą studium uznaje się dopasowanie linii rozgraniczających poszczególne jednostki do granic ewidencyjnych działek.

2. Ustalenia dotyczące kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów.

Celem jest dostosowanie noworealizowanej zabudowy oraz obiektów modernizowanych do lokalnej tradycji budownictwa w zakresie kształtowania brył budynków, układu dachów, wysokości, detalu architektonicznego i lokalnych materiałów budowlanych takich jak cegła, kamień i drewno.

W budynkach mieszkalnych należy stosować dachy strome o kącie nachylenia połaci 35-50°.

Wysokość zabudowy:

- mieszkaniowej jednorodzinnej nie powinna przekraczać 12,0 m.
- mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, usługowej, produkcyjnej nie powinna przekraczać 15,0 m.

Minimalne wielkości działek budowlanych:

- zabudowa szeregowa – 400 m²,
- zabudowa bliźniacza – 500 m²,
- zabudowa wolnostojąca – 600 m²,
- zabudowa zagrodowa – 800 m²,

- zabudowa letniskowa i wypoczynkowa – 250 m².

Minimalne wskaźniki dotyczące powierzchni biologicznie czynnej:

- tereny zabudowy mieszkaniowej - 35,
- tereny zabudowy usługowej – 35,
- tereny zabudowy produkcyjnej – 20,
- tereny zieleni – 65.

Maksymalne wskaźniki dotyczące powierzchni zabudowy:

- tereny zabudowy mieszkaniowej - 40,
- tereny zabudowy usługowej – 55 ,
- tereny zabudowy produkcyjnej – 80,
- tereny zieleni – 35.

3. Ustalenia dotyczące obszarów i zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk.

Trzebiatowsko - Kołobrzesci Pas Nadmorski PLH 320017. Plan działań ochronnych zatwierdzony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 28 czerwca 2017 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołobrzesci Pas Nadmorski PLH320017. Wprowadza konieczność weryfikacji wydm śródlądowych z murawami napiaskowymi (kod 2330). Są to otwarte formacje wydm śródlądowych, z suchymi glebami krzemianowymi, często ubogie gatunkowo, z wyraźną dominacją roślin jednorocznych. Należą do nich formacje niestabilnych piasków ze szczotlichą siwą *Corynephorus canescens*, turzycą piaskową *Carex arenaria*, spokiem wiosennym *Spergula morisonii*, chroszczem nagołodygowym *Teesdalea nudicaulis* i kobiercami krzaczastych porostów *Cladonia*, *Cetraria* oraz inne murawy pokrywające bardziej stabilne systemy wydm śródlądowych z mietlicą *Agrostis* ssp. i szczotlichą siwą *C. canescens*, rzadziej z innymi, acidofilnymi trawami.

Wybrzeże Trzebiatowskie PLB 320010. Plan działań ochronnych zatwierdzony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie z dnia 29 kwietnia 2014 r. Ze względu na znaczną mobilność i koncentrację ptaków, charakter ostoi oraz jej położenie w zasięgu transgranicznego korytarza migracyjnego, należy utrzymywać drożność tras migracji i przestrzeni powietrznej w zasięgach siedlisk lęgowych, żerowiskowych oraz odpoczynkowych przedmiotów ochrony ostoi na dotychczasowym poziomie poprzez niedopuszczenie do zmiany przeznaczenia i sposobu użytkowania gruntów (i w efekcie nie przeznaczanie ich pod budowę farm wiatrowych). Należy utrzymywać grunty obszaru Natura 2000 (w tym siedliska lęgowe, odpoczynkowe i żerowiskowe przedmiotów ochrony) bez przeznaczania pod budowę ferm zwierząt futerkowych, w tym zwłaszcza norki amerykańskiej

4. Ustalenia dotyczące obszarów i zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Obowiązują ustalenia Działu II pkt .3 „Środowisko kulturowe”.

5. Ustalenia dotyczące kierunków rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Komunikacja

1. Studium określa układ dróg głównych, zbiorczych i lokalnych o znaczeniu obszarowym oraz ogólnie gminnym, które wraz z pozostałymi (nie wskazanymi) drogami gminnymi i wewnętrznymi zapewnią sprawną obsługę obecnych terenów zainwestowanych i rozległych nowych terenów pod nowe inwestycje wyznaczone w Studium.

2. Rozwój przestrzenny wsi Karnice wiąże się, w każdym przypadku, z koniecznością adaptacji istniejącego układu komunikacyjnego do przyszłych potrzeb, a więc z modernizacją i przebudową dróg i ulic, realizowaną w celu zapewnienia sprawnych powiązań funkcjonalnych. Zaleca się modernizację i budowę nowych dróg i ulic, nie oznaczonych na rysunku Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Studium, w miarę potrzeb i możliwości realizacyjnych. Niezbędna jest budowa ulic obsługujących tereny nowej zabudowy wyprzedzająco w stosunku do inwestycji kubaturowych.

3. System komunikacji drogowej, poza swymi podstawowymi funkcjami, to jest zapewnieniem połączeń pomiędzy miejscami generowania i odbioru ruchu oraz stymulowaniem rozwoju wsi w pożądanym kierunku, ma za zadanie zapewnić bezpieczeństwo ruchu drogowego i wygodę podróżowania. Cele i zadania w tym zakresie realizowane powinny być przez:

- a) bezpieczne skrzyżowanie dróg z drogą wojewódzką,
- b) kształtowanie systemu komunikacji gminnej z uwzględnieniem klasyfikacji dróg ,
- c) organizację ruchu (w tym oznakowanie pionowe i poziome),
- d) kształtowanie geometrii ulic, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego kształtowania skrzyżowań i węzłów,
- e) utrzymywanie właściwego stanu technicznego nawierzchni dróg.

4. Postuluje się stosowanie powszechnie zieleni (przy użyciu roślin z gatunków nieinwazyjnych), która będzie spełniać rolę bariery dźwiękoizolacyjnej. Urządzanie i stosowanie przegród z zieleni izolacyjnej, w tym profesjonalnie ukształtowanych barier z zieleni dźwiękoizolacyjnej – gęstych żywopłotów, pasów zieleni posiadających odpowiednią gęstość biomasy i wysokość, liściastych i iglastych w zmieszaniu, zimozielonych i odpornych na niszczące skażenia drogowe i przemysłowe – jest pożądanym głównie ze względu na pozytywne psychoakustyczne oddziaływanie zieleni na ludzi.

5. Na terenie wsi Karnice istnieją dobre warunki do rozwoju sieci dróg rowerowych, dlatego zaleca się realizację opracowanej przez gminę koncepcji ścieżek rowerowych.

6. Zakłada się modernizacja dróg gminnych polegająca na poprawie nawierzchni i gdzie jest to możliwe parametrów technicznych, łącznie z budową chodników lub zmianą klas na ciągi pieszo-jezdne (drogi wewnętrzne); rozbudowa tras rowerowych.

Infrastruktura techniczna.

W zakresie Zaopatrzenia w wodę zakłada się modernizację i rozbudowę istniejącego systemu zaopatrzenia gminy w wodę; zaleca się docelowe wyposażenie terenów – istniejących i planowanych w systemy wodociągowe w oparciu o istniejące ujęcia wód podziemnych i stacje uzdatniania wody w Karnicach.

W zakresie odprowadzania ścieków planuje się budowę grupowych lub lokalnych systemów kanalizacji (odbioru i oczyszczania) w oparciu o lokalną oczyszczalnię ścieków w Karnicach.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną wraz z przyrostem terenów zainwestowanych nastąpi rozbudowa sieci elektroenergetycznej wraz z budową stacji transformatorowych.

W zakresie gospodarki odpadami obsługa gminy w zakresie składowania odpadów jest zapewniona przez istniejące składowisko odpadów przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Kamieniu Pomorskim.

W zakresie telekomunikacji dopuszcza się na terenie gminy lokalizację obiektów i urządzeń telekomunikacyjnych. Zakłada się budowę, rozbudowę oraz modernizację telekomunikacyjnych linii i sieci radiowych, wraz z niezbędnymi obiektami i antenami linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje, w szczególności budowę bezpiecznych telekomunikacyjnych sieci szerokopasmowych na obszarach objętych wykluczeniem cyfrowym. Przewiduje się, że rozwój sieci telefonii komórkowej realizowany będzie w oparciu o indywidualne plany rozwojowe poszczególnych sieci. Lokalizacja stacji bazowych sieci telefonii komórkowej będzie ustalana na etapie sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

W zmianie Studium stworzono warunki umożliwiające realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym:

- budowę i utrzymanie obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę, odbioru ścieków,
- budowę i utrzymanie dróg gminnych i obiektów inżynierskich,
- budowę i utrzymanie lokalnych ścieżek rowerowych,
- utrzymanie i odnowę parków wiejskich,
- realizację i urządzenie terenów rekreacyjno wypoczynkowych.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów.

Na obszarze objętym zmianą studium nie ma obszarów, rozmieszczenia inwestycji służących realizacji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.

Na obszarze objętym zmianą studium nie wskazuje się obszarów, dla których obowiązkowe jest opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych. Nie wskazuje się obszarów scaleń i podziału nieruchomości.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;

Część wyznaczonych w studium terenów przewidzianych pod rozwój budownictwa mieszkaniowego i usług przewidziana jest na gruntach chronionych glebach II i III klasy bonitacyjnej oraz gruntach leśnych. W związku z tym dla przedmiotowych terenów wymagana jest opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Na obszarach gruntów ornych (pól uprawnych) należy wprowadzać zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne o funkcji wiatrochronnej, w formie szpalerów lub kęp (przy użyciu roślin z gatunków nieinwazyjnych).

Należy w strukturze użytkowania gruntów rolnych utrzymać dotychczasowy udział trwałych użytków zielonych.

Należy przeciwdziałać fragmentacji przestrzeni rolniczej, także w wyniku przeprowadzania liniowych elementów zainwestowania technicznego (zwłaszcza dróg). Zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolne i nieleśne należy ograniczyć do terenów wyznaczonych w Studium pod nowe zainwestowanie.

Przy zalesianiu gruntów rolnych zaleca się dążyć do wyrównania granicy rolno - leśnej i łączenia izolowanych enklaw leśnych, łączenia ich w zwarte, większe kompleksy.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.

Brak przedmiotu ustaleń

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

Brak przedmiotu ustaleń

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2120).

Brak przedmiotu ustaleń

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji.

Brak przedmiotu ustaleń

15. Obszary zdegradowane.

Brak przedmiotu ustaleń

16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Brak przedmiotu ustaleń

17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

W zmianie studium wyznaczono:

- park wiejski – przewidziany do odnowienia i utrzymania zgodnie z wymogami konserwatorskimi,
- teren rekreacyjno-wypoczynkowy – miejsce pikników wiejskich, imprez plenerowych,
- gminna stacja uzdatniania wody.

1. Priorytety rozwoju

W oparciu o uwarunkowania gminy Karnice za podstawowy jej potencjał uznaje się:

- brak w pobliżu uciążliwego przemysłu i ośrodków miejskich,
- bliskość morza, Puszcza Niczonowska,
- znaczące zasoby wód podziemnych dobrej jakości,
- średnio korzystne warunki do prowadzenia działalności rolniczej,
- potencjał ludności w wieku produkcyjnym i przedprodukcyjnym,
- walory przyrodniczo - krajobrazowe,
- korzystne warunki dla lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Priorytetem rozwoju gminy i jej główną funkcją gospodarczą jest i pozostanie nadal rolnictwo (użytki rolne to 78% powierzchni gminy), które stanowi podstawowe źródło utrzymania mieszkańców. Funkcją uzupełniającą może być turystyka i rekreacja związana z niewielką odległością od Bałtyku (1 - 13 km), oraz z lokalnymi walorami przyrodniczo – krajobrazowymi.

Elementem stymulującym dalszy rozwój gminy będzie:

- uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej na obszarze całej gminy;

- uporządkowanie gospodarki odpadami w gminie;
- poprawa jakości dróg.

2. Główne problemy

Gmina Karnice należy w województwie zachodniopomorskim do gmin ubogich.

Głównymi problemami determinującymi warunki życia mieszkańców i rozwój funkcji gospodarczych są:

- przeobrażenia strukturalne w rolnictwie,
- przestarzałe zainwestowanie rolnicze,
- zaniechanie gospodarki łąkowo-pastwiskowej (ograniczenie hodowli bydła) – degradacja użytków zielonych na znacznym obszarze,
- nieuporządkowana gospodarka wodno – ściekowa,
- wysoki stopień bezrobocia,
- niski standard życia mieszkańców,
- niska aktywność ekonomiczna i społeczna ludności,
- słabość instytucji i organizacji wspierających rozwój obszarów wiejskich,
- brak atrakcyjnych terenów sprzyjających rozwojowi różnych form rekreacji (brak jezior, większych rzek),
- dewastacja parków wiejskich,
- brak bazy i obiektów obsługi turystyki.

3. Struktura funkcjonalno – przestrzenna

Ze względu na zróżnicowanie obszaru gminy pod względem geoprzyrodniczym oraz różnice w przewidywanym rozwoju przestrzennym i funkcjonalnym, wyodrębniono strefy o różnych, preferowanych na tych terenach funkcjach:

- Strefy mieszkalno – usługowe
- Strefy rozwoju funkcji osiedleńczej, turystyczno – osiedleńczej i rekreacji
- Strefy prowadzenia działalności gospodarczej
- Strefy rozwoju funkcji rekreacyjnej
- Strefy rolniczej przestrzeni produkcyjnej
- Tereny gospodarki leśnej
- Strefy lokalizacji elektrowni wiatrowych
- Teren lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu według załącznika graficznego do zmiany studium .
- W obszarze zmiany studium wyznacza się strefę działalności gospodarczej w tym ośrodka produkcji rolnej, tereny usług oraz tereny lokalizacji obiektów i urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania zawierającą się w granicach objętych zmianą studium.
- Teren lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu według załącznika graficznego do zmiany

3.1. Strefy mieszkalno – usługowe

Obejmują one istniejące tereny mieszkalno – usługowe i zabudowy zagrodowej z możliwością dopełnień, jak również nowe tereny pod tę funkcję

Zakłada się :

- Modernizację i rozbudowę istniejącej zabudowy;
- Wykluczenie funkcji przemysłowej oraz rzemiosła uciążliwego;
- Realizację zabudowy o niskiej intensywności;
- Dostosowanie form architektoniczno – przestrzennych projektowanej zabudowy do charakteru miejscowości i wymogów konserwatorskich;
- Zachowanie w tej strefie funkcji obsługi ludności;
- Zachowanie i rewaloryzacje parków, skwerów, zieleńców;
- Możliwość lokalizacji usług nieuciążliwych w obrębie zabudowy;
- Możliwość lokalizacji w obrębie strefy funkcji turystyczno – rekreacyjnych (pensjonaty, agroturystyka).

3.2. Strefy rozwoju funkcji osiedleńczej, turystyczno – osiedleńczej i rekreacji

Generalnie strefy te obejmują tereny w sąsiedztwie stref mieszkalno-usługowych. W miejscowościach takich jak : Ninikowo, Łędzin, Konarzewo, Skalno, Pogorzelica, oraz w obrębie Dreżewo, przewiduje się funkcję głównie turystyczno – osiedleńczą.

Zakłada się :

- Realizację zabudowy o niskiej intensywności;
- Wykluczenie funkcji przemysłowej oraz rzemiosła uciążliwego;
- Dostosowanie form architektoniczno – przestrzennych projektowanej zabudowy do charakteru miejscowości i wymogów konserwatorskich;
- Przeprowadzenie badania gruntów w celu określenia geotechnicznych warunków posadowienia budynków na terenach zagrożonych okresowym zalewaniem (Dreżewo);
- Ustalenie poziomu posadowienia budynków powyżej poziomu tzw. wody stuletniej;
- Harmonijne wkomponowanie zabudowy w lokalny krajobraz;
- Pozostawienie min. 15% terenu na cele zieleni publicznej (parki, skwery, zieleńce) i parkingów – nie dotyczy funkcji agroturystycznych;
- Wprowadzenie zadrzewień przydrożnych;
- Możliwość lokalizacji usług nieuciążliwych w obrębie zabudowy na warunkach określonych w planach miejscowych
- Możliwość tworzenia gospodarstw agroturystycznych
- Na terenach oznaczonych na rysunku zmiany studium symbolem MN/U i MN/U-2 wyznacza się obszary rozwoju mieszkalnictwa jednorodzinnego. Obok funkcji mieszkaniowej dopuszcza się rozwój nieuciążliwej działalności gospodarczej związanej z usługami, także turystycznymi, rzemiosłem.

- Na terenach oznaczonych na rysunku zmiany studium symbolem MN/MW/U-2 wyznacza się obszar przeznaczony na cele mieszkalno-usługowe z zabudową jednorodzinną i wielorodzinną. Obok funkcji mieszkaniowej dopuszcza się rozwój nieuciążliwej działalności gospodarczej związanej z usługami, także turystycznymi, rzemiosłem.
- Na poszczególnych obszarach ustala się następujące wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - 1) Obręb Dreżewo:
 - a) powierzchnia zabudowy do 30 % powierzchni działki,
 - b) wysokość zabudowy do 6,5 m .
 - c) min. powierzchnia działki – 500m².
 - d) min. spadek połaci dachowych - 35°
 - 2) Obręb Ninikowo:
 - a) powierzchnia zabudowy do 40% powierzchni działki,
 - b) wysokość zabudowy do 9 m .
 - c) min. powierzchnia działki – 700m²
 - d) min. spadek połaci dachowych - 35°
 - 3) Obręb Karnice (dla zabudowy jednorodzinnej):
 - a) powierzchnia zabudowy do 40% powierzchni działki,
 - b) wysokość zabudowy do 10 m .
 - c) min. powierzchnia działki – 600m²
 - d) min. spadek połaci dachowych - 35°
 - 3a) Obręb Karnice (dla zabudowy wielorodzinnej):
 - a) powierzchnia zabudowy do 60 % powierzchni działki,
 - b) wysokość zabudowy do 15 m .
 - c) min. spadek połaci dachowych - 35°
 - 4) Obręb Konarzewo:
 - a) powierzchnia zabudowy do 30% powierzchni działki,
 - b) wysokość zabudowy do 8 m .
 - c) min. powierzchnia działki – 1000m²
 - d) min. spadek połaci dachowych - 35°

3.3. Strefy prowadzenia działalności gospodarczej.

W gminie Karnice brak jest terenów przemysłowych. Obsługę gminy w zakresie drobnej działalności gospodarczej (bazy, składy, rzemiosło, handel hurtowy) zapewniają w większości ośrodki takie jak: Gryfice, Trzebiatów, Kamień Pomorski.

Strefy prowadzenia działalności gospodarczej (rysunek Studium) związane są ściśle z podstawową funkcją gminy jaką jest rolnictwo. Obejmują m. In. tereny możliwe do adaptacji po byłych PGR-ach (np. rozwój funkcji składowej, transportowej, rzemiosła), oraz tereny nowe do zagospodarowania np. pod przemysł rolno-spożywczy (Goćławice), hodowlę (Ciećmierz, Paprotno), składy, magazyny, rzemiosło (Cerkwica-Mojszewo, Karnice), oraz tereny związane z

obsługą komunikacji (Karnice, Cerkwica, Konarzewo). Strefa ta obejmuje również tereny przewidziane pod rozbudowę kopalni kruszywa naturalnego Janowo.

Zakłada się:

- Zakaz lokalizacji funkcji mieszkaniowej na terenach przemysłowych i składowych,
- Na terenach usługowych dopuszcza się zabudowę mieszkaniową poza zasięgiem szkodliwego oddziaływania obiektów uciążliwych,
- Uciążliwości planowanych inwestycji powinny zamknąć się w granicach własnych działek,
- Stosowanie technologii nie powodujących uciążliwości i degradacji środowiska,
- Wprowadzenie zieleni izolacyjnej wzdłuż granic użytkowania.

W uzupełnieniu strefy działalności gospodarczej dopuszcza się na terenie, wyznaczonym graficznie w zmianie studium, lokalizację ośrodka produkcji rolnej, tereny usług oraz tereny lokalizacji obiektów i urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania zawierającą się w granicach objętych zmianą studium przy uwzględnieniu zasad określonych powyżej.

3.4. Strefy rozwoju funkcji rekreacyjnej

Gmina Karnice nie posiada atrakcyjnych terenów sprzyjających rozwojowi różnych form rekreacji. Brak jest naturalnych zbiorników wodnych i większych rzek umożliwiających rozwój turystyki wodnej, sportów wodnych i budowy kąpielisk. Głównym atutem gminy jest niewielka odległość od wybrzeża Bałtyku (1-13 km), czyste powietrze, Puszcza Niczonowska. W oparciu o lokalne walory przyrodniczo-krajobrazowe możliwy jest rozwój turystyki krajoznawczej po wyznaczeniu, oznakowaniu i zagospodarowaniu szlaków pieszych, rowerowych, konnych uwzględniających m.in. punkty widokowe, zabytki kultury materialnej.

Miejscowościami najkorzystniej położonymi w stosunku do lokalnych walorów przyrodniczych przydatnych do rozwoju agroturystyki są wsie Janowo i Niczonów (kompleksy leśne Puszczy Niczonowskiej) oraz wsie: Drozdowo, Konarzewo, Skalno, Lędzin, Ninikowo.

Ponadto, strefy rozwoju funkcji rekreacyjnej obejmują tereny towarzyszące terenom osiedleńczym, istniejącym i projektowanym. Są to tereny sportowo-rekreacyjne (boiska sportowe, stadion), parki i kompleksy leśne położone w pobliżu osiedli mieszkaniowych, które przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska, mogą służyć celom rekreacyjnym.

Zakłada się :

- Zachowanie istniejących placów sportowych w Ciećmierzu, Paprotnie, Węgorzynie, Czaplynie Wielkim, Karlicach i Cerkwicy;
- Wskazuje się realizację boisk sportowych w : Dreżewie, Niczonowie, Ninikowie, Lędzinie, Modlimowie, Czaplynie Małym, Konarzewie.
- Możliwość wykorzystania Kanału Łądkowskiego dla wodnego ruchu turystycznego.
- Zagospodarowanie terenów leśnych przy terenach mieszkaniowych w Karnicach przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska i krajobrazu.
- Zagospodarowanie istniejących parków zabytkowych z zachowaniem wymogów zawartych

w ustawie o ochronie dóbr kultury,

- Możliwość zakładania siedlisk i gospodarstw agroturystycznych na działkach o powierzchni min. 1 ha.

3.5. Strefy rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Zakłada się generalnie na terenie gminy:

- gleby gruntów ornych wysokiej jakości powinny podlegać ochronie przed przeznaczeniem na cele nierolnicze i winny stanowić bazę do produkcji rolniczej,
- gleby gruntów ornych niskiej jakości, mało urodzajne lub odłogowane, mogą być przeznaczone do zalesienia lub innego zagospodarowania nierolniczego,
- tereny użytków zielonych (kompleksy torfowiskowe w pradolinie przymorskiej, w dolinie Stuchowskiej Strugi i innych rzek) winny pozostać w ekstensywnym użytkowaniu rolniczym; preferowana hodowla bydła w systemie ściółkowym,
- W przypadku lokalizacji zabudowy na obszarach polderowych w pradolinie przymorskiej, konieczne jest określenie szczegółowych warunków posadowienia.”
- średnio intensywny poziom produkcji rolniczej,
- zmiany własnościowe w kierunku zwiększenia sektora prywatnego ,
- specjalizację gospodarstw rolnych,
- rozwój przetwórstwa rolno – spożywczego,
- utrzymanie i modernizacja istniejących obiektów w zakresie obsługi rolnictwa,
- lokalizację zespołów elektrowni wiatrowych według załącznika graficznego do zmiany studium,
- lokalizację zespołów elektrowni wiatrowych według załącznika graficznego do zmiany studium pn. Niedysz.

3.6. Tereny gospodarki leśnej

Obejmuje tereny kompleksów leśnych oraz grunty proponowane do zalesień

Zakłada się:

- zachowanie trwałości istniejących zasobów leśnych, ochrona przed przeznaczeniem na cele nieleśne,
- wprowadzanie zalesień na terenach mało urodzajnych gleb, w pierwszej kolejności w bezpośrednim sąsiedztwie lasu, w strefach alimentacji wód podziemnych, na obszarach podatnych na erozję, i terenach zdegradowanych (wzrostki poeksploatacyjne, dzikie wysypiska odpadów),
- należy chronić przed zalesianiem śródleśne użytki zielone, torfowiska, bagna. Tereny te należy pozostawić naturalnej sukcesji zbiorowisk leśnych,

- szczególną ochronę przed swobodną penetracją turystyczną lasów ochronnych, stanowiących ostoje zwierząt i miejsca rozrodu i regularnego przebywania zwierząt gatunków chronionych (lasy na południe od Węgorzyna),
- prowadzenie gospodarki leśnej wg zasad ustalonych w Planach urządzenia lasu Nadleśnictwa Gryfice.

3.7. Teren lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Wyznacza się tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach: Modlimowo, Cerkwica, Kusin, Czaplin Mały, Czaplin Wielki, Lędzin, Drozdowo, Konarzewo, Niedysz, Paprotno, Modlimowo oraz Gościmierz.

Dopuszcza się lokalizację GPZ i linii WN łączącej GPZ z istniejącą siecią WN.

Na obszarze zmiany Niedysz dopuszcza się lokalizację GPZ i linii WN łączącej GPZ z istniejącą siecią WN.

Przy lokalizowaniu elektrowni wiatrowych należy uwzględnić poniższe ustalenia:

- elektrownie wiatrowe o wysokości 50,0 m i więcej ponad poziom terenu, uznane za przeszkody lotnicze, muszą być oznakowane przeszkodowo oraz zgłoszone do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym, a powyżej 100m do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem cywilnym zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi,
- maksymalna wysokość elektrowni wiatrowych nie może przekroczyć 200,0 m nad poziom terenu licząc od poziomu terenu do najwyższego punktu śmigła w jego górnym położeniu,
- przy lokalizacji elektrowni wiatrowych należy zachować określone przepisami odrębnymi poziomy hałas w środowisku,
- dla poszczególnych elektrowni wiatrowych należy wyznaczyć obszar oddziaływania obiektu, w którego zasięgu należy ustanowić zakaz lokalizowania pomieszczeń na stały pobyt ludzi. Ustanawia się strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu zgodnie z rysunkiem zmiany studium, jednakże każdorazowo szczegółowe ustalenia zasięgu tych stref winny być określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- nie może zachodzić kolizja pomiędzy sposobem zagospodarowania terenów przeznaczonych pod realizację elektrowni wiatrowych, a przebiegiem przez te tereny sieci infrastruktury technicznej o znaczeniu ponadlokalnym,
- szczegółowe parametry i warunki zabudowy każdorazowo winny być określone na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- lokalizować elektrownie wiatrowe w minimalnej odległości 200m licząc od osi pionowej wieży elektrowni wiatrowej do granicy lasu (skupisk drzew o powierzchni większej niż 1ha oraz głównych cieków wodnych).

4. Zasady gospodarki gruntami

- Zagospodarowanie i użytkowanie terenów w oparciu o założone kierunki rozwoju oraz ustalenia planów miejscowych;
- Zagospodarowanie terenów z zachowaniem warunków określonych w ustawach szczególnych i tytułu prawa własności;
- Przestrzeganie prawa własności przy zagospodarowaniu terenów sąsiadujących;
- Pozyskiwanie terenów na cele inwestycji o charakterze publicznym (oświata, placówki obsługi ludności, zieleń urządzona, rekreacja ogólnodostępna);
- Tworzenie warunków do inwestowania;
- Oszczędna gospodarka gruntami w procesie wyłączania z produkcji rolnej, szczególnie terenów o wysokiej jakości produkcyjnej i terenów cennych przyrodniczo;
- Rekultywacja terenów zdewastowanych i zdegradowanych w wyniku dzikiej eksploatacji surowców mineralnych oraz innej działalności gospodarczej.

5. Zadania służące celom ponadlokalnym

W gminie Karnice nie przewiduje się inwestycji rządowych o charakterze ponadlokalnym. Z uwagi na duży ruch kołowy przez gminę w okresie sezonu letniego za zadanie ponadlokalne należy uznać modernizację dróg wojewódzkich w gminie nr 102,103 i 110.

Ze względu na utrzymującą się tendencję stagnacji rozwoju osadniczego gminy Karnice i zasięg wykształconych ośrodków w pobliżu granic gminy, nie będzie ona spełniać zadań ponadlokalnych w zakresie obsługi ludności.

Zadanie ponadlokalne na terenie gminy Karnice:

- opracowanie regionalnych dokumentacji hydrogeologicznych dla miejscowych zbiorników wód podziemnych (MZWP): dolina przymorska i rynna dreżewska.
- tworzenie obszarów chronionego krajobrazu – zachowanie przyrodniczych powiązań funkcjonalnych w układzie ponadgminnym
- ochrona obiektów i układów zabytkowych,
- wyznaczenie i oznakowanie szlaków rowerowych
- budowa napowietrznej lub podziemnej linii elektroenergetycznej 110 kV, relacji Niechorze – Kamień Pomorski;
- realizacja połączenia gazociągu podmorskiego BalticPipe Dania – Polska z systemem PGNiG S.A;
- realizacja systemu gazyfikacji gminy oraz gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Karnice – Kamień Pomorski;

6. Rodzaj i zakres dalszych prac planistycznych

Zgodnie ze Strategią Województwa i Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego, jako podstawową zasadę służącą ukierunkowaniu długookresowej polityki przestrzennej gminy, przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju. Wiąże się z tym przyjęcie celów polityki przestrzennej w jej obszarze obejmujących:

- efektywny rozwój struktury funkcjonalno – przestrzennej,
- poprawę ładu przestrzennego,
- sprawne funkcjonowanie układu komunikacyjnego i układów inżynierskich.

6.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Propozycje dotyczące opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stanowią konsekwencję wyznaczenia w „Studium...” stref rozwoju funkcji osadniczych, turystyczno – osadniczych, rekreacyjnych, gospodarczych (rysunek Studium w skali 1 : 20 000).

Obszary dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego :

- dla następujących miejscowości lub stref rozwoju funkcji osadniczych, rekreacyjnych i gospodarczych w sąsiedztwie tych miejscowości (z możliwością wyłączenia terenów zainwestowanych w obrębie tych stref):
 - Karnice – strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna, działalności gospodarczej,
 - Cerkwica - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna, działalności gospodarczej,
 - Paprotno - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna, działalności gospodarczej,
 - Niczonów - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna,
 - Dreżewo - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna, działalności gospodarczej,
 - Ninikowo - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna,
 - Lędzin - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna,
 - Konarzewo, Skalno, Pogorzelica (część) - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna,

- Drozdowo - strefa mieszkalno-usługowa, rozwoju funkcji osiedleńczej i turystyczno-osiedleńczej, sportowo-rekreacyjna,
- dla strefy gospodarczych w pobliżu miejscowości : Ciećmierz, Goclawice, Janowo (kopalnia kruszywa).
- dla strefy gospodarczej dla terenu w obrębie Dreżewo w tym lokalizacji ośrodka produkcji rolnej, tereny usług oraz tereny lokalizacji obiektów i urzędzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania zawierającą się w granicach objętych zmianą studium.

Ustala się obligatoryjne opracowanie planów miejscowych dla :

- Projektowanych głównych sieci infrastruktury technicznej – gaz,
- Projektowanej oczyszczalni ścieków w Konarzewie (wariant II wg p. 9.2. rozdz. II),
- Projektowanych dróg publicznych gminnych, powiatowych, wojewódzkich,
- Terenów wymagających opracowania planów miejscowych z uwagi na przepisy odrębne – zalesienia, obszary przewidziane do ochrony,

Zespołu elektrowni wiatrowych w okolicach miejscowości: Lędzin-Drozdowo-Kusin, Drozdowo Czaplin Mały, Cerkwica, Kusin, Czaplin Wielki, Niedysz, Paprotno, Modlimowo i Gościmierz.

6.2. Opracowania uzupełniające

- Opracowanie i zatwierdzenie dokumentacji stref ochronnych ujęć wody.
- Opracowanie regionalnych dokumentacji hydrogeologicznych dla miejscowych zbiorników wód podziemnych (MZWP): Dolina Przymorska i Rynna Dreżewska.
- Opracowanie kompleksowego, wariantowego programu kanalizacji w gminie.
- Wypracowanie programu gospodarki odpadami.
- Wypracowanie programu ochrony przeciwpowodziowej z określeniem wielkości rzędnej tzw. wody 1% (woda stuletnia).
- Koncepcja gazyfikacji gminy Karnice.
- Koncepcja programowo – przestrzenna lokalizacji obiektów energetyki wiatrowej.
- Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe gminy Karnice [ewentualnie w dalszej kolejności projekt planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe],
- Opracowania specjalistyczne dotyczące terenów ochronnych środowiska przyrodniczego.
- Opracowanie programu promowania gminy dla rozwoju turystyki.

V. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Na obszarze objętym zmianą studium mogą być realizowane inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym m. in. takie jak: drogi publiczne gminne, gminne sieci infrastruktury technicznej, lokalne ścieżki rowerowe.

VI. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

Na terenie opracowania zmiany studium nie przewiduje procedury, opisanej w przepisach odrębnych, przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

VII. Obszary przestrzeni publicznej.

Ze względu na specyfikę inwestycji nie przewiduje się wyznaczania obszarów przestrzeni publicznych na terenach objętych zmianą studium. Mogą one zostać określone na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku zaistnienia takiej potrzeby.

VIII. Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Wszystkie tereny, na których będą występowały grunty rolne klasy III i wyższej lub tereny leśne przekraczające powierzchnie określone w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych będą wymagały uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

IX. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Na obszarze objętym zmianą studium tereny nieprzewidziane pod zainwestowanie pozostaną w większej części gruntami rolnymi i leśnymi. Należy w maksymalnym stopniu zachować istniejące kompleksy leśne, zieleń śródpolna i szpalery drzew.

X. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.

Na obszarze objętym zmianą studium nie występują takie tereny.

XI. Obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.

Na obszarze objętym zmianą studium nie występują takie obiekty i tereny.

XII. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej.

Nie występują na obszarze objętym zmianą studium.

XIII. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji.

Nie występują na obszarze objętym zmianą studium.

XIV. Granice stref zamkniętych i ich stref ochronnych.

Nie występują na obszarze objętym zmianą studium.

XV. Obszary problemowe występujące w gminie.

Nie występują na terenie objętym zmianą studium.

XVI. Uzasadnienie i synteza zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice.

Podstawowa wersja „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice” przyjęta została uchwałą Nr IX/51/2003 Rady Gminy Karnice z dnia 10 lipca 2003 roku. Studium sporządzono na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym.

Kolejne zmiany były wprowadzane następującymi uchwałami rady Gminy Karnice:

- nr XIX/128/2004 z dnia 28 sierpnia 2004 r. w sprawie zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- nr XXXI/225/2006 z dnia 12 stycznia 2006r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium;
- nr XXIII/259/2013 z dnia 29 czerwca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium

Niniejsze opracowanie sporządzono na podstawie uchwał nr XIII/167/2012 Rady Gminy Karnice z dnia 22 czerwca 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice pn. „Karnice Nowe”.

Niniejsze opracowanie zmiany studium sporządzono na podstawie uchwał nr XLIX/375/2012 Rady Gminy Karnice z dnia 16 sierpnia 2010 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice zmienioną uchwałą nr XII/144/2012 Rady Gminy Karnice z dnia 30 marca 2012 roku.

Aktualne przepisy dotyczące sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub jego zmiany:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r., o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 293 z późn. zm),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r., w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Z 2004 r. Nr 118, poz. 1233).

Ustalenia dotyczące i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowią tekst jednolity.

Oznaczenia graficzne wprowadzonych zmian naniesiono na dotychczasowy rysunek studium stanowiący załącznik graficzny do zmiany studium.

Przedmiotem zmiany studium jest wprowadzenie obszarów predystynowanych dla lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz strefy ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu przy uwzględnieniu istniejących uwarunkowań.

Celem zmiany studium jest wyznaczenie terenu w obrębie Dreżewo strefy działalności gospodarczej w tym ośrodka produkcji rolnej, tereny usług oraz tereny lokalizacji obiektów i urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii – elektrownia biogazowa wraz ze strefą oddziaływania zawierającą się w granicach objętych zmianą studium.

Celem zmiany studium dla wsi Karnice jest umożliwienie dalszego rozwoju wsi przy nieuwzględnieniu uwarunkowań i wymagań funkcjonalnych, społeczno- gospodarczych, środowiskowych, kulturowych, ekonomicznych oraz kompozycyjno-estetycznych. Sporządzona zmiany studium uwzględnia zmiany w obowiązujących przepisach prawnych oraz zmiany w zakresie obszarów i obiektów objętych ochroną, w tym ochronę rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W zmianie studium założono zwiększenie powierzchni terenów zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej. Wyznaczono teren OZE do wytwarzania energii z instalacji fotowoltaicznej i wyprowadzania mocy nie przekraczającej 1MW wraz z obiektami i urządzeniami stanowiącymi całość techniczno-użytkową instalacji. Wzrost popytu na tereny mieszkaniowe wynikać będzie z dążenia do zamieszkiwania na terenie wsi Karnice. Ponadto w zmianie studium wskazano możliwości dla rozwoju działalności gospodarczych w tym usługowych.

Obszar objęty zmianą studium podzielono na jednostki terenowe tzw. tereny, dla których określono przeznaczenie oraz zasady i sposoby ich zagospodarowania. Jednostki te obejmują tereny istniejącego zagospodarowania (zainwestowania) oraz tereny rozwoju funkcji zgodnie z przyjętą polityką przestrzenną. W docelowej strukturze przestrzennej terenów wyróżniono następujące kategorie funkcjonalne: tereny zabudowy mieszkaniowej (wielofunkcyjnej), jednorodzinnej, wielorodzinnej, usługowej, tereny zabudowy mieszkalno-usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, tereny zabudowy produkcyjnej i usługowej, tereny zabudowy usługowej, tereny lasów i zieleni parkowej, tereny ogrodów działkowych, tereny rolnicze, tereny rolnicze do zalesienia, tereny infrastruktury technicznej, tereny komunikacji.

Opracowanie projektu zmiany studium zawiera ustalenia mające wpływ na poprawę jakości środowiska gruntowo-wodnego oraz zmniejszenie emisji zanieczyszczeń wód gruntowych i gruntu. Ustalenia studium stwierdzają, że należy dążyć do objęcia siecią kanalizacji sanitarnej obszaru opracowania poprzez budowę grupowych lub lokalnych systemów kanalizacji (odbioru i oczyszczania) w oparciu o lokalną oczyszczalnię ścieków w Karnicach.

W zmianie Studium określono warunki pod realizację inwestycji o znaczeniu lokalnym: budowę i utrzymanie obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej w zakresie: zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków, budowę i utrzymanie dróg gminnych i obiektów inżynierskich, budowę i utrzymanie lokalnych ścieżek rowerowych, utrzymanie i odbudowę parków wiejskich, realizację i urządzenie terenów rekreacyjno wypoczynkowych.

XXVII. BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ

Podstawa prawna

Podstawę sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Karnice stanowi:

- uchwała Rady Gminy Karnice nr II/28/2018 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Karnice dla miejscowości Karnice.
- art. 10. ust. 5-7. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 741).

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę opracowano w oparciu o art. 10 ust. 5-7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2020 poz. 293 z późniejszymi zmianami). Stał się konieczny do wykonania z dniem wejścia w życie tj. 18 listopada 2015 r. ustawy o rewitalizacji (tj. Dz. U. z 2020 poz. 802). Szczegółowy zakres i zasady sporządzania bilansu określa ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- 1) formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy (...), maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,
- 2) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej (.), rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,
- 3) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,
- 4) porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę (.),
- 5) określa się: a) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, b) potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami.

Tendencje wzrostu ludności.

Tabela nr 1. Gmina Karnice – zaludnienie w latach 1995 – 2018 [źródło: Bank Danych Lokalnych]

Rok	Gmina Karnice	W tym wieś Karnice
1995	4097	789
1996	4102	846
1997	4099	844
1998	4118	836
1999	4124	838
2000	4123	840
2001	4160	852
2002	4186	846
2003	4178	838
2004	4218	832
2005	4180	841
2006	4164	831
2007	4126	835
2008	4115	821

2009	4097	764
2010	4225	772
2011	4181	776
2012	4246	818
2013	4216	810
2014	4140	812
2015	4100	814
2016	4086	817
2017	4058	832
2018	4014	834

Tabela nr 2. Przyrost naturalny ogółem w latach 2002-2018 [źródło: Bank Danych Lokalnych].

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
12	21	6	18	13	12	11	21	-2	4	3	2	-2	-16	-8	2	-16

Tabela nr 3. Przyrost naturalny na 1000 ludności w latach 2002-2018 [źródło: Bank Danych Lokalnych].

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
2,85	4,96	1,41	4,24	3,79	2,87	2,64	5,05	-0,47	0,95	0,72	0,74	-0,47	-3,89	-1,95	0,49	-3,98

Tabela nr 4. Gęstość zaludnienia w latach 2002-2015 [źródło: Bank Danych Lokalnych].

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
ludność na 1 km ²	31	31	32	31	31	31	31	31	32	31	32	32	31	31	31	30	30

Analizując wskaźniki dotyczące ludności można zauważyć od 2005 roku sukcesywny spadek ludności z gminy Karnice. Rozpatrując poszczególne lata, można dostrzec odpływy ludności z obszarów wiejskich oraz migracje w zasięgu gminy. Analiza wahań przyrostu naturalnego, obrazuje prawdopodobieństwo dalszego spadku liczby ludności w latach kolejnych, jako następstwo spadku wskaźnika w latach ubiegłych. Przyrost mieszkańców jest mocno uzależniony od sytuacji gospodarczej kraju i regionu. Gmina Karnice to gmina nadmorska (bez dostępu do morza). Przewiduje, że w perspektywie 30 letniej nastąpi wzrost ludności (imigracja) z uwagi na atrakcyjność turystyczną i zdrowotną regionu, głównie przyciągania osób starszych z dużych aglomeracji. Uwarunkowania przyrodnicze sprzyjają dla osiedlania się i rozwoju turystyki. Wiele mieszkańców aglomeracji zechce zamieszkać lub wybudować dom dla rekreacji indywidualnej w na terenach o dużych walorach przyrodniczych, krajobrazowych i leczniczych z bliskością morza Bałtyckiego.

Cały obszar gminy zaliczamy do rejonu atrakcyjnego turystycznie, ale niektóre miejscowości ze względu na bliskość morza Bałtyckiego są predestynowane jako tereny do zabudowy letniskowej i wypoczynkowej. Tam rozwój osadnictwa i proces wzrostu liczby ludności będzie dużo bardziej dynamiczny. W pozostałych wsiach poza strefami głównej zabudowy, w miejscach atrakcyjnych lokalizacyjnie również powstają domy o charakterze letniskowym i rekreacyjnym.

Tabela nr 5. Prognoza wzrostu ludności.

Liczba ludności	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2035	2040	2045
ogółem	4014	4016	4042	4098	4122	4126	4129	4134	4140	4145	4148	4160	4168	4184	4198	4240

MAKSYMALNE W SKALI GMINY ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ (art.10 ust. 5 pkt 1)

Poniższe zapotrzebowanie na nową zabudowę zostało opracowane w oparciu o analizy ekonomiczne, środowiskowe, społeczne i prognozy demograficzne oraz możliwości finansowe gminy. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę zostało opracowane z podziałem na funkcję zabudowy, a jej wartości zostały wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy co jest zgodne z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 10 ust. 5 pkt 1. Prognozując zapotrzebowanie na nową zabudowę, wzięto pod uwagę perspektywę na kolejne 30 lat oraz niepewność procesów rozwojowych wyrażoną możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz o 30% (zgodnie z art. 10 ust 7 uopizp). W przeprowadzonym bilansie uwzględniono podstawowy podział na funkcje zabudowy, uwzględniając równocześnie zapotrzebowania na funkcje charakterystyczne dla gminy, dla której opracowywany jest bilans.

Dokonano następującego podziału:

zabudowa mieszkaniowa – obejmuje zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę zagrodową, zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, zabudowę letniskową – rekreacji indywidualnej, zabudowę mieszkaniową z dopuszczeniem usług,

zabudowa usług turystyki - obejmuje zabudowę pensjonatową, usług turystyki (hotel, motel), usług sportu i rekreacji,

zabudowa usługowa obejmuje zabudowę o charakterze niewytwórczym usługowym, usługi publiczne, (szkoly, przedszkola, domy kultury, ośrodki sportowe, ośrodki zdrowia) a także usługi związane z handlem, gastronomia, usługi turystyczne i agroturystyczne oraz inne usługi świadczone dla mieszkańców,

zabudowa przemysłowa – obejmuje zabudowa o charakterze wytwórczym (produkcja, rzemiosło, składy, magazyny).

Zabudowa mieszkaniowa

Badając przyrost powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych w gminie Karnice, w ostatnich kilku latach można zauważyć, iż mimo spadku przyrostu ludności, co roku powstają nowe budynki mieszkalne. Pomimo umiarkowanego ale dodatniego ruchu budowlanego, odnotowanego na terenie gminy, spowodowanego sytuacją społeczno-gospodarczą, widać rosnące zainteresowanie ludzi mieszkaniem w domu wolno stojącym jednorodzinnym w połączeniu z prowadzeniem działalności w zakresie usług i agroturystyki. Warunki i jakość zamieszkania, mieszkańców gminy stale się poprawiają, wzrasta liczba izb w mieszkaniach, powierzchnia użytkowa mieszkań, a także przeciętna powierzchnia jednego mieszkania. Zauważano również co roczne zwiększenie się ilości nowych budynków mieszkalnych na terenie gminy, co świadczy, iż nowe tereny inwestycyjne są co roku uruchamiane mimo ujemnego przyrostu naturalnego. Biorąc wszystkie możliwe czynniki pod uwagę na potrzeby przeprowadzanej symulacji przyjęto średni przyrost ludności w gminie na następne 30 lat o około 200 osób. Biorąc pod uwagę niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania na nową zabudowę w stosunku do wyników analiz liczba ta może wynosić około 250 osób. Do wyrażenia maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową w ilości powierzchni użytkowej zabudowy przyjęto, że statystycznie 3 osoby mieszkają w domu o średniej powierzchni użytkowej – 180m² oraz z mieszkaniem o średniej powierzchni 54 m².

Zabudowa usług turystyki

Z uwagi na charakter gminy, bazę usługową uzupełniają obiekty hotelowe, zabudowa pensjonatowa przewiduje się dalszy rozwój działalności usług turystyki.

Zabudowa usługowa

Zabudowa usługowa stanowi uzupełnienie struktur mieszkalnych. Są to przede wszystkim usługi związane z codziennym życiem mieszkańców (handel, poczta, apteka itd.), ale również usługi publiczne związane z funkcjonowaniem struktur mieszkaniowych, które odpowiadają na pojawiające się potrzeby ludzi. Liczba usług i ich różnorodność z każdym rokiem rośnie ze względu na rosnące potrzeby mieszkańców. Na potrzeby bilansu zakłada się, że zapotrzebowanie na funkcje usługową będzie stopniowo wzrastać. Pomimo obecnego ujemnego wskaźnika przyrostu naturalnego, usługi są niezwykle ważną gałęzią gospodarki, wpływającą na tworzenie nowych miejsc pracy, a tym samym na szeroko rozumiany – rozwój. Komfort życia mieszkańców, szczególnie na obszarach wiejskich zależy od dostępu do podstawowych usług.

Zabudowa produkcyjna

Istniejący w gminie przemysł związany jest bezpośrednio z rolnictwem. Przewiduje się zwiększenie zapotrzebowania na zabudowę produkcyjną, bazy, składy i magazyny, w tym na tereny obsługi produkcji rolnych, hodowlanych, ogrodniczych.

PROGNOZOWANE ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ.

Prognozowane zapotrzebowanie na nową zabudowę wyrażone w powierzchni użytkowej [m²]

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę:

- a) zabudowa mieszkaniowa: 16 000 m² powierzchni użytkowej,
- b) zabudowa usług turystyki: 14 000 m² powierzchni użytkowej,
- c) zabudowa usługowa: 4 500 m² powierzchni użytkowej,
- d) zabudowa produkcyjno-składowa: 8 000 m² powierzchni użytkowej.

SZACUNKOWA CHŁONNOŚĆ TERENÓW

Plany miejscowe tworzone z uwzględnieniem wymagań ładu przestrzennego tj. obszary do realizacji zabudowy wyznaczono wokół istniejącej zabudowy z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury technicznej i komunikacji. Dążono do planowania i lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno- przestrzennej.

Do oszacowania chłonności terenów przyjęto następujące założenia:

zabudowa mieszkaniowa

średni procent powierzchni zabudowy na poziomie 15% powierzchni całego terenu o funkcji mieszkaniowej, (preferowana zabudowa ekstensywna, na dużych działkach budowlanych),

budynki mieszkalne 2 kondygnacyjne, przy czym druga kondygnacja umieszczona w poddaszu użytkowym, powierzchnia użytkowa zabudowy stanowi 70% powierzchni zabudowy)

zabudowa usługowa

średni procent powierzchni zabudowy na poziomie 10% powierzchni całego terenu usługowego, 1 kondygnacje nadziemne, powierzchnia użytkowa zabudowy stanowi 80% powierzchni zabudowy,

zabudowa produkcyjna

średni procent powierzchni zabudowy na poziomie 60% powierzchni całego terenu produkcyjnego, 1 kondygnacja nadziemna, powierzchnia użytkowa zabudowy stanowi 80% powierzchni zabudowy.

Szacunkowa chłonność terenów w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej (art.10 ust.5 pkt 2).

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, jednostka osadnicza definiowana jest jako wyodrębniony przestrzennie obszar zabudowy mieszkaniowej wraz z obiektami

infrastruktury technicznej zamieszkaną przez ludzi. Do jednostki osadniczej wliczono przysiolki (kolonie) powstałe jako rezultat ekspansji miejscowości poza obszar wcześniej istniejącej zabudowy stanowiące integralną część wsi. Dokonując wyodrębnienia obszaru zabudowy mieszkaniowej wsi (jednostek osadniczych) należy wziąć pod uwagę rozproszoną strukturę zabudowy wsi. Dlatego na terenach wiejskich trudno zdefiniować wykształconą zwartą strukturę funkcjonalno-przestrzenną. Należy zaznaczyć, że poza definicją jednostki osadniczej brak jest uregulowań prawnych dotyczących ich granic oraz zasad wyznaczania. Przy określaniu zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej można posłużyć się definicją zwartej zabudowie w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gdzie za zwartą zabudowę – rozumie się przez to zgrupowanie nie mniej niż 5 budynków, za wyjątkiem budynków o funkcji wyłącznie gospodarczej, pomiędzy którymi największa odległość sąsiadujących ze sobą budynków nie przekracza 100 m.

Tabela nr 6. Szacunkowa chłonność terenów w granicach jednostki osadniczej

L.p.	Jednostka osadnicza	Zabudowa mieszkaniowa Powierzchnia [m ²]	Zabudowa usług turystyki Powierzchnia [m ²]	Zabudowa usługowa Powierzchnia [m ²]	Zabudowa produkcyjna Powierzchnia [m ²]
1	Cerkwica	7800	2200	2450	3540
2	Ciećmierz	2400	-	680	-
3	Czaplin Mały	2600	-	-	4500
4	Czaplin Wielki	4500	-	-	-
5	Dreżewo	2100	2200	-	3200
6	Drozdowo	4800	-	2400	4200
7	Karnice	12 100	1300	2400	4200
8	Konarzewo	3100	-	-	-
9	Kusin	2400	-	-	-
10	Lędzin	4200	2500	2100	-
11	Niczonów	2700	1800	-	-
12	Ninikowo	2800	-	-	-
13	Paprotno	4250	3200	1500	-
14	Skrobotowo	1800	-	-	2650
15	Trzeszyn	3200	-	-	-
16	Węgorzyn	2600	-	-	2850
17	Mediana	2100	-	-	-

Suma	65 450	13 200	11 530	25 140
------	--------	--------	--------	--------

Tabela nr 7. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w granicach jednostek osadniczych.

Tereny zabudowane	Powierzchnia [m2]	procent powierzchni zabudowy*	szacunkowa powierzchnia zabudowy [m2]	ilość kondygnacji	procent powierzchni użytkowej zabudowy / budynku w stosunku do powierzchni zabudowy	szacunkowa chłonność terenu wyrażona w powierzchni użytkowej zabudowy [m2]
Zabudowa mieszkaniowa	65450	15	9 818	2	70	13 745
Zabudowa usług turystyki	13200	15	1980	2	70	2772
Zabudowa usługowa	11530	10	1153	1	80	922
Zabudowa produkcyjna	25140	60	15084	1	80	12 670

*wartość procentu powierzchni zabudowy jest uśredniona,

Szacunek chłonności obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy w podziale na funkcje zabudowy :

- a) zabudowa mieszkaniowa: ok. 13 745m² powierzchni użytkowej,
- b) zabudowa usług turystyki: ok. 2 772 m² powierzchni użytkowej,
- c) zabudowa usługowa: ok. 922 m² powierzchni użytkowej,
- d) zabudowa produkcyjna: ok. 12 670 m² powierzchni użytkowej.

Szacunkowa chłonność terenów położonych w ramach obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w art. 10 ust.5 pkt.2 uoizp (art. 10 ust.5 pkt.3)

Przy obliczaniu chłonności terenów położonych w ramach obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę wzięto pod uwagę wszystkie obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które obejmują cały obszar gminy. Gmina Karnice objęta jest w części uregulowaniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Tabela nr 8. Szacunkowa chłonność terenów położonych w ramach obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.

L.p.	Jednostka osadnicza	Zabudowa mieszkaniowa Powierzchnia [ha]	Zabudowa usług turystyki Powierzchnia [ha]	Zabudowa usługowa Powierzchnia [ha]	Zabudowa produkcyjna Powierzchnia [ha]
1	Cerkwica	-	-	-	-

2	Ciećmierz	-	-	-	-
3	Czaplin Mały	-	-	-	-
4	Czaplin Wielki	-	-	-	2,4
5	Dreżewo	-	-	-	-
6	Drozdowo	3,6	-	-	-
7	Karnice	-	-	-	-
8	Konarzewo	12,5	4,5	3,8	-
9	Kusin	-	-	-	-
10	Lędzin	-	-	-	-
11	Niczonów	1,5	-	-	-
12	Ninikowo	4,5	-	-	-
13	Paprotno	-	-	-	-
14	Skrobotowo	-	-	-	-
15	Trzeszyn	-	-	-	-
16	Węgorzyn	-	-	-	-
17	Mediana	-	-	-	-
Suma (m²)		221 000	45 000	38 000	24 000

Tabela nr 9. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę wynikający z obowiązujących mpzp.

Tereny zabudowane	Powierzchnia [ha]	procent powierzchni zabudowy*	szacunkowa powierzchnia zabudowy [m ²]	ilość kondygnacji	procent powierzchni użytkowej zabudowy / budynku w stosunku do powierzchni zabudowy	szacunkowa chłonność terenu wyrażona w powierzchni użytkowej zabudowy [m ²]
Zabudowa mieszkaniowa	221 000	15	33 150	2	70	46 410
Zabudowa usług turystyki	45 000	15	6 750	2	70	9 450
Zabudowa usługowa	38 000	10	3 800	1	80	3 040
Zabudowa produkcyjna	24 000	60	14 400	1	80	11 520

*wartość procentu powierzchni zabudowy jest uśredniona, niższa niż maksymalna wartość wyznaczona w miejscowym planie

Wnioski

Chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, poza granicami jednostki osadniczej, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy w podziale na funkcje zabudowy:

- a) zabudowa mieszkaniowa: ok. 46 000 m² powierzchni użytkowej,
- b) zabudowa usług turystyki: ok. 9 500 powierzchni użytkowej,
- c) zabudowa usługowa: ok. 3 000 m² powierzchni użytkowej,
- d) zabudowa produkcyjno - składowa: ok. 11 500 m² powierzchni użytkowej.

Przy określaniu chłonności terenów należy uwzględnić zapotrzebowanie na urządzenia infrastruktury technicznej. Zapotrzebowania takie zależne będzie od zmieniających się potrzeb lokalnych i ponadlokalnych. Studium nie określa zapotrzebowania w zakresie instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Należy przyjąć znaczny wzrost inwestycji w odnawialne źródła energii wynikający z dogodnych uwarunkowań wietrznych, występowania wód termalnych oraz dobrego nasłonecznienia obszaru gminy.

Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy jednostkach osadniczych i poza nimi, w podziale na funkcje zabudowy.

Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z chłonnością terenów określoną w pkt 2 i 3:

- a) zabudowa mieszkaniowa: 6 000 m² powierzchni użytkowej,
- b) zabudowa usług turystyki: 4 000 m² powierzchni użytkowej,
- c) zabudowa usługowa: 2500 m² powierzchni użytkowej,
- c) zabudowa produkcyjno-składowa: 18 000 m² powierzchni użytkowej.

Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,

Z własnych źródeł finansowania tj. budżetu gminy, poprzez absorpcję środków zewnętrznych tj. z funduszy strukturalnych UE, w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego. W gminie Karnice znaczna większość terenów jest wyposażona w sieć wodociągową i elektroenergetyczną, odprowadzenie ścieków następuje głównie w oparciu o gminna oczyszczalnię ścieków lub indywidualne zbiorniki bezodpływowe i przydomowe oczyszczalnie ścieków. Wyznaczone tereny rozwojowe lokalizowane są głównie wzdłuż szlaków komunikacyjnych oraz prowadzonych sieci uzbrojenia. Istnieją możliwości pokrywania gminnych wydatków inwestycyjnych poprzez: środki własne, dotacje ze środków publicznych, środki zwrotne oraz środki pomocowe.

W zakresie realizacji zadań własnych związanych z nową zabudową istnieje potrzeba:

- kontynuacji budowy i modernizacji dróg i oświetlenia,
- rozbudowy kanalizacji sanitarnej w miejscowościach,
- realizowania wszystkich potrzeb z w zakresie zaopatrzenia w wodę,
- tworzenie na wsi placów zabaw dla dzieci etc.,
- tworzenie nowych szlaków rowerowych.

Potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami

Koszty wykonania dróg.

Powierzchnia dróg naliczona została wg procentowego udziału komunikacji w powierzchni planowanych zespołów usług, terenów przemysłu na terenach rozwojowych i wynosi orientacyjnie ok. 12 ha. Nie uwzględnia się w niniejszych kosztach dróg powiatowych, ani dróg na terenach już zainwestowanych a wymagających budowy nawierzchni czy chodników. Założono, że część dróg będzie drogami wewnętrznymi – nie obciążającymi budżetu gminy. Udział dróg wewnętrznych wyniesie szacunkowo ok. 20 % czyli drogi gminne obejmą powierzchnię ok. 10 ha. Koszt 1m² wynosi ok. 120 zł. (100 000 m² x 120 = 12.000.000 zł). Koszty będą rozłożone w latach realizacji zabudowy co może wiązać się ze zmianą kosztów jednostkowych. Oszacowanie kosztów ma charakter orientacyjny biorąc pod uwagę skalę i zakres Studium.

Duża ilość dróg gminnych została zmodernizowana w ramach bieżącego utrzymania dróg. Bieżące remonty nie są jednak wystarczające. Konieczne jest wykonanie przebudowy większości dróg gminnych przede wszystkim w zakresie zapewnienia prawidłowego odwodnienia oraz utwardzenia nawierzchni. Niezbędna jest również rozbudowa systemu oświetlenia dróg i ulic na terenie gminy.

Koszty realizacji potrzeb z w zakresie zaopatrzenia w wodę oraz jej uzdatnienia

Na obszarze gminy woda dostarczana jest do odbiorców za pośrednictwem systemu wodociągów. Przewiduje się konieczność wykonania sieci wodociągowej o długości 3,8 km. Szacunkowe koszty wynoszą 2 650 000 zł.

Koszty realizacji kanalizacji sanitarnej.

Gmina Karnice posiada sieć kanalizacji sanitarnej. Zakłada się dalszą jej rozbudowę sieci o długości około 6 km. Koszt wykonania sieci szacuje się 12 200 000 zł. Ścieki z kanalizacji sanitarnej i ogólnospławnej odprowadzane są do mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków. Odprowadzenie ścieków na pozostałych terenach wiejskich nastąpi do szczelnych zbiorników lub indywidualnych oczyszczalni ścieków.

Koszty realizacji inwestycji usługowych

Przewiduje się zapewnienie potrzeb oświatowych z istniejących placówek poddanych modernizacji i rozbudowie. Przewiduje się tworzenie placów zabaw dla dzieci w poszczególnych miejscowościach w gminie. Potrzeby w zakresie kultury zapewnią istniejące ośrodki.